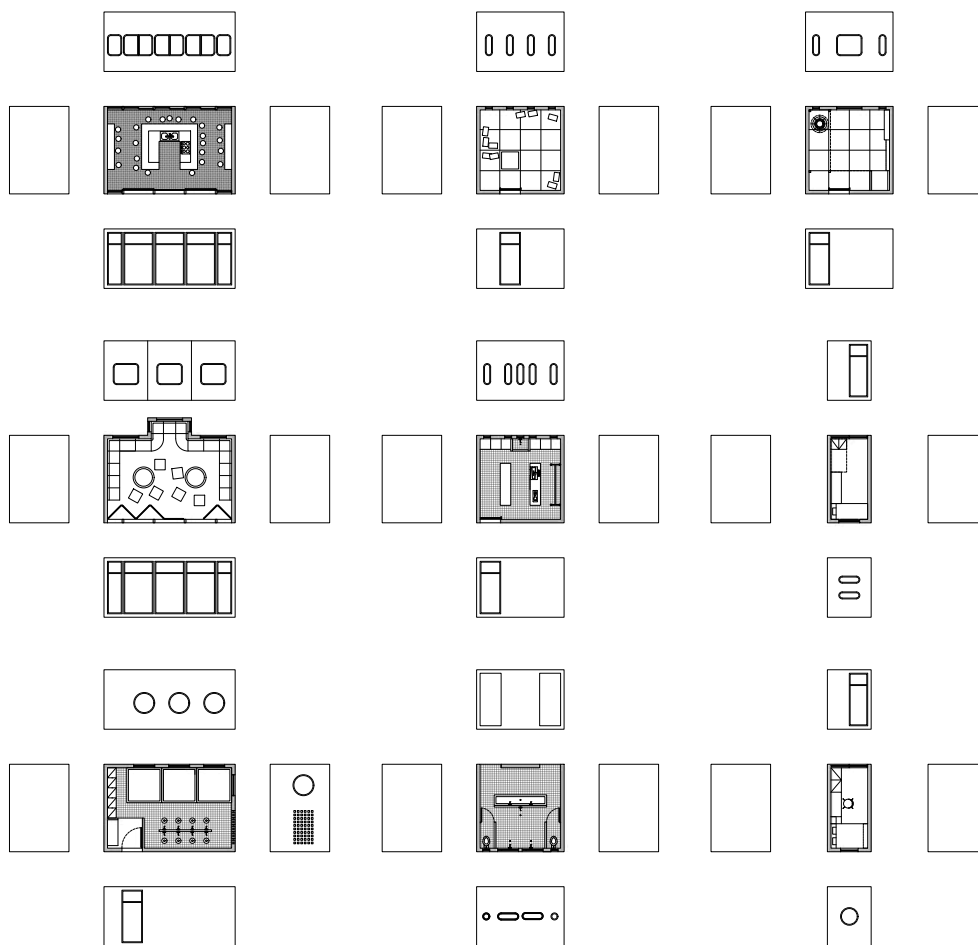

ΕΠΑΝΑΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΣΗΣ

Κοινόβια στην Ακαδημία Πλάτωνος

Μίητος Χρήστου

ΕΠΑΝΑΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗ ΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΣΗΣ

Κοινόβια στην Ακαδημία Πλάτωνος

Μίητος Χρήστου // // // // Επιβλέπων καθηγητής: Σταύρος Σταυρίδης

Διπλωματική Εργασία // // // Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

2022 - 2023

Στο δύσκολο δρόμο που βαδίζουμε, πρέπει να έχουμε την ιδέα της γης που αναζητούμε τουλάχιστον στην ευρύτερη της περιφέρεια. Οφείλουμε να εποπτεύσουμε το έδαφος προσεκτικά έτσι ώστε να πάρουμε την σωστή κατεύθυνση και να μην απατηθούμε από ψευδείς εκπληρώσεις. Αυτό που οι παλιές Ουτοπίες και τα πιο όμορφα και πλούσια όνειρα της ανθρωπότητας εννοούσαν μπορεί να μας βοηθήσει να ανορθωθούμε και πάλι μετά την διαψευσμένη ελπίδα και να μας διδάξει και να μας διορθώσει μέσα από τη διάψευση. Να ξαναστήσουμε την ελπίδα, να ελπίζουμε πάλι μετά την διάψευση, αυτή είναι η αποστολή μας (...)

Ουτοπία και επανάσταση, Ερνστ Μπλοχ

Επαναδιαπραγμάτευση της συλλογικής κατοίκησης

Ε Ι Σ Α Γ Ω Γ Ι Κ Α

Η διπλωματική εργασία που ακολουθεί αποτελεί μια προσωπική αναζήτηση απαντήσεων πάνω σε ερωτήματα που θέτει η σύγχρονη και μελλοντική επιθυμία της συλλογικής ζωής εντός της πόλης. Επομένως κινείται μεταξύ του υπάρχοντος και πραγματικού ενώ κοιτάει στο επιθυμητό και ουτοπικό. Και αυτό διότι καλείται να φανταστεί ένα σενάριο μέσα στο οποίο να συμβαίνει αυτό που ονομάζεται κοινός βίος, βασισμένος σε αληθινές κοινωνικές σχέσεις που όμως βρίσκονται σε συγκεκριμένο γεωγραφικό χώρο -αυτόν της Αθήνας- και να χώρο - ποιήσει αυτές τις σχέσεις μέσα από ρεαλιστικά κατασκευαστικά πλάνα.

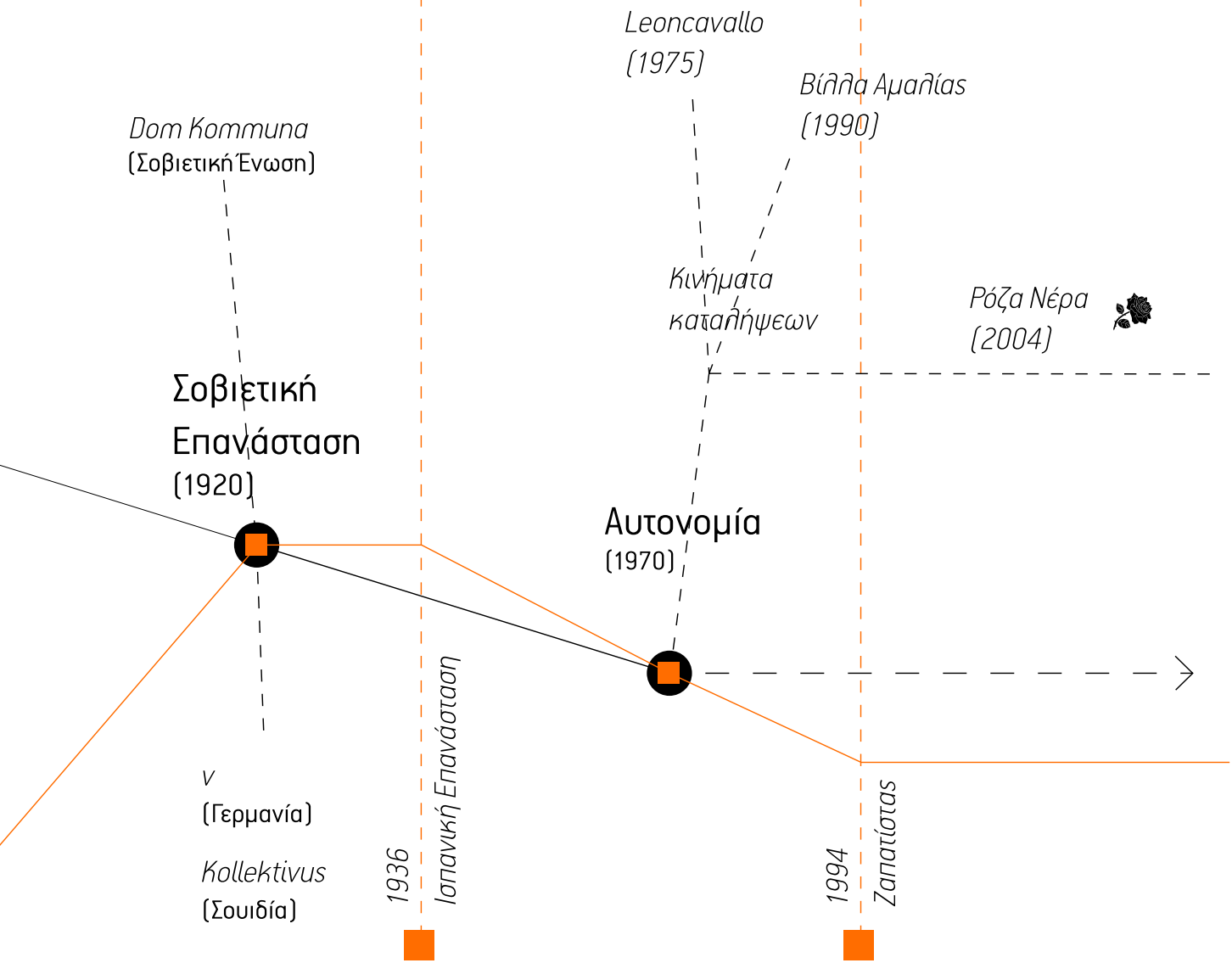
Κρίνεται απαραίτητο από τη στιγμή που μιλάμε για την πόλη και πιο συγκεκριμένα για την Αθήνα, να αναφερθούμε σε κάποια βασικά χαρακτηριστικά της που οδήγησαν στην επιλογή να φτιαχτεί από το σημείο μηδέν αυτή η εργασία. Πρόκειται για μια μητρόπολη που συγκεντρώνει σχεδόν το μισό πληθυσμό της χώρας για τουλάχιστον 40 χρόνια, αν όχι περισσότερα. Πυκνός αστικός ιστός στον οποίο οι άνθρωποι κατοικούν κατά κύριο λόγο σε διαμερίσματα, σχετικά τυποποιημένα. Στο κυρίαρχο μοντέλο κατοίκησης που συναντάμε και ονομάζεται πολυκατοικία, οι κοινοί χώροι είναι μηδαμινί και ελάχιστος σημασίας. Ίσως κάποιοι χώροι όπως το πλυσταριό της ταράτσας -που πλέον λόγω των πλυντηρίων σχεδόν σε κάθε διαμέρισμα δεν χρησιμοποιείται- του ανεληκυστήρα της εισόδου και των διαδρόμων μετάβασης από το κλιμακοστάσιο/ασανσέρ στα διαμερίσματα. Πρόκειται για χώρους που δεν μπορούν να φιλοξενήσουμε και να προωθήσουν την ουσιαστική ζύμωση μεταξύ των κατοίκων ενός κτιρίου.

Πέραν αυτού, τίθεται ένα κρίσιμο ερώτημα για το εάν σε κτίρια σαν τις πολυκατοικίες είναι εφικτό επανασχεδιάζοντάς τα εάν μπορούν να αποτελέσουν δοχεία συλλογικής ζωής που να μην είναι οριοθετημένα με την αυστηρότητα των διαμερισμάτων. Να δίνουν δηλαδή δυνατότητες ώστε στην καθημερινότητα τους οι κάτοικοι να χρησιμοποιούν κοινούς χώρους για την ικανοποίηση των βασικών τους αναγκών. Η απάντηση δεν είναι εύκολη και σίγουρα δεν μπορεί να είναι απόλυτη. Όμως σε μεγάλο βαθμό παρατηρείτε ότι δεν προσδίδουν την ευελιξία που θα απαιτούσε ένα κοινόβιο μεταξύ 30 ατόμων. Καθώς θα έπρεπε να αφαιρεθούν πολλή στοιχεία τα οποία εμποδίζουν την ανάπτυξη μεγάλων χώρων αλλά και την δημιουργία προσωπικών χώρων ώστε να υπάρχει μια ισορροπία μεταξύ συλλογικού και ατομικού χώρου.

Κάτι τέτοιο δεν είναι παράλογο αν συμπεριλάβει κανείς στα παραπάνω, πως ο τρόπος που σχεδιάζεις έναν χώρο κατοίκησης διαμορφώνεται με βάση το σενάριο ζωής των κατοίκων που θα ζήσουν εκεί, και το πρότυπο μοντέλο κατοίκησης στις πολυκατοικίες είναι αυτό της πυρηνικής οικογένειας. Άρα αυτό σημαίνει, ένα κοινό δωμάτιο για του ετερόφυλους γονείς, ένα δωμάτιο για κάθε παιδί (στο βαθμό που αυτό είναι οικονομικά δυνατό), μια κουζίνα για την γυναίκα του σπιτιού,, ένα μπάνιο (ή και περισσότερα αν πρόκειται για διαμερίσματα ανώτερων οικονομικών στρωμάτων), ένα σαλόνι για τον άντρα και σε μερικές περιπτώσεις ένας χώρος τραπεζαρίας. Αυτό δεν σημαίνει ότι σε αυτά τα διαμερίσματα δεν μπορεί κανείς να κατοικήσει συλλογικά, το αντίθετο. Συμβαίνει, είτε από οικονομική ανάγκη είτε από επιλογή, όμως περιορίζεται σε ένα αυστηρό όριο κάτω των 4 με 5 ατόμων.

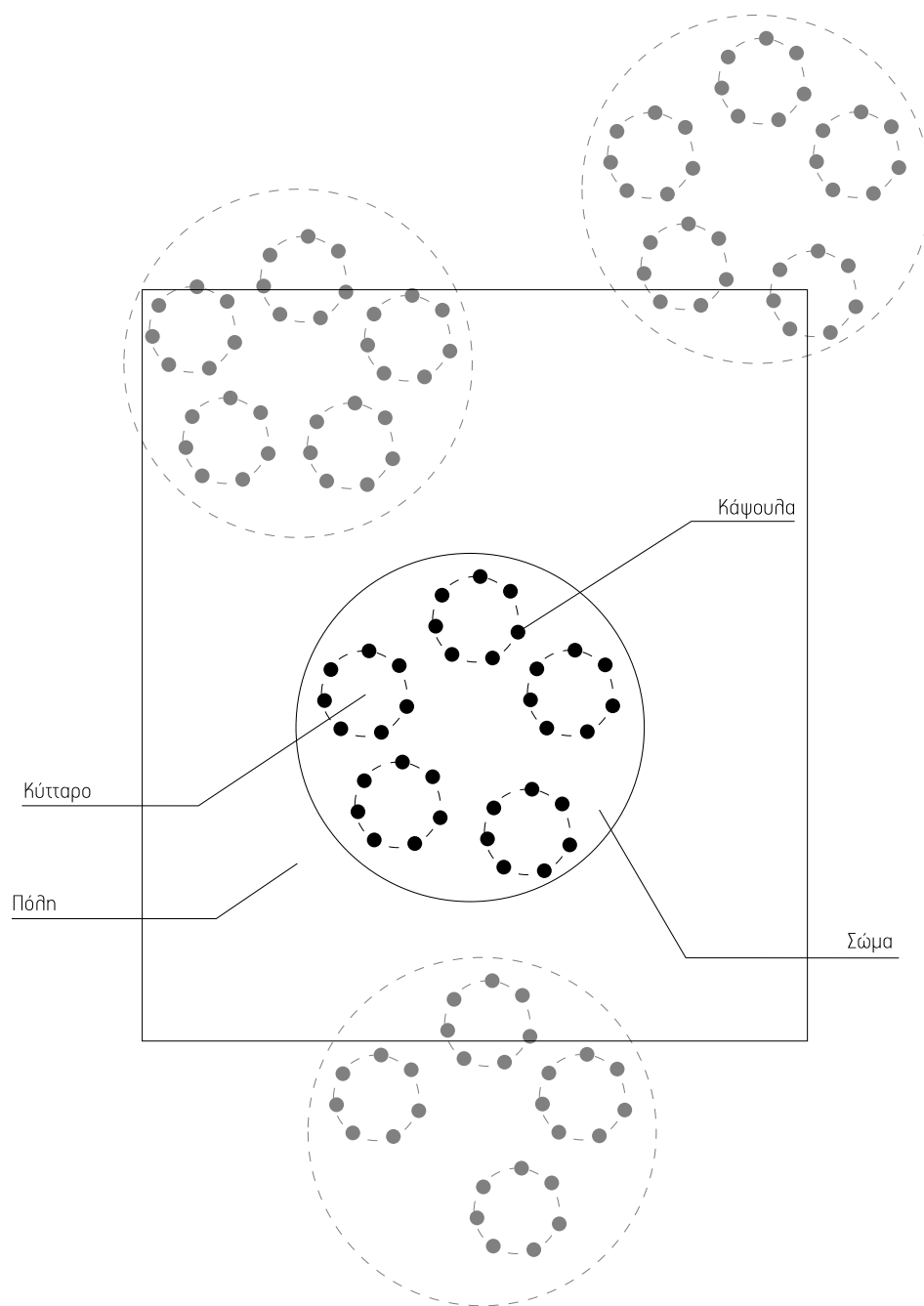
Η πόλη είναι ένας τόπος συγκέντρωσης πλήθους που με τον τρόπο που έχουν επιλέξει να ζουν οι χρήστες της, έχει καταλήξει να είναι χώρος αποξένωσης. Σε μικρότερη κλίμακα το ίδιο ισχύει και για τις πολυκατοικίες και τα διαμερίσματα τους. Τόσοι κάτοικοι μαζεμένοι σε ένα κτίριο που όμως δεν συσχετίζονται παρά μόνο όταν επιλέγουν διαπληκτίζονται. Αυτή η αντίφαση είναι κεντρικής σημασίας για το πως κανείς σχεδιάζει μια κοινότητα κοινοβίων εντός του αστικού ιστού μιας μητρόπολης.

Hotel,
G. Hubert
)

ministère de Guise,
n-Baptiste André Godin
[1844]

Επαναδιαπραγμάτευση της συλλογικής κατοίκησης

Σ Χ Ε Δ Ι Α Σ Τ Ι Κ Ε Σ Α Ρ Χ Ε Σ

Προκειμένου να ξεκινήσει η διαδικασία του σχεδιασμού χρειάζεται να τεθούν οι βασικές αρχές πάνω στις οποίες κάθε σχεδιαστικό αποτέλεσμα θα πρέπει να απαντά. Αυτό αφορά το σενάριο ζωής, δηλαδή τις κοινωνικές σχέσεις που θα αναπαράγονται εντός του. Αφορά όμως και τις σχεδιαστικές απαιτήσεις που χρειάζεται να ικανοποιεί ένα κτίριο που είναι το υπόβαθρο μιας κοινοβιακής ζωής.

Σε αυτή την κοινότητα κοινοβίων που αναπτύσσεται υπάρχουν κάποιες δεδομένες κοινωνικές συμβάσεις αναπαραγωγής, που χρειάζεται να διασφαλίζονται και να προοδεύουν προς ακόμα μεγαλύτερες ελευθερίες. Η σημασία της διάλυσης της πυρηνικής οικογένειας και άρα των σχέσεων που αναπτύσσονται εντός της, βασισμένες στις σχέσεις αίματος, αποτελούν φραγμό στην επέκταση της συλλογικής ζωής και για αυτό το κοινόβιο δεν αποτελεί την συνύπαρξη πυρηνικών οικογενειών σε μερικά σημεία ενός μεγάλου σπιτιού. Αντίθετα αποτελεί μια ομάδα ανθρώπων μια διευρυμένη "οικογένεια" που συγκροτείται γύρω από ένα ελευθεριακό σύνολο ιδεών και ιδανικών. Ως προέκταση αυτού, προωθείται η κατάργηση του έμφυλου διαχωρισμού της οικιακής εργασίας, τόσο στους χώρους που είναι εμφανής όπως για παράδειγμα η κουζίνα, όσο και σε άλλες εργασίες περισσότερο αφανής όπως το μέγιστο των παιδιών η οργάνωση των απαραίτητων προϊόντων για την οικιακή ομαλότητα. Αυτά γίνονται σε ένα πλαίσιο απουσίας της ατομικής ιδιοκτησίας ή της ενοικίασης μέρους του μεγάλου σπιτιού. Καθώς πρόκειται για ένα κτίριο στο οποίο επικρατεί η κοινοκτημοσύνη και αυτοδιαχείριση θέτοντας όλους και όλες σε ίσες θέση. Παράλληλα, αποτρέπει τους χρήστες να εκμεταλλεύονται εμπορικά το αγαθό της κατοικίας.

Ότι αφορά τις σχεδιαστικές απαιτήσεις, αυτές προκύπτουν με βάση την ανάλυση και κριτική σε ήδη υπάρχοντα κτίρια που αποτέλεσαν αναφορές και παρουσιάζονται σε επόμενες σελίδες. Η δυνατότητα επέκτασης αλλά και μερικού μετασχηματισμού ενός κτιρίου είναι εξαιρετικά σημαντική για ένα κοινόβιο μέσου όρου 30 ατόμων. Καθώς μπορεί να προστίθενται νέα μέλη, αλλά και να αλληλάζουν οι καθημερινές ανάγκες που μέχρι πρότινος ικανοποιούνταν σε κάποιους χώρους οι οποίοι πλέον ενδεχομένως να μην χρειάζονται και να πρέπει να αντικατασταθούν. Στην ίδια λογική ο σχεδιασμός του χώρου γίνεται στην βάση των αναγκών (ατομικών και συλλογικών) και στο πώς αυτές θα ικανοποιούνται και θα αναπαράγουν τη συλλογικοποίηση και όχι με κριτήριο την ελάχιστη δυνατή σπατάλη για την αναπαραγωγή κάθε μονάδας. Για αυτό το λόγο συνυπολογίζεται η βιωσιμότητα του χώρου με στόχο να διασφαλίζεται μια ισορροπία μεταξύ της ανάπτυξης του ατομικού και του συλλογικού χώρου, χωρίς αυτά τα δύο να ανταγωνίζονται.

Πόλη

Περιχαρακωμένο

Ελεύθερο

Σώμα

Συγκέντρωση

Αραιώσεις

Κοινοτιστικά

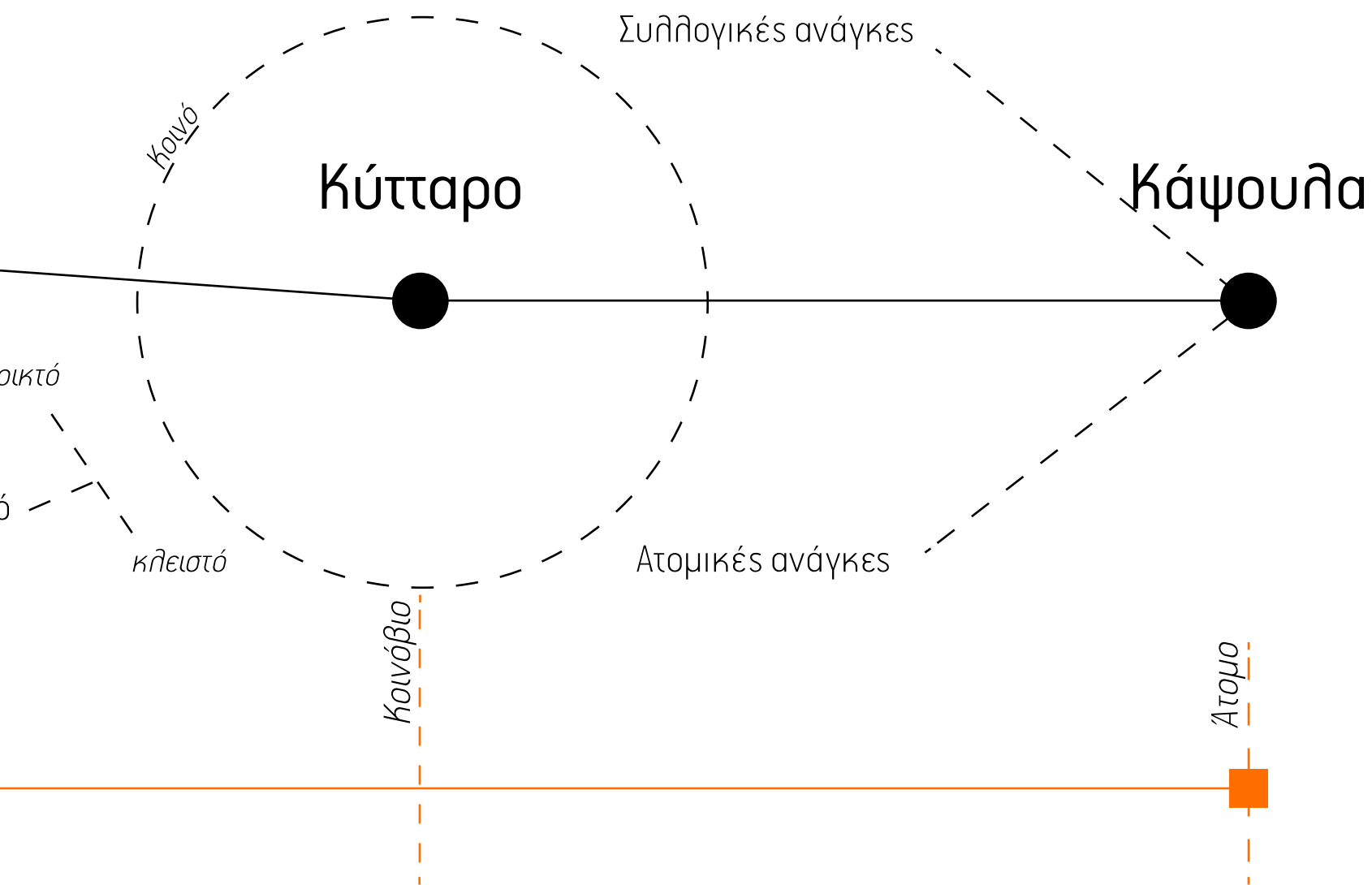
Κοινωνία

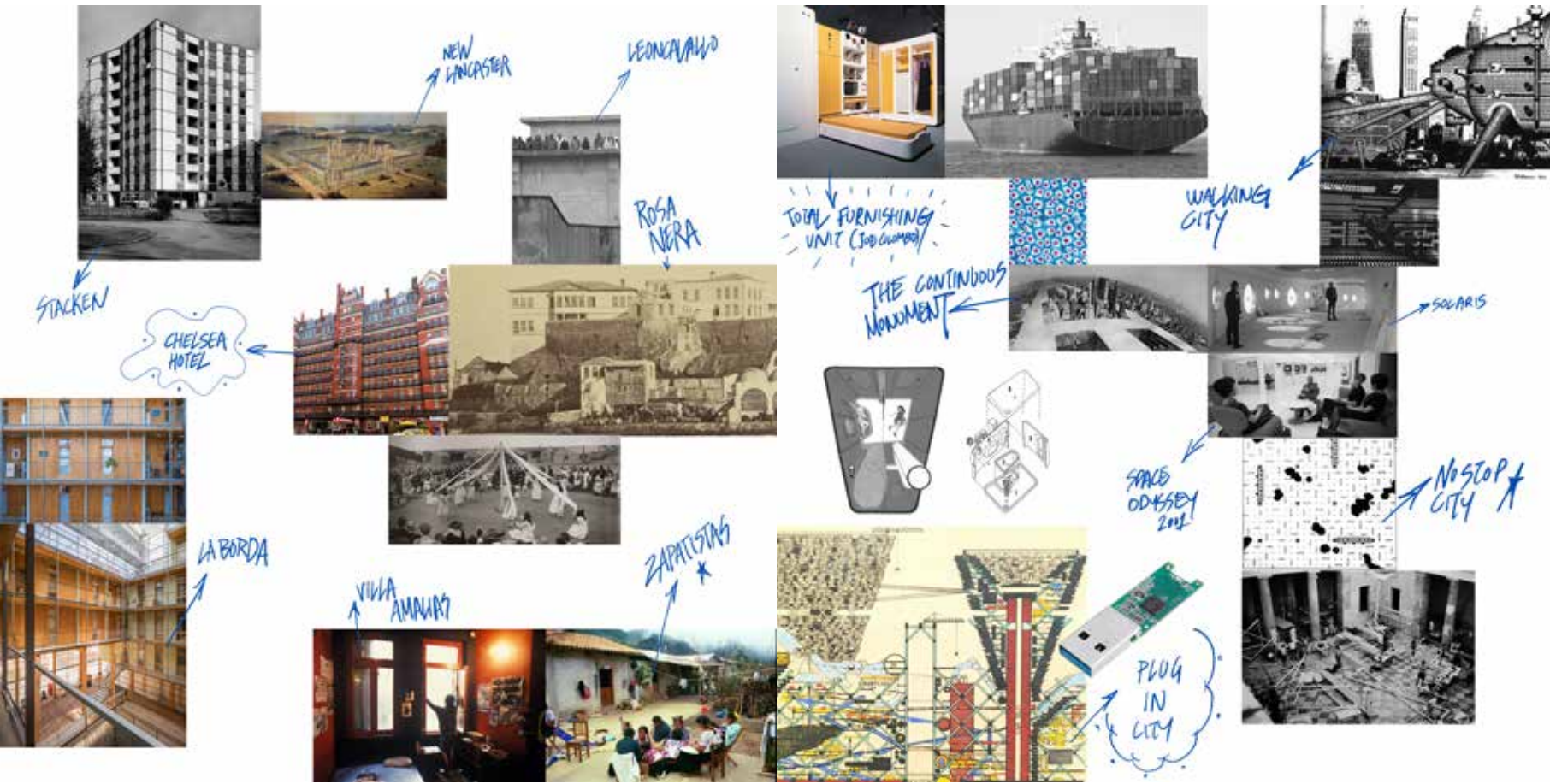
Πυκνώσεις

Κοινότητα

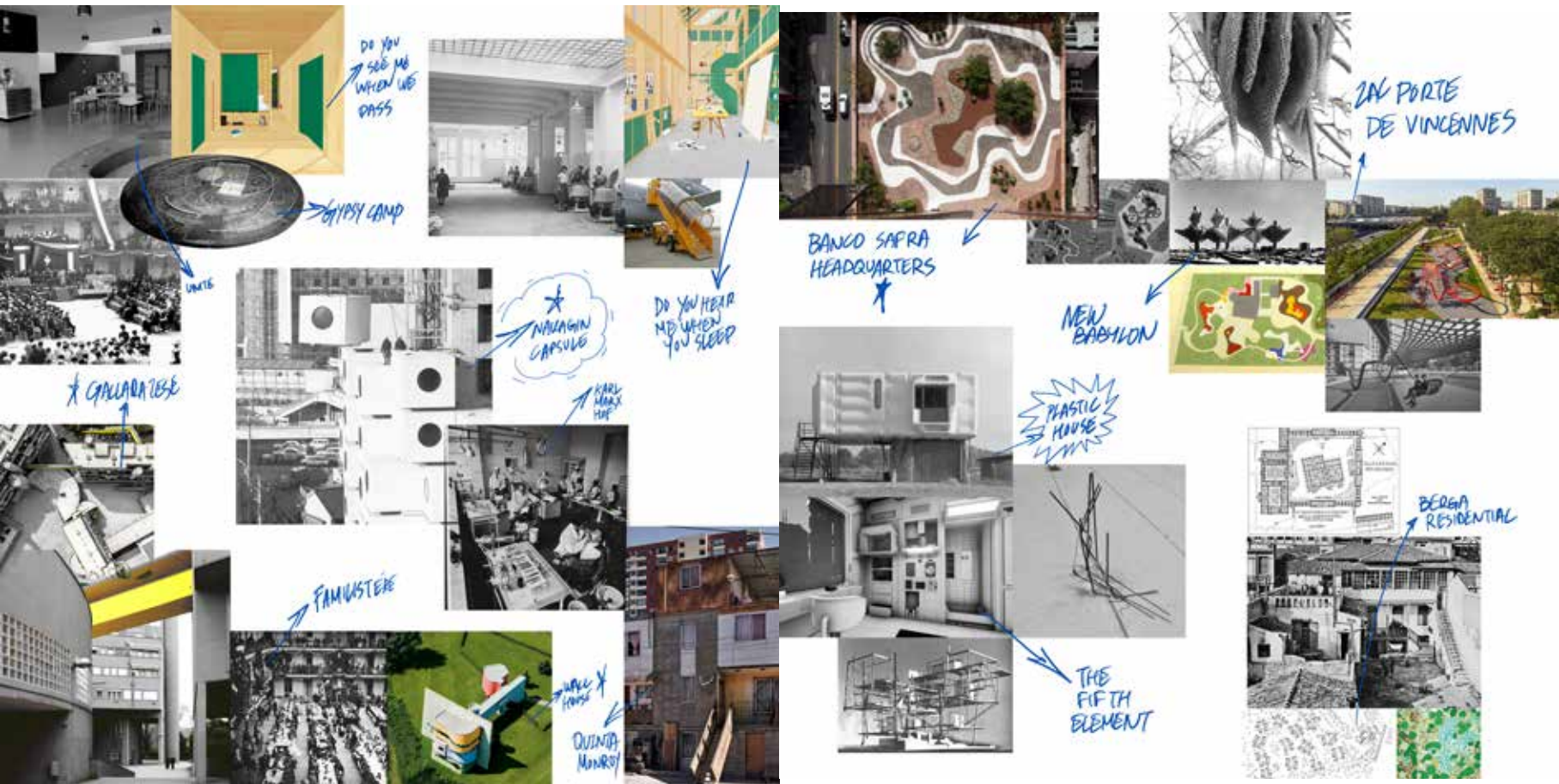
Δημόσιο

Επαναδιαπραγμάτευση της συλλογικής κατοίκησης

Κοινόβια στην Ακαδημία Πλάτωνος

Σ Ω Μ Α

Θα ήταν δυνατό να πραγματοποιηθεί μια μελέτη σαν αυτή σε κενό χώρο; Θα ήταν. Ωστόσο αυτό θα σήμαινε πως δεν θα χρειαζόταν να γίνει επεξεργασία σε μια ζητήματα που ανοίγει ο πραγματικός χώρος με τη μορφολογία του, τα οποία πρέπει στην παραγωγική διαδικασία του σχεδιασμού να λαμβάνουμε υπόψιν. Άρα, αν επιθυμούμε μέσω του σχεδιασμού να δώσουμε κάποιες κατευθύνσεις στα ζητήματα που ανακύπτουν και έχουν να κάνουν με τα χαρακτηριστικά μιας περιοχής, είναι δόκιμο να σχεδιάσουμε κάτι μη πραγματικό σε πραγματικό χώρο με σκοπό να τα διαχειριστούμε. Σε αυτή τη βάση επιλέγεται η πόλη της Αθήνας και συγκεκριμένα μια περιοχή του ευρύτερου κέντρου της, η Ακαδημία Πλάτωνος. Αυτή θα αποτελέσει το Σώμα πάνω στο οποίο θα πάρει ζωή αυτή η κοινότητα.

Η Ακαδημία Πλάτωνος είναι περιοχή υψηλής αρχαιολογικής σημασίας με αρχικό χρονικό σημείο αναφοράς τον 6ο π.Χ. αιώνα. Τότε κάνει την εμφάνιση της στην καταγεγραμμένη ιστορία ως τόπος που φιλοξενούσε ναούς, ιερά ελαιόδεντρα αλλιά και ένα γυμνάσιο. Μετά τον 4ο αιώνα π.Χ. εγκαθίσταται και ιδρύει στην περιοχή αυτή ο Πλάτων την περίφημη σχολή του η οποία θα αποτελέσει κέντρο για την πνευματική ζωή του τόπου για αρκετά χρόνια. Μέσα στους αιώνες η περιοχή μεταβάλλεται ανάλογα με τις ηγεσίες που εξουσιάζουν την πόλη των Αθηνών όμως η εικόνα που έχει σήμερα η περιοχή είναι αποτέλεσμα σύγχρονων σχετικά γεγονότων που όμως σε μερικό βαθμό συνυπάρχουν με την αρχαία περίοδο της περιοχής.

Η σύγχρονη ιστορία της περιοχής την οποία καμία μπορεί να διαβάσει στα κτίρια, βρίσκεται στις αρχές του προηγούμενου αιώνα και κορυφώνει την ανάπτυξη της από τα μέσα του και έπειτα. Η ύπαρξη ενός ολόκληρου κόσμου κάτω από αυτόν που εμείς μπορούμε σήμερα να αντικρίσουμε, είναι αυτή που κατάφερε να δώσει τον ιδιαίτερο χαρακτήρα που κατέχει η περιοχή σε σχέση με άλλες περιοχές του κέντρου της πόλης. Τα χαμηλά κτίρια που στην πλειοψηφία τους δεν ξεπερνούν τους 3 με 4 ορόφους, η ύπαρξη χώρων πρασίνου, η μέχρι πρότινος αδυναμία της ακραίας εκμετάλλευσης της γης λόγω των αρχαίων και άρα η αδυναμία τουριστικοποίησης και όγκιας εμπορευματοποίησης της γειτονιάς, έχουν καταφέρει να διαμορφώσουν μια χωρική ενότητα μικτών χρήσεων στην περιφέρεια του κέντρου. Κύρια χρήση αυτής της ενότητας είναι η κατοίκηση η οποία όσο αγγίζει τα όρια της με τον Κηφισό μειώνεται προοδευτικά και δίνει τη θέση της σε μικρό βιοτεχνίες και μερικά βιομηχανικά κελύφι. Αυτά τα χαρακτηριστικά βοήθησαν σε μεγάλο βαθμό ώστε η κοινωνική γεωγραφία της περιοχής να κινείται από τα μεσαία προς τα χαμηλά στρώματα και τις τελευταίες δεκαετίες να γίνει μια πολυπολιτισμική γειτονιά, με ότι συνεπάγεται αυτό για τις κανιβαλιστικές διαθέσεις των ντόπιων κατοίκων της αλλιά και για το πάντρεμα των πολιτισμών και των προοδευτικών δυνάμεων.

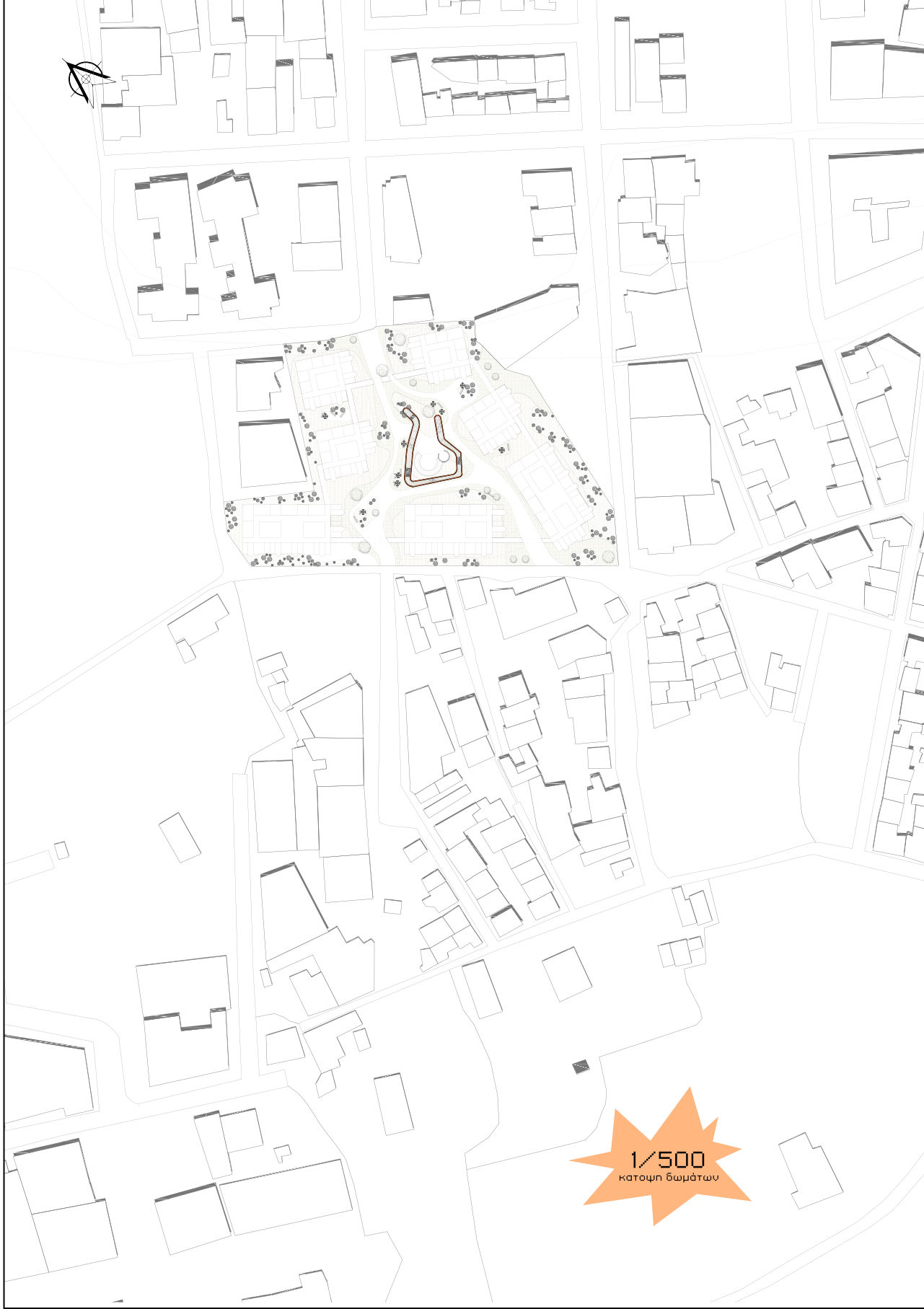
Τα παραπάνω χαρακτηριστικά έκαναν την περιοχή αυτή ένα πολύ ενδιαφέρον πεδίο στο οποίο θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί αυτή η μελέτη. Τόσο χωροταξικά όσο και κοινωνικά μιας και διατηρεί ακόμα χαρακτήρα γειτονιάς, έχει ελεύθερα οικοπέδα και δίνει την ευκαιρία σε ένα τέτοιο πείραμα να αλληλεπιδράσει με την καρδιά της πόλης και να μην γκετοποιηθεί σε μια από τις περιφέρειες της. Κεντρικό ζήτημα στην κλίμακα της γειτονιάς και συγκεκριμένα στην κλίμακα επεξεργασίας 1 / 500 είναι η συσχέτιση με τη γειτονιά και συγκρότηση της κοινότητας γύρω από ένα κέντρο.

Επαναδιαπραγμάτευση της συλλογικής κατοίκησης

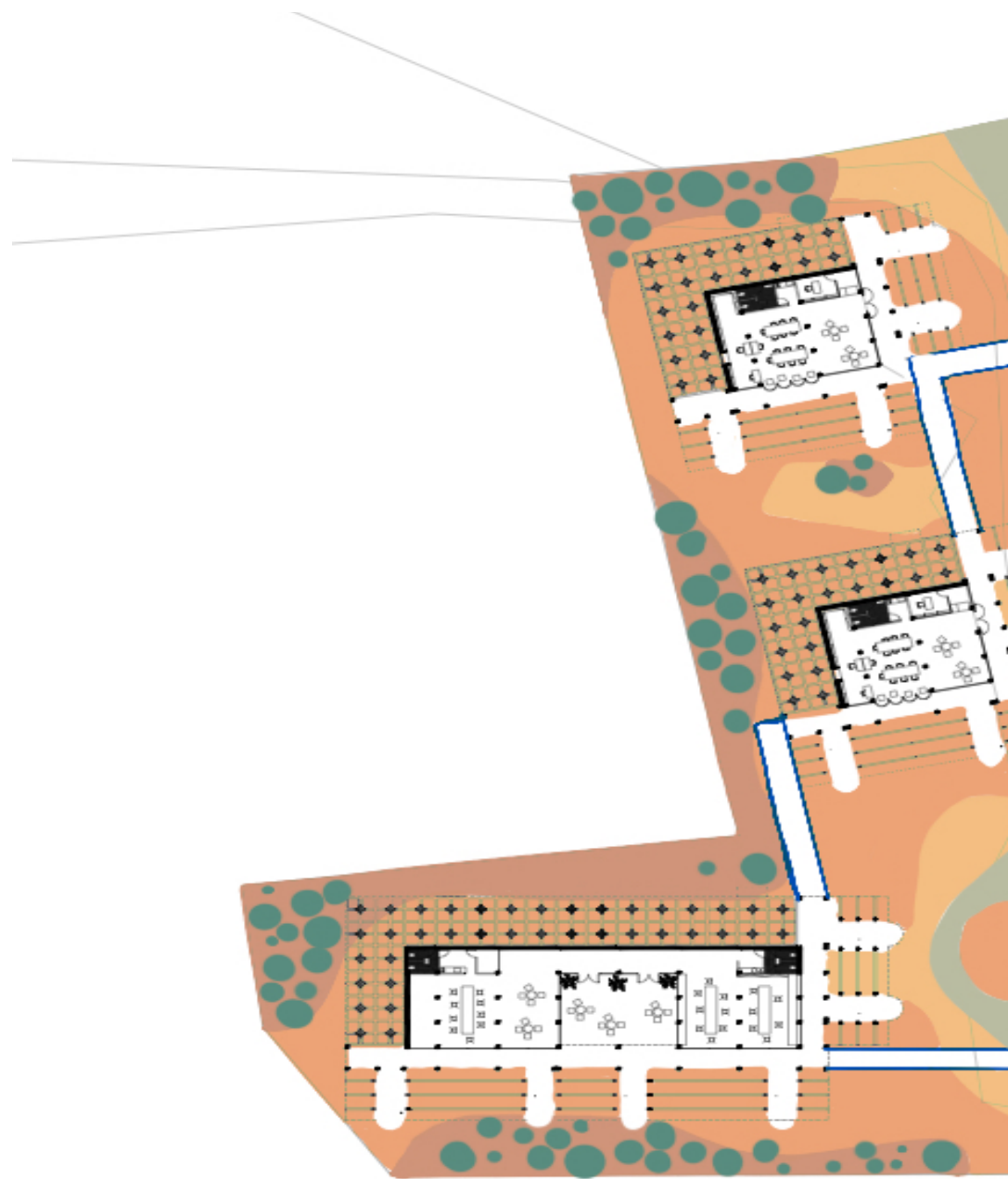

КНИЖКА
1/500

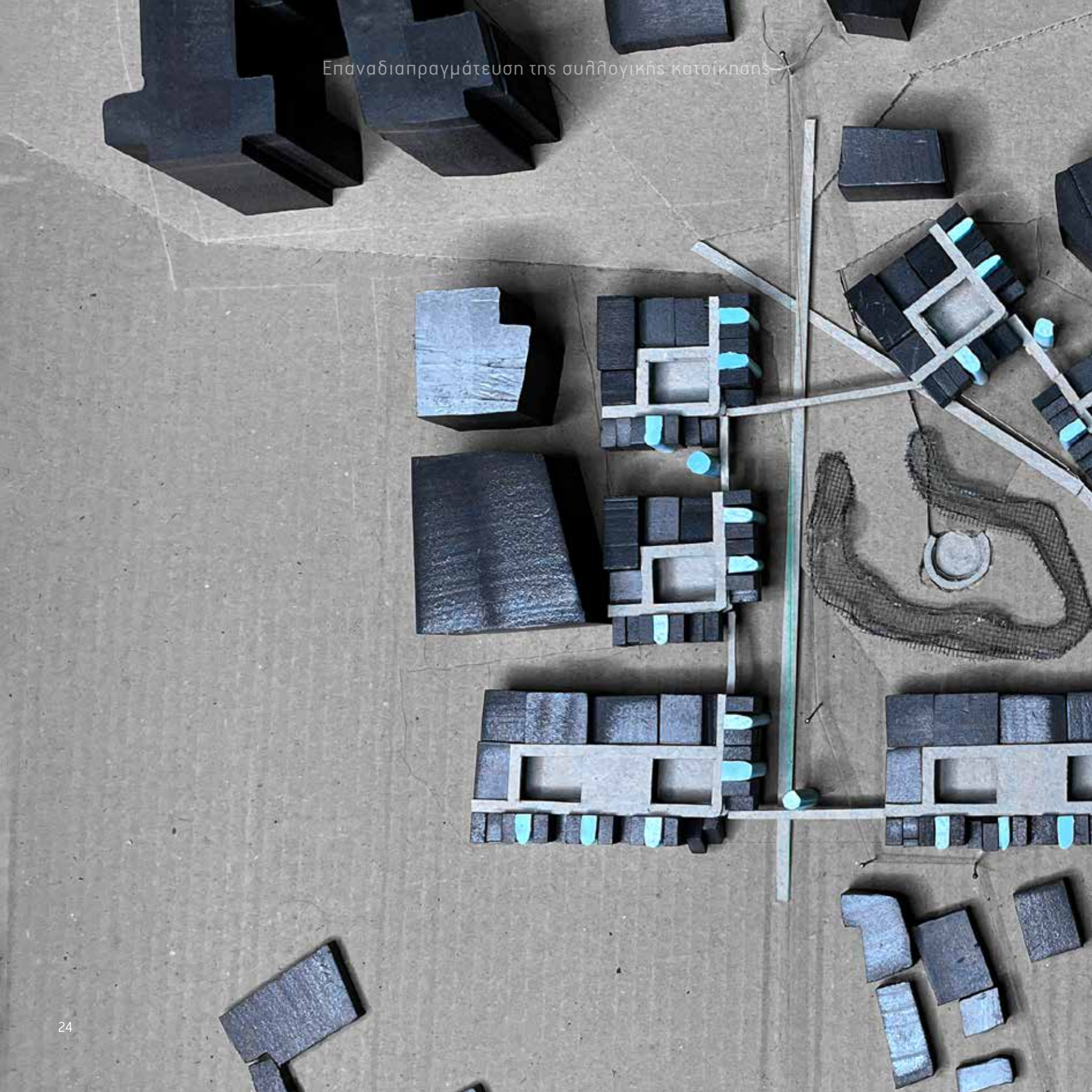
1/500
κατοψη δωματων

Επαναδιαπραγμάτευση της συλλογικής κατοίκησης

Κοινόβια στην Ακαδημία Πλάτωνος

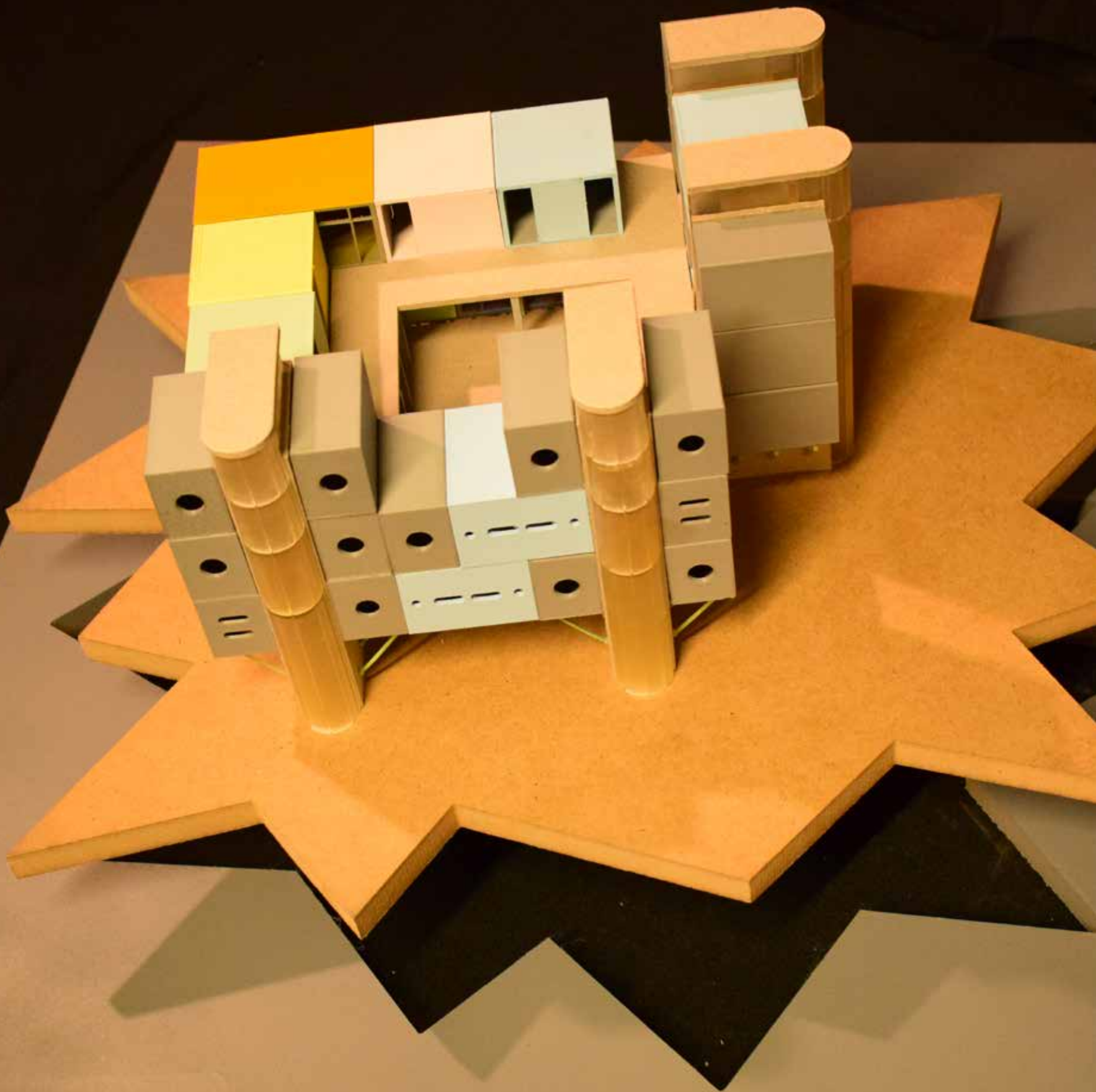

Κοινόβια στην Ακαδημία Πλάτωνος

Επιλέχθηκε η κάλυψη του οικοπέδου να μην είναι σαρωτική, δίνοντας χώρο στο άνοιγμα προς τη γειτονιά δημιουργώντας ένα πέρασμα αλλά και ένα υπαίθριο κέντρο που συνομιλεί με το πάρκο της Ακαδημίας Πλάτωνος. Σε αυτό το κέντρο τοποθετείται μια μεγάλη μεταλλική κατασκευή που εξυπηρετεί μια σειρά από χρήσεις όπως είναι το παιχνίδι, η ανάπαυση, η σκίαση, η συγκέντρωση, εσωτερικά της οποίας κατασκευής βρίσκεται υποβαθμισμένο ένα μικρό αμφιθέατρο. Σε κάθε ένα από τα επτά κοινόβια που αναπτύσσονται και επικοινωνούν μεταξύ τους με γέφυρες, διαμορφώνεται ένας ισόγειος χώρος που είτε απευθύνεται στους χρήστες των κοινοβίων συναλικά (δηλ. στην κοινότητα) είτε στην γειτονιά. Οι χρήσεις των χώρων ποικίλουν, μεταξύ αυτών βρίσκουμε εργαστήρια χειροτεχνίας, βιβλιοθήκη, αίθουσες προβολών κ.α.

Τοπογραφική μακέτα εργασίας κλίμακας 1/500

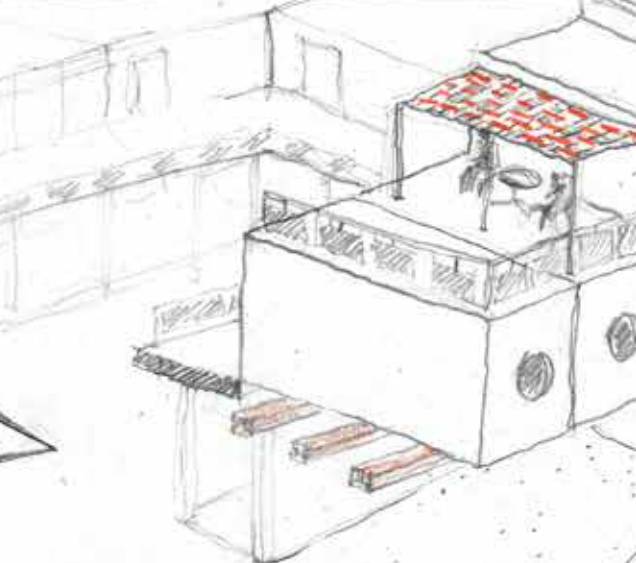
ΚΥΤΤΑΡΟ

Το κύτταρο είναι η βασική μονάδα που υποδηλώνει την ύπαρξη ζωής. Παρόλο που εμφανίζεται σαν μονάδα, όσο μεγαθύνουμε σε κλίμακα, αποτελεί μια ομάδα. Στην προκειμένη μια ομάδα ατόμων διαφορετικών ηλικιών και φύλων. Κύριο συστατικό χαρακτηριστικό αυτών των κυττάρων που συναντάμε εδώ, είναι η μικρή κλίμακα σε σχέση με άλλα ιστορικά παραδείγματα συλλογικής κατοίκησης στα οποία ταυτίζεται το συλλογικό με το μαζικό. Έτσι, συναντάμε δύο τύπους κυττάρων έναν που κατοικεί μια ομάδα 20 - 25 ατόμων και έναν 35 - 40 ατόμων αντίστοιχα. Η σημασία της μικρής κλίμακας έγκειται στην επιθυμία οι κάτοικοι να μπορούν να συσχετιστούν σε βάθος και καθημερινή βάση και παράλληλα μπορούν να οικειοποιηθούν τους χώρους ζωής τους ως συγκεκριμένοι χρήστες σε χώρους ανθρώπινες κλίμακας και όχι αχανείς.

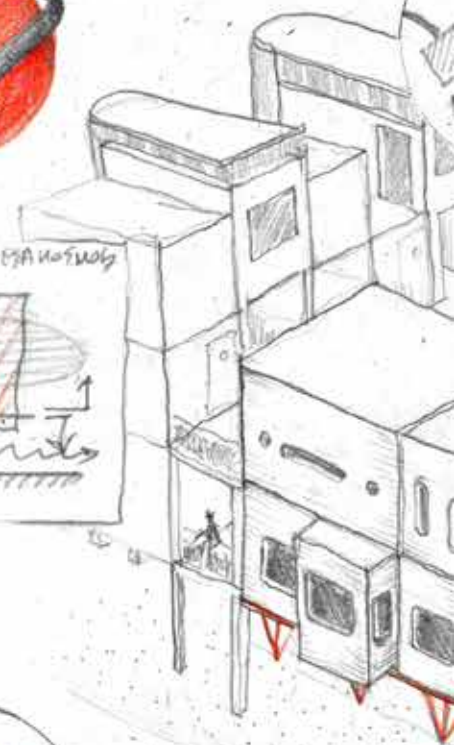
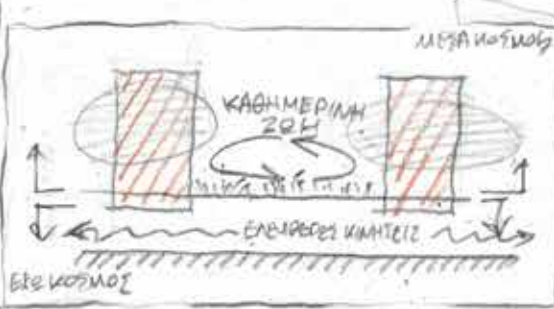
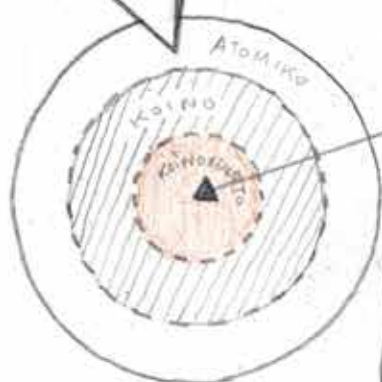
Κάθε κύτταρο είναι μια σε υπερύψωση κατασκευή που αναπτύσσεται γύρω από ένα αίθριο το οποίο υλοποιείται μόλις τοποθετηθούν περιμετρικά του οι χώροι χρήσεων και τα κλιμακοστάσια. Κάθε κύτταρο λοιπόν είναι και ένα ακόμα κέντρο για τους κατοίκους του κοινοβίου των οποίων τα δωμάτια επικοινωνούν απευθείας με την μεσοστάθμη της περιμετρικής στοάς. Εκεί βρίσκεται ένα μικρό βρυσάκι για την διατήρηση του μικροκλίματος και της απαραίτητης υγρασίας τους καλοκαιρινούς μήνες, μια σειρά από φυτά καλλιπωστικά και μη αλλιά και ένα μεγάλο τραπέζι ως συνέχεια του χώρου της κουζίνας.

Οι χώροι που αρθρώνονται γύρω από αυτό εδράζονται πάνω σε μεταλλικές κατασκευές δίνοντας την δυνατότητα μεταβολής και αντικατάστασης αν αυτό είναι αναγκαίο. Οι χώροι αυτοί υλοποιούνται με τη μορφή κάψουλλας και λειτουργούν με την λογική του plug in. Αποτελούν δηλαδή ένα έξτρα κομμάτι που προστίθεται στο σύστημα προσδίδοντας του νέες δυνατότητες. Με αυτό τον τρόπο εξασφαλίζεται η ευελιξία και η επεκτασιμότητα του κυττάρου, προφανώς μέχρις ότου αυτό έρθει αντιμέτωπο με τα κατασκευαστικά όριά του.

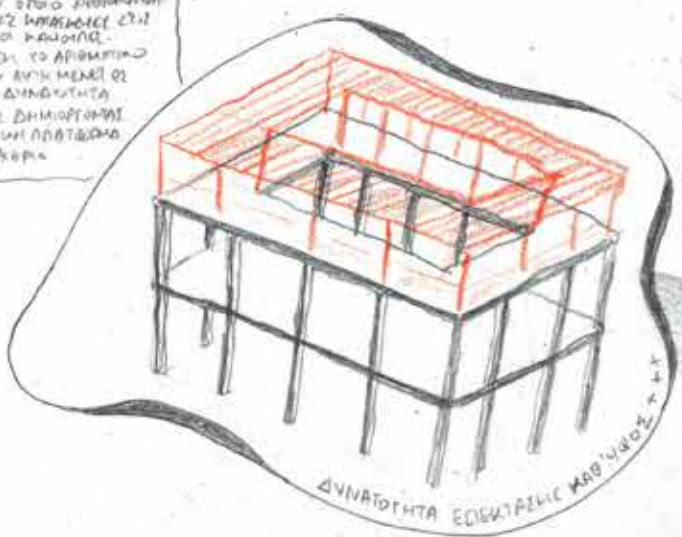
Μια νοτή γραμμή χωρίζει διαγώνια τις χρήσεις οριοθετώντας από τη μια πλευρά τους ατομικούς χώρους με τα ενδιάμεσα μπάνια και τους κοινούς χώρους των καθημερινών χρήσεων. Αυτό γίνεται με σκοπό, όσο το δυνατόν περισσότερο οι χώροι του ύπνου να έχουν νότιο προσανατολισμό από την πλευρά του βασικού τους ανοίγματος και παράλληλα οι άλλοι χώροι που κοιτάνε προς το αίθριο να φωτίζονται από αυτό. Οι κάψουλλες από την μια πλευρά εδράζονται πάνω σε μια εσχάρα που σχηματίζεται δημιουργώντας στο ισόγειο μια περιμετρική στοά, ενώ από την άλλη πάνω σε τρία μεταλλικά δοκάρια που βρίσκονται ενδιάμεσα των κλιμακοστασίων. Οι οικοδομικές λεπτομέρειες που ακολουθούν εξηγούν τον τρόπο με τον οποίο αυτό επιλύεται στατικά.

ΚΑΘΩΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΡΕΣΗΜ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΑΝΑΠΤΥΣΣΕΤΑΙ ΠΡΟΤΙΘΑΝΟΝΤΑΣ ΝΑ ΔΕΙ ΤΑ ΙΔΑΝΙΚΑ ΟΡΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΣΥΜΒΟΥΤΩΝ ΚΑΙ ΑΣΧΑΛΩΝ. ΕΙΣΙ ΑΟΙ ΜΙΑ ΙΔΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΗ ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΑΝΩΤΟ ΙΣΟ ΚΛΕΚΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΤΟ ΑΠΛΟ ΕΛΑΦΟ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΥΨΗΣ ΤΩΝ ΑΙΘΡΩΝ ΣΤΗΝ ΠΛΗΡΗ ΟΡΟΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΝΟΝΤΑΣ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΣΤΑ ΙΕΡΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΠΙΔΕΡΙΑ ΚΙΝΗΣΗΣ ΠΑΡΤΙ ΜΕ ΧΕΡΙΩΣ ΧΕΡΙΣ ΑΝ ΞΑΡΑΝ ΒΡΩΝ ΝΑ ΠΙΝΩΝ ΣΗΜΕΙΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΙΩΝ ΜΕ ΤΗ ΓΕΥΣΙΑ.

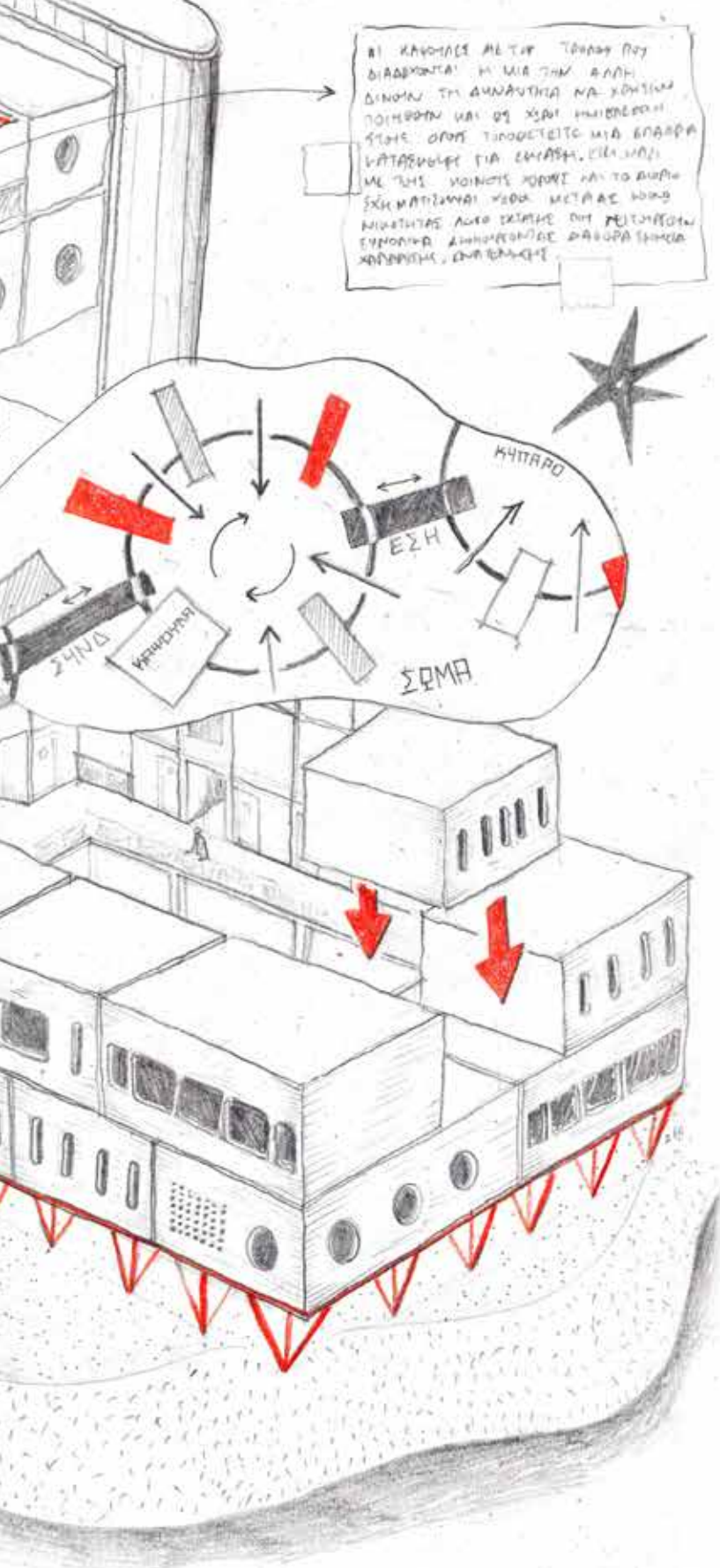

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ΑΠΟ ΟΥΔΕ ΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΕΤΑ ΔΙΑ ΕΠΙΒΕΒΑΤΩΣ ΤΥΠΩ ΑΝΟ ΤΩΝ ΟΡΩΝ ΔΡΟΜΟΝΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ΑΥΟ ΣΑΜΜΕΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΕΙΣ ΕΙΣ ΟΥΔΕ ΤΟΝΟΒΕΤΗΝΤΑ Ο ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ ΠΑΡΤΙ ΜΕ ΧΕΡΙΣ ΤΟ ΑΠΛΟΤΟ ΚΑΙ ΤΩΝ 25 ΚΑΤΙΩΝ ΑΥΤΗ ΜΕΝΕΙ ΟΙ ΕΥΟ. ΟΥΤΩΣ ΜΑΡΜΕΙ Η ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΤΩ ΜΥΘΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΩΝΗ ΔΕΡΜΕΤΡΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ ΤΥΠΟ ΑΝΟ ΤΩ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ.

ΝΑΥΤΙΚΟ ΛΙΜΝΗ COMMUNITY.

ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΕΠΙΒΕΒΑΤΩΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ.

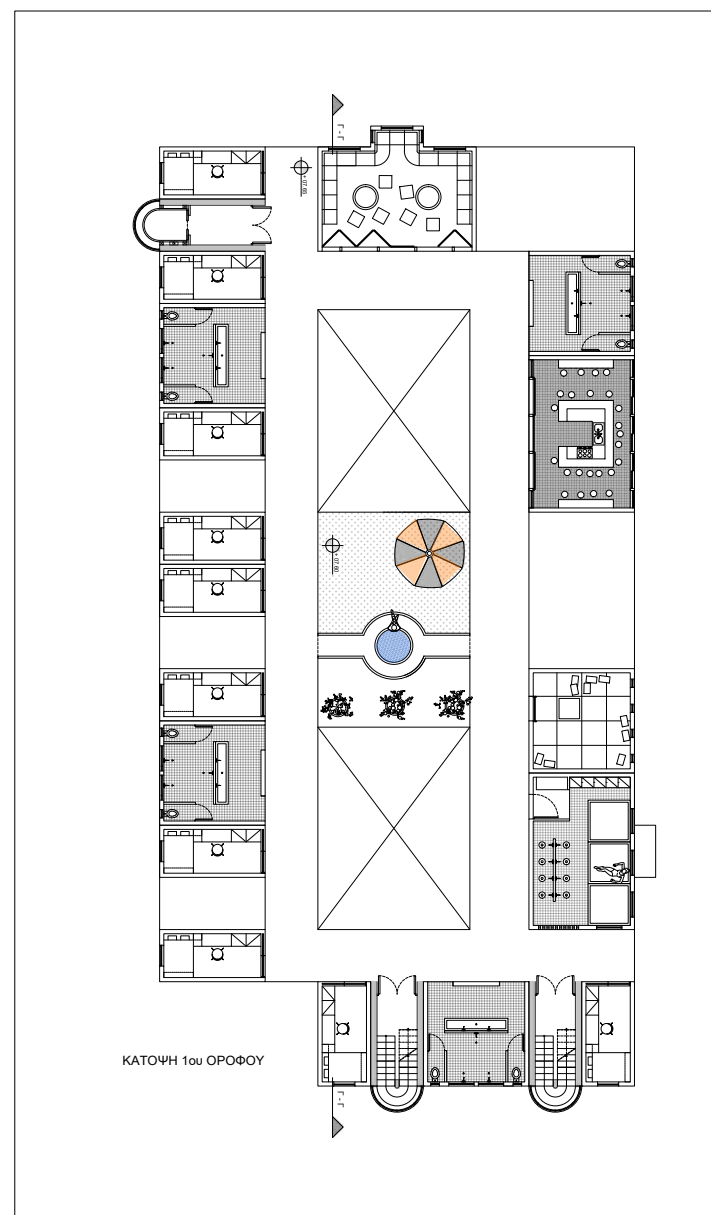
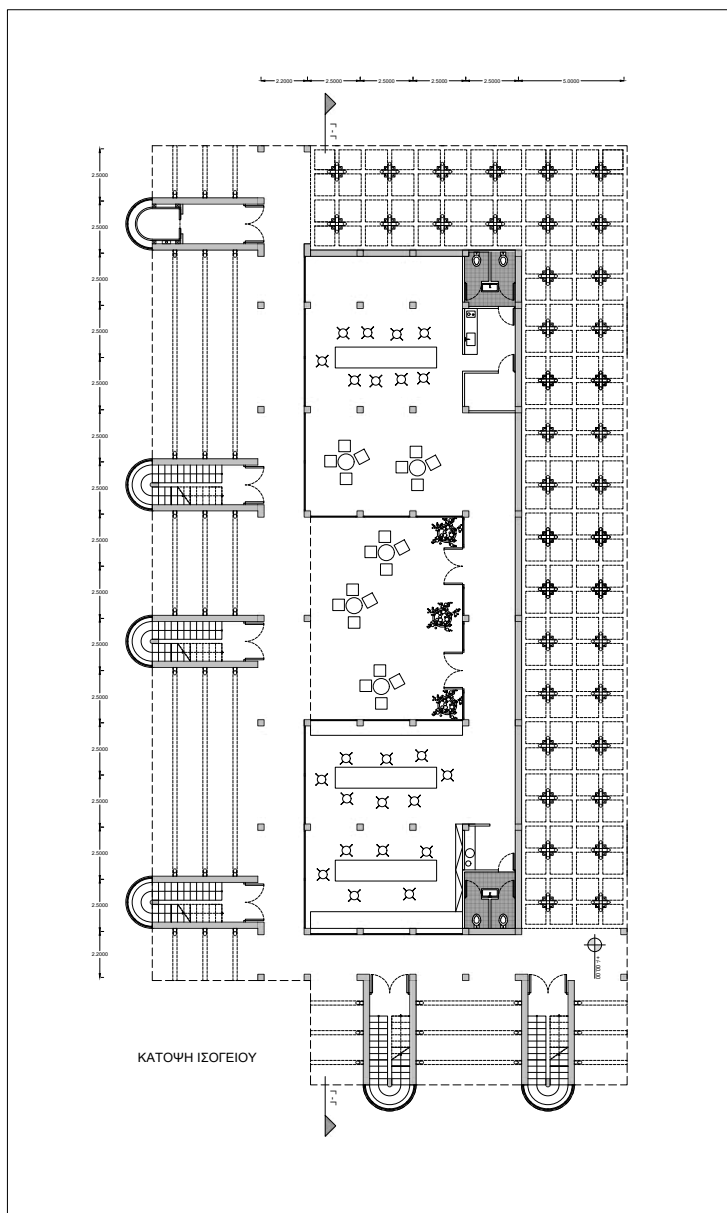

Το αίθριο αποτελεί αρχέτυπο για την αρχιτεκτονική και πιο συγκεκριμένα για την τοπική. Απο τα μινωικά ανάκτορα έως τα παλιά αθηναϊκά σπίτια συναντάμε το αίθριο ως πυρήνα των οικοδομημάτων και παράλληλα ως κεντρικό σημείο στο σχεδιασμό ώστε να επογελληθε το κατοικίν από τις τοπικές κλιματικές συνθήκες. Σε αντιδιαστολή με τι πολυκατοικίες που κατοικει το μεγαλύτερο κομμάτι τους μητροπολιτικού πληθυσμού όπου η απουσία φυσικού φωτός και επαρκούς αερισμού απουσιάζει, το αίθριο αποτελεί την βέλτιστη σχεδιαστική κίνησης. Κίνηση που προσφέρει απλόχερα το χώρο στο φως να εισχωρήσει σε μεγαλύτερο εύρος και στον αέρα να ανανεώσει την ατμόσφαιρα του χώρου. Με την κατάλληλη διαχείριση του προσανατολισμού διατηρεί το κέντρο του ζεστό το χειμώνα και δροσερό το καλοκαίρι.

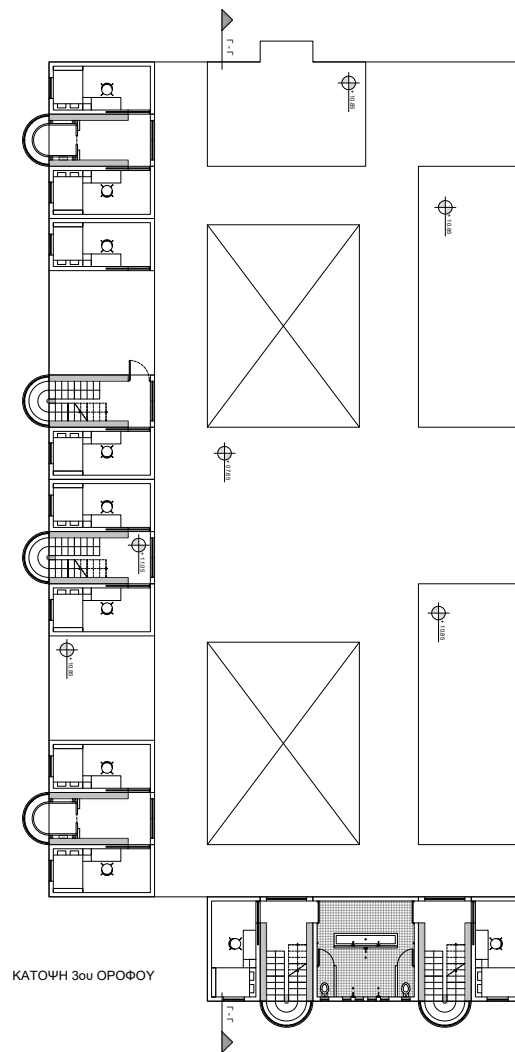
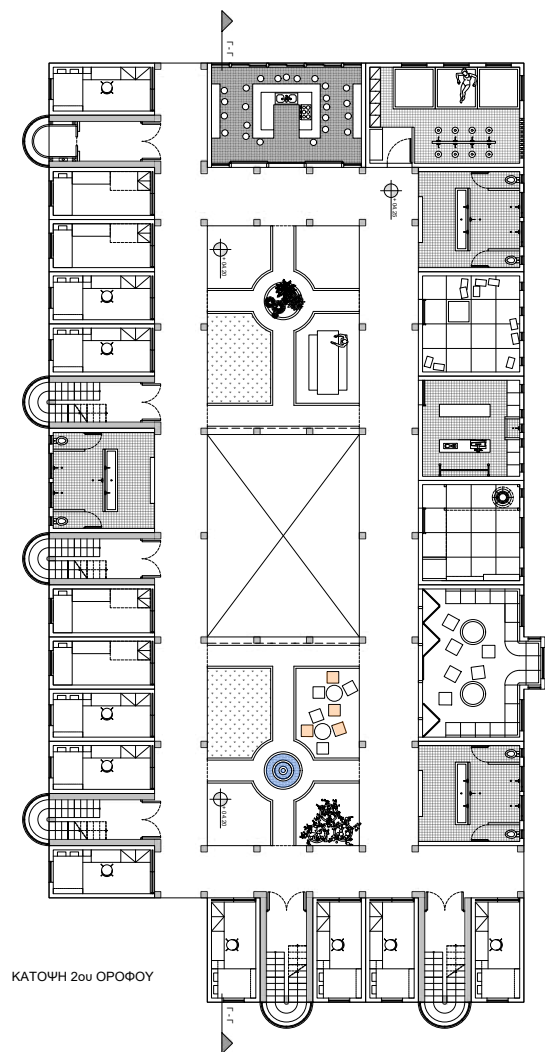
Εμφανίζονται σε πολλά παραδείγματα στην αρχιτεκτονική της μεσογείου, τόσο σε αυτά που βρίσκονται στο βόρειο άξονας της όσο και σε αυτά που βρίσκονται στο νότιο και ανατολικό. Ένα από τα πιο έντονα σε ό,τι αφορά το βίωμα στο χώρο αποτελεί το αραβικό και πιο συγκεκριμένα το μαροκινό. Το τετράγωνο σχήμα του γύρω από το οποίο αρθρώνονται όλοι οι χώροι του σπιτιού εμφανίζει ένα σύνολο δυνατοτήτων που ζωντανεύουν το σπίτι. Αυτές επιδιώκεται να υλοποιηθούν στο παρόν αίθριο. Όπως, η εσωστρέφεια που κοιτάει στη δημιουργία μιας εσωτερικής σφαίρας στην οποία δεν παρεμβάλλει το δημόσιο, αλλά και η δημιουργία ενός κέντρου ως σημείο αναφοράς και συγκέντρωσης, για τις κοινές χρήσεις που επεκτείνονται τους θερινούς μήνες, όσο και για τους χρήστες καθ' αυτούς αφού αποτελεί ένα διαρκές πέρασμα. Ακόμα, η ύπαρξη οπτικών συναντήσεων και διασταύρωσης βλεμμάτων λόγω των διαφορετικών υψών και παράλληλα η δημιουργία μικροκλίματος μέσω της κατάλληλης διαχείρισης φωτός αέρα και νερού είναι μέσα στις επιδιώξεις του σχεδιασμού

Καθόλη την παραγωγική διαδικασία ο χώρος αναπτύσσεται προσπαθώντας να βρει τα ιδανικά όρια μεταξύ συλλογικού και ατομικού. Έτσι από μια καθ ύψος μετάβαση από το ανοικτό στο κλειστό δημιουργήθηκε το πρώτο σκληρό όριο της ανύψωσης του αιθρίου στον πρώτο όροφο και δίνοντας παράλληλα στα ισόγεια την ελευθερία κίνησης μαζί με χώρους που σκοπό έχουν να γίνουν σημεία συνάντησης μεταξύ των κατοίκων και της γειτονιάς. Ακόμα, οι κάθουλες με τον τρόπο που διαδέχονται η μια την άλλη δίνουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιηθούν και ως χώροι ημιυπαίθριοι στους οποίους τοποθετείται μια ελαφριά κατασκευή για σκίαση. Έτσι μαζί με τους κοινούς χώρους και το αίθριο σχηματίζεται ένα σύνολο σημείων χαμηλότερης και υψηλότερης κοινωνικότητας εντός των ίδιων των κυττάρων.

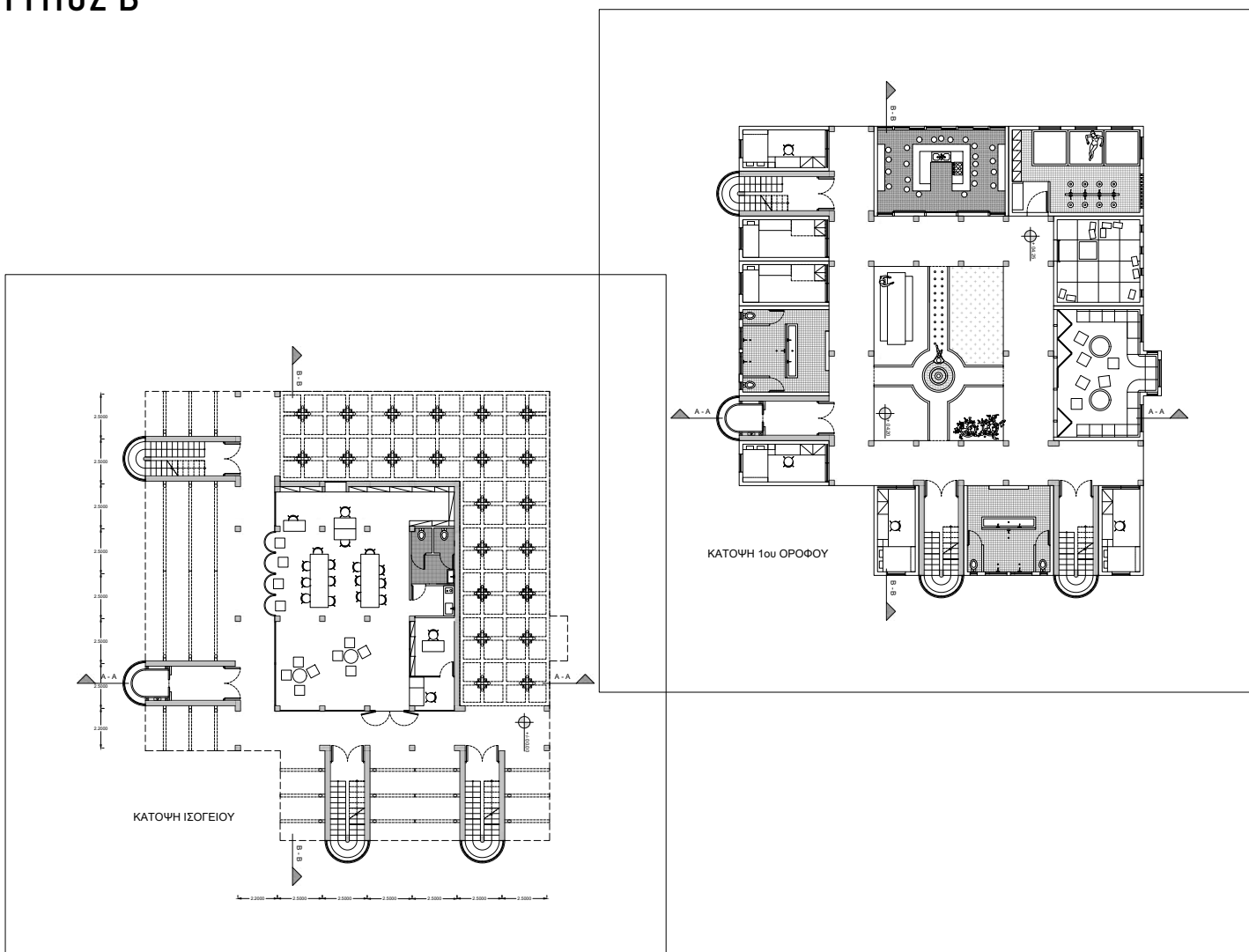
ΤΥΠΟΣ Α

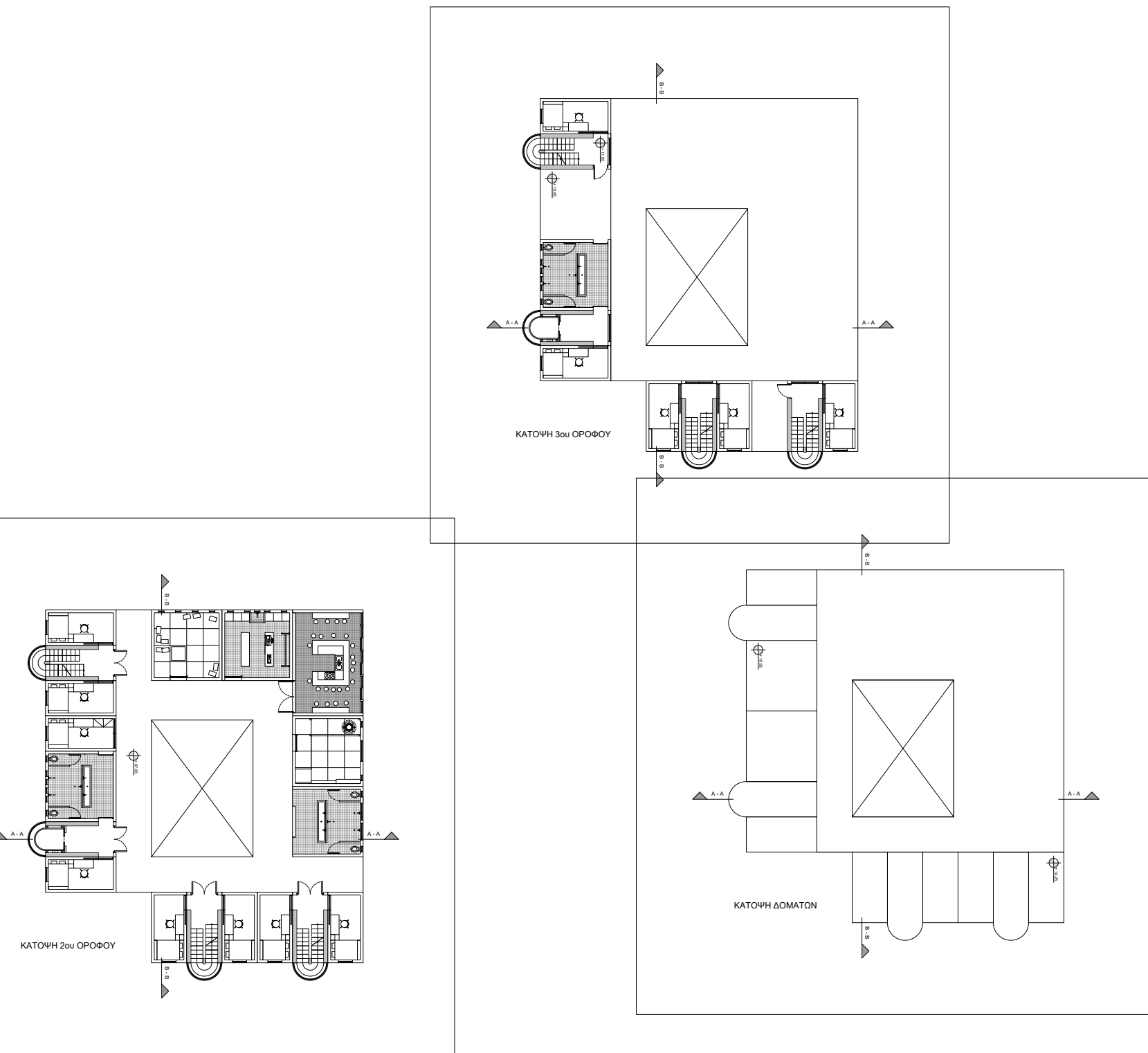
Κοινόβια στην Ακαδημία Πλάτωνος

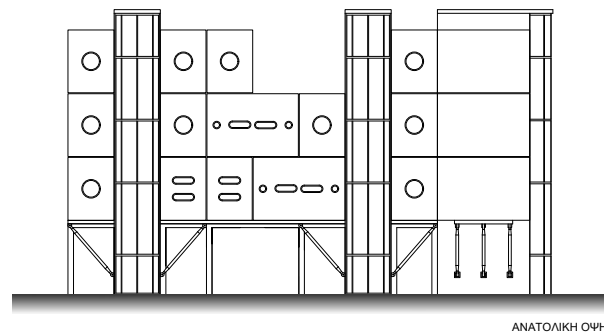
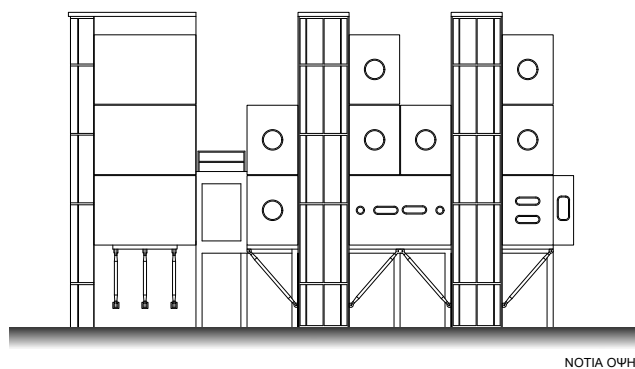
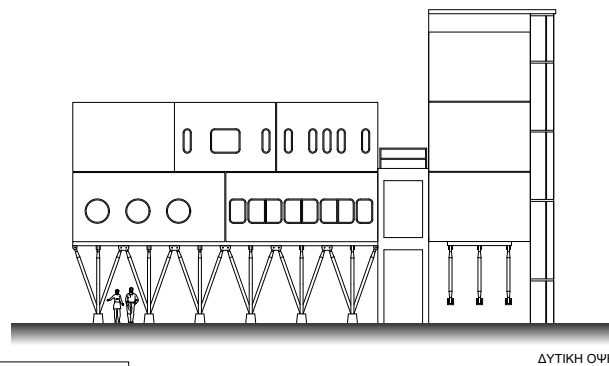
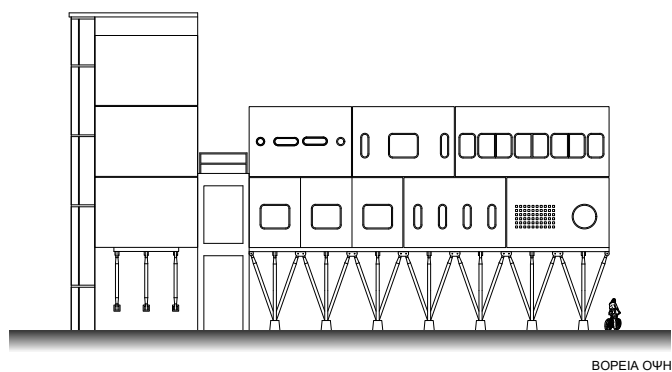
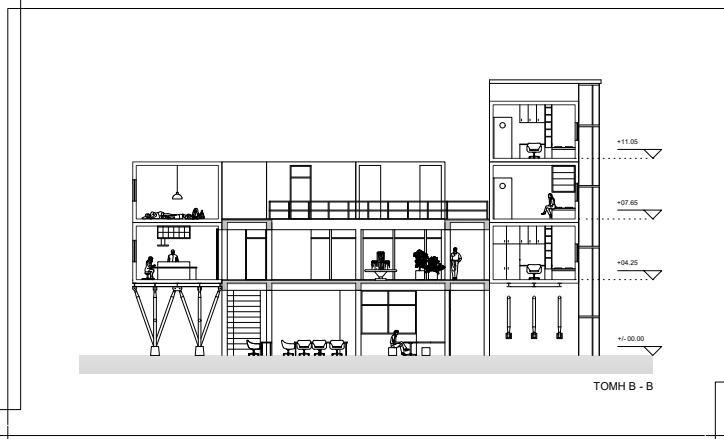
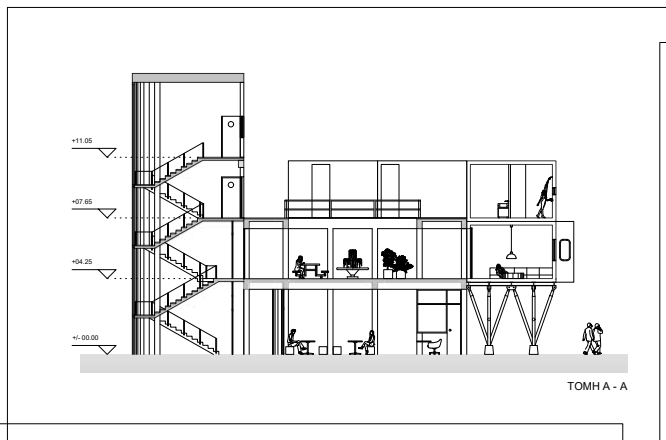
ΤΥΠΟΣ Β

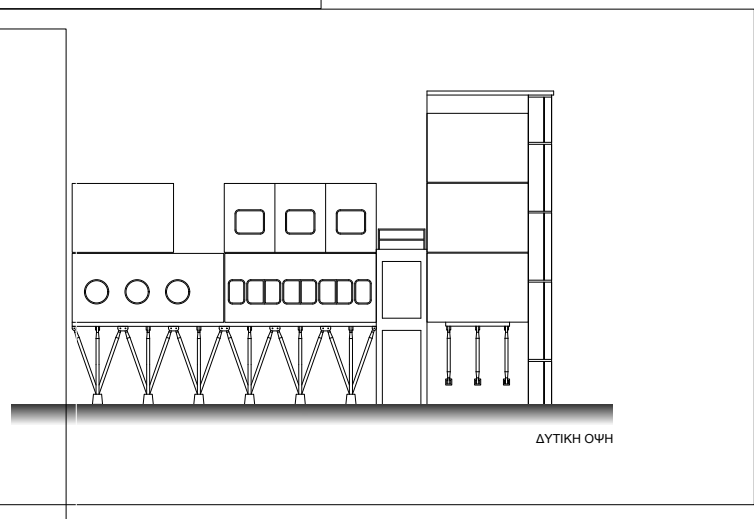
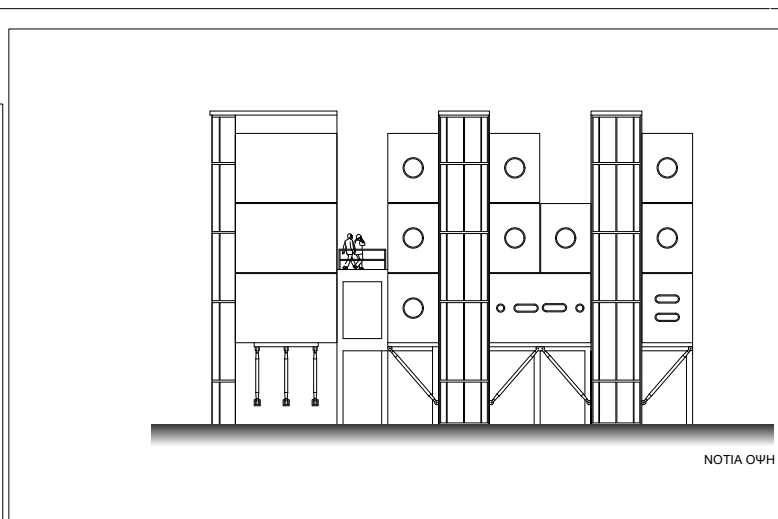
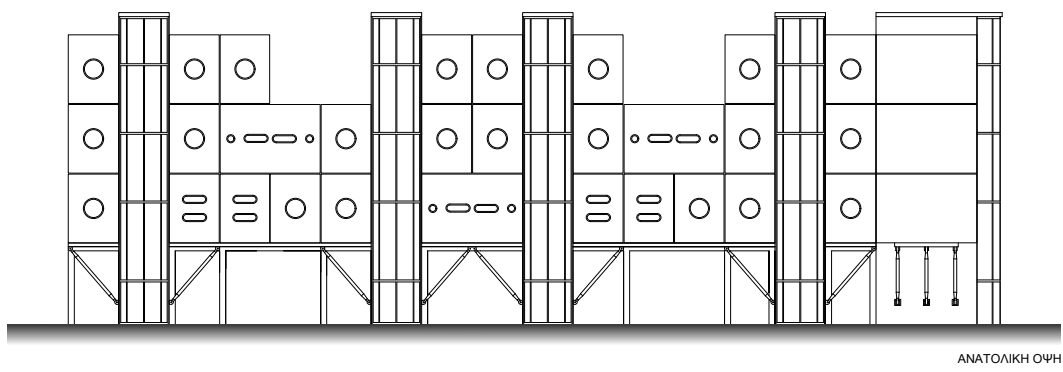
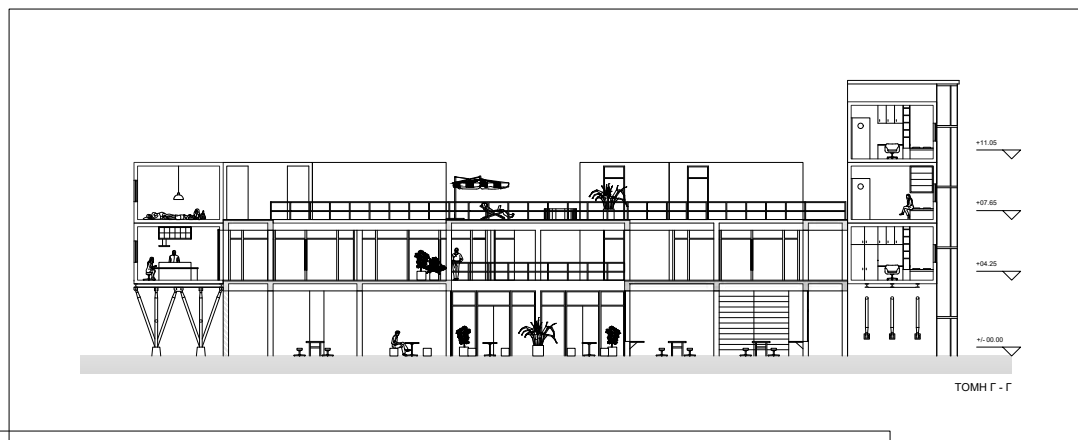
Κοινόβια στην Ακαδημία Πλάτωνος

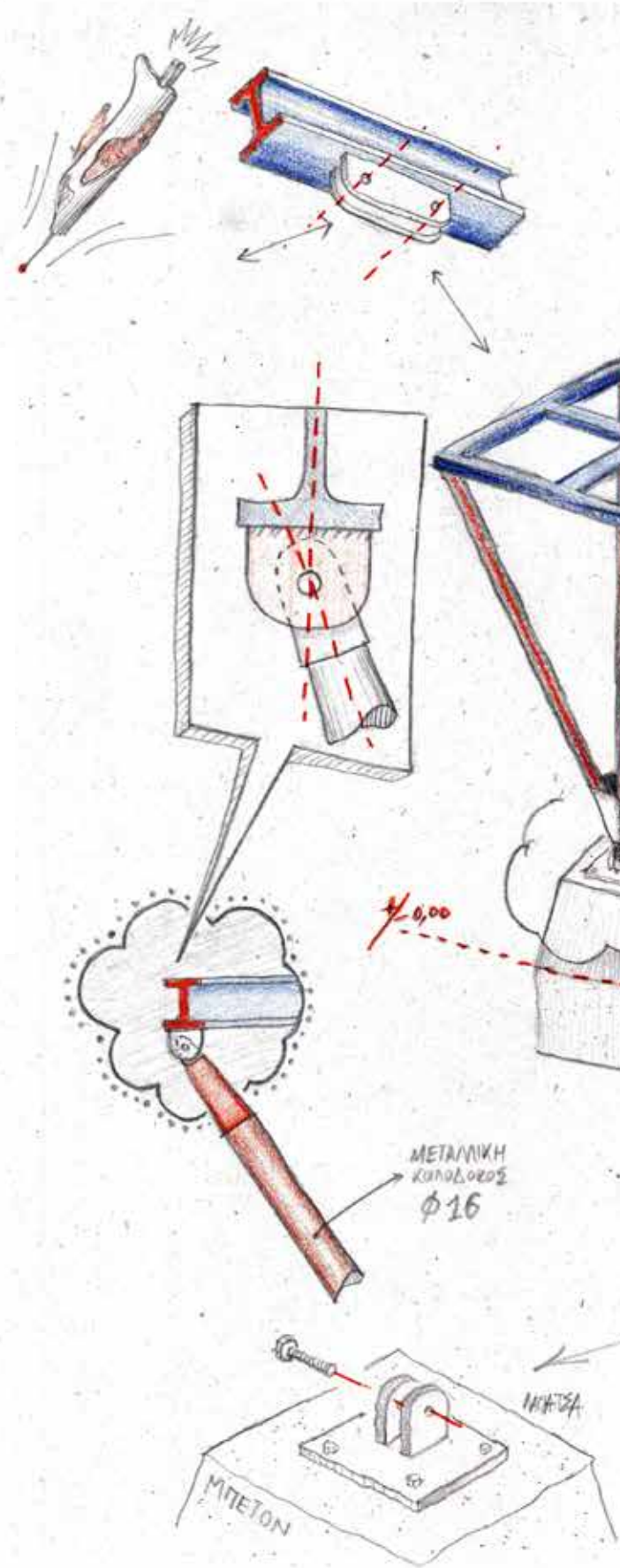
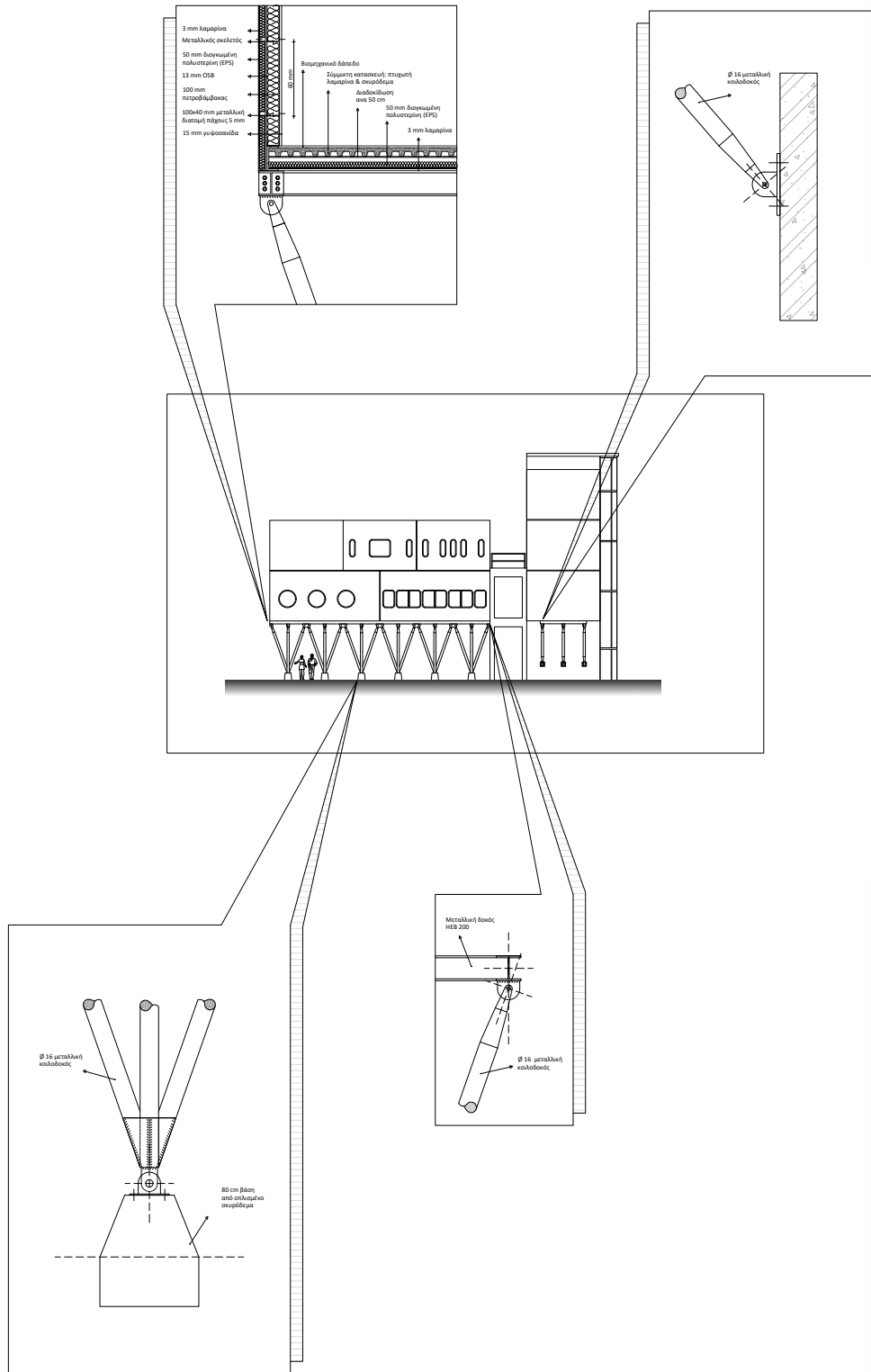

Επαναδιαπραγμάτευση της συλλογικής κατοίκησης

Κοινόβια στην Ακαδημία Πλάτωνος

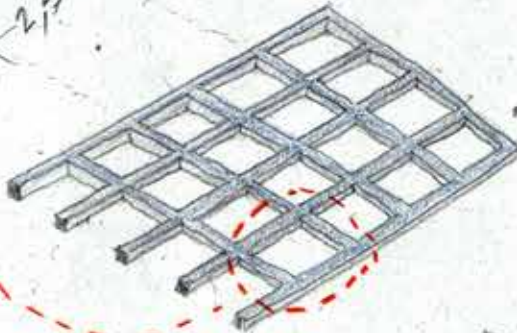
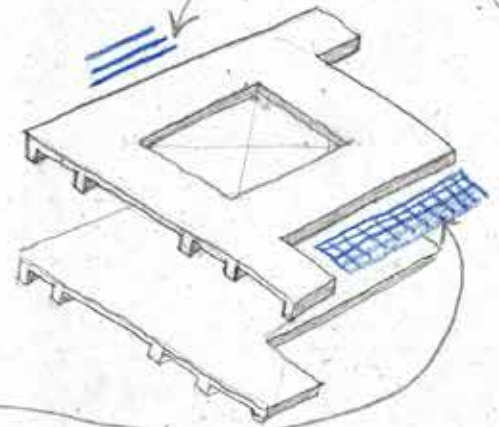

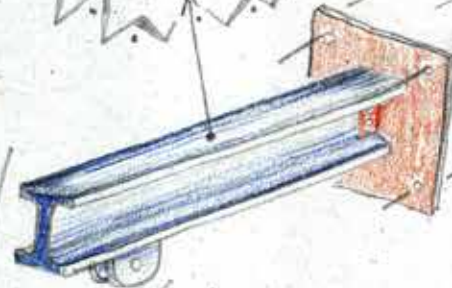
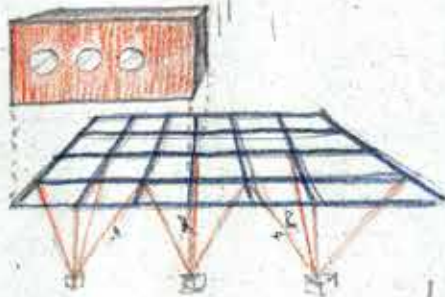
СЪХРАНА

X 25 X

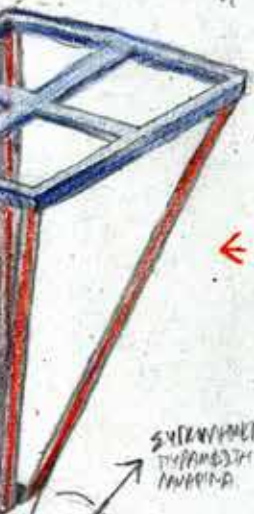

НЕВ 200

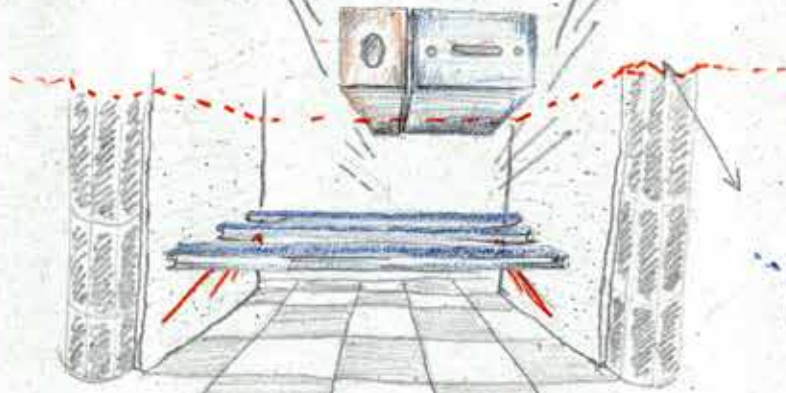
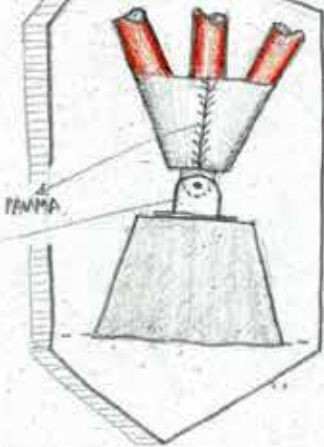
МРЕЖИЧНО
ТОЧЕНО
КАМАНТИЧЕТО

2.5m

СЪВЪЗНИКА
ДИПЛОМАТИ
ПЪРВИНА

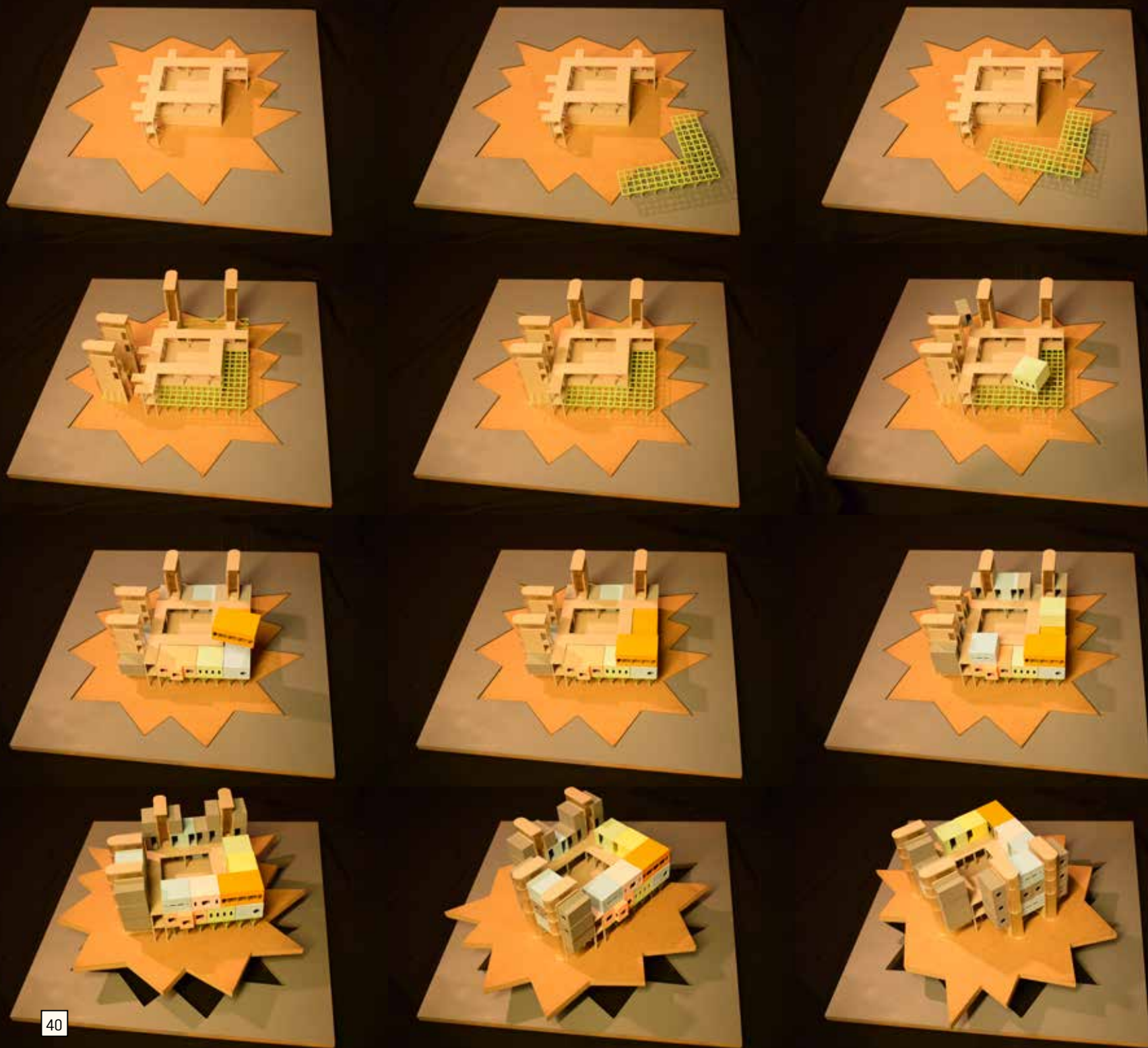
Επαναδιαπραγμάτευση της συλλογικής κατοίκησης

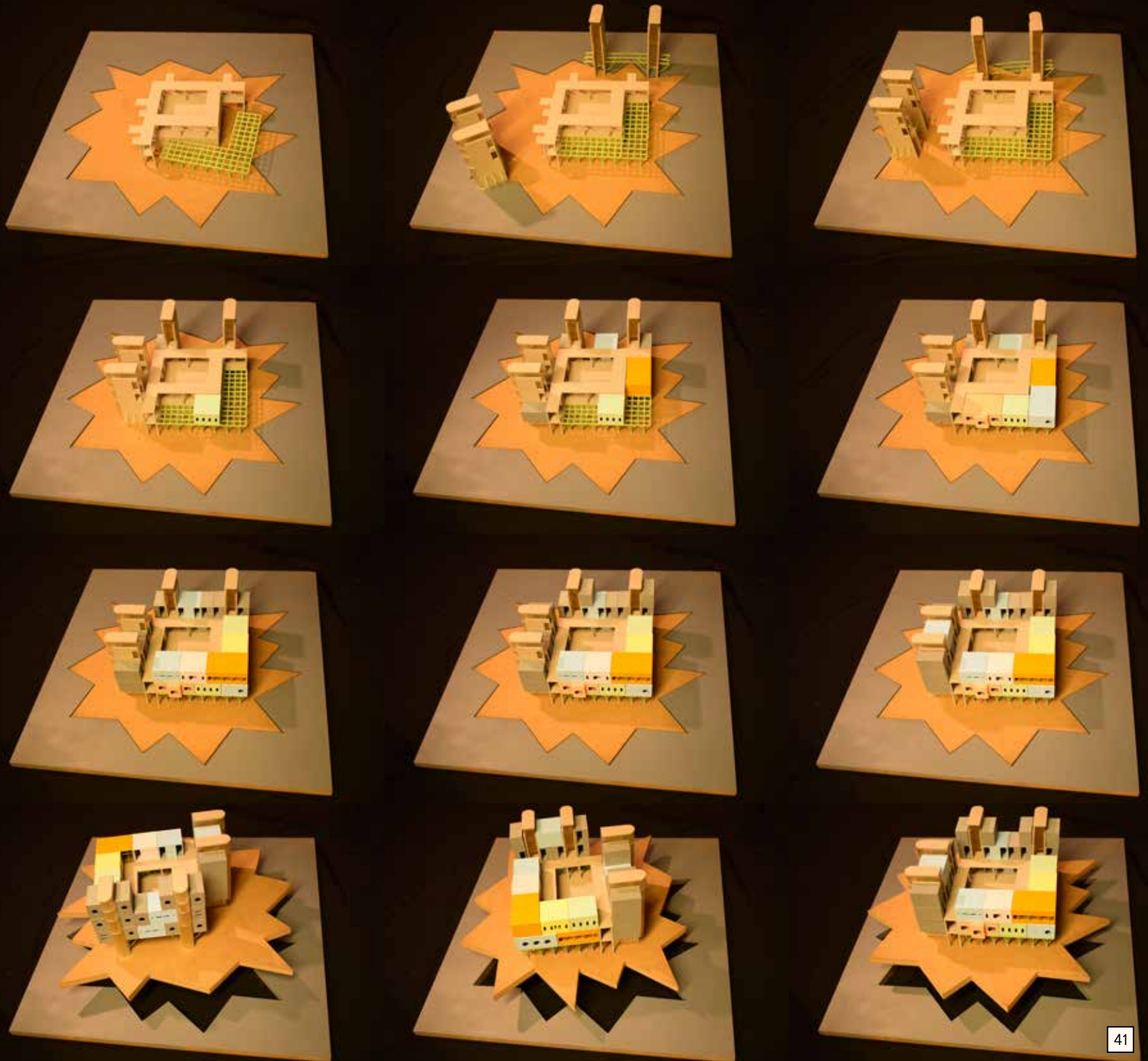
Κοινόβια στην Ακαδημία Πλάτωνος

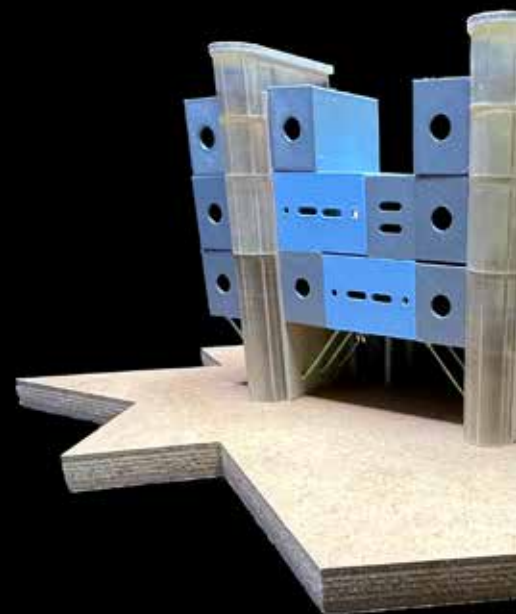
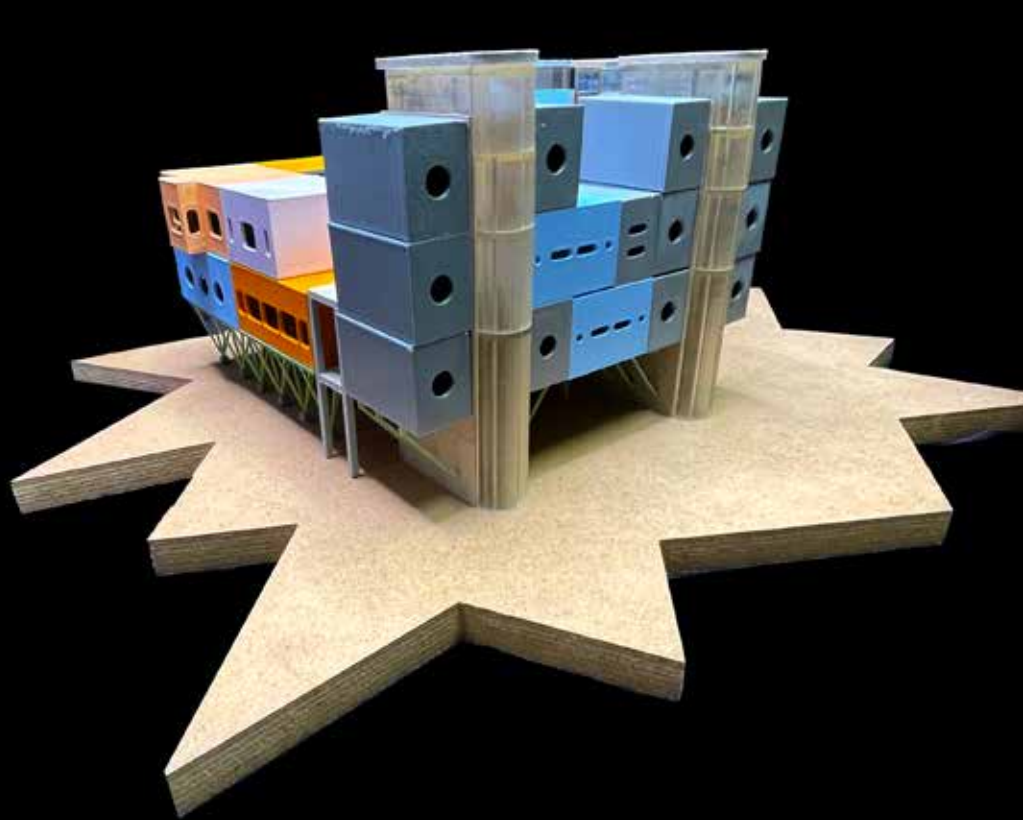
Μακέτες εργασίας κλίμακας 1/200

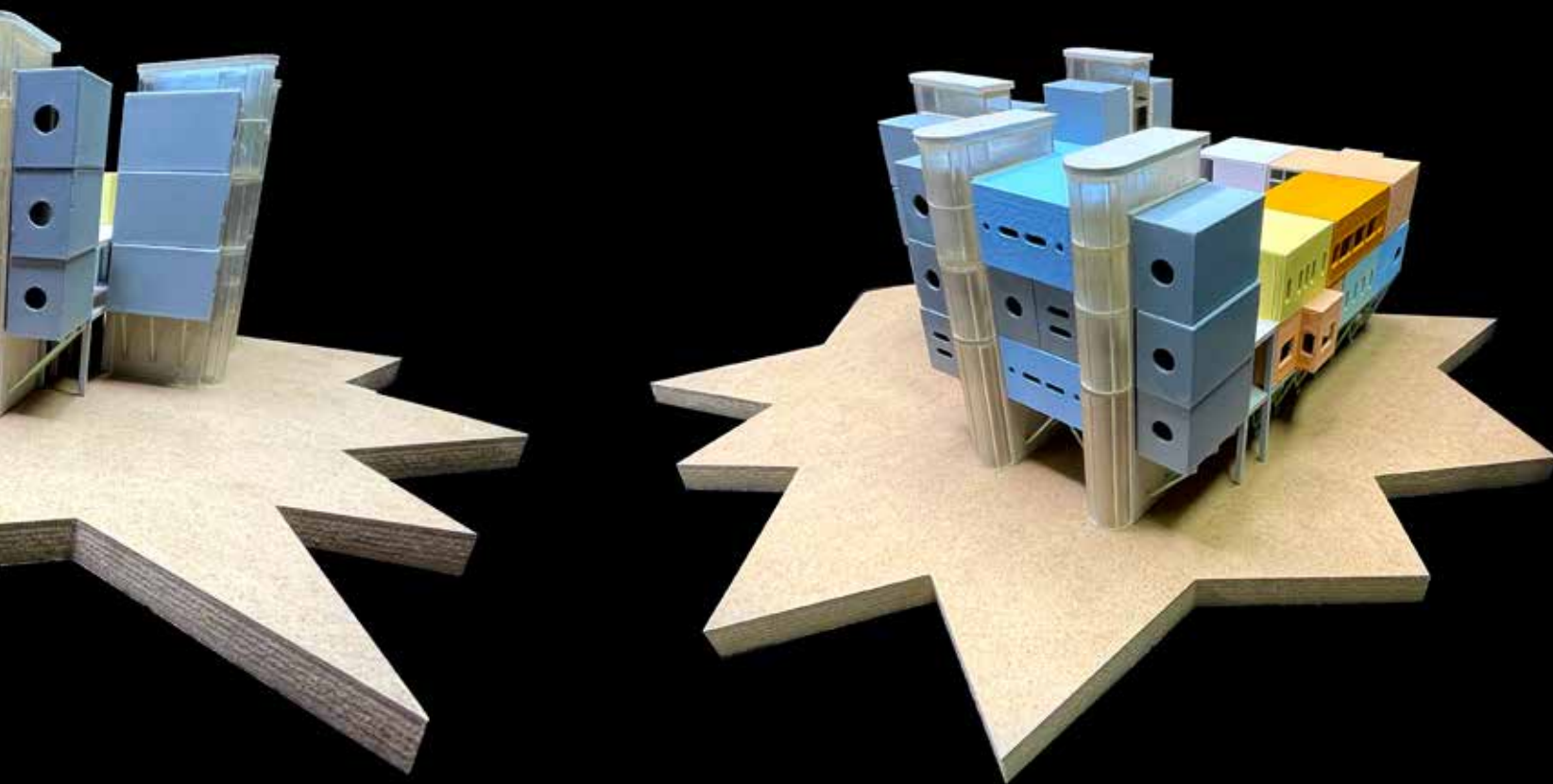
Κοινόβια στην Ακαδημία Πλάτωνος

Επαναδιαπραγμάτευση της συλλογικής κατοίκησης

Κοινόβια στην Ακαδημία Πλάτωνος

Μακέτα κλίμακας 1 / 100

ΤΥΠΟΛΟΓΙΕΣ

Κουζίνα

Μεγάλο κρεβάτι

Παιδικό Ωμάτσιο

Ουτάς

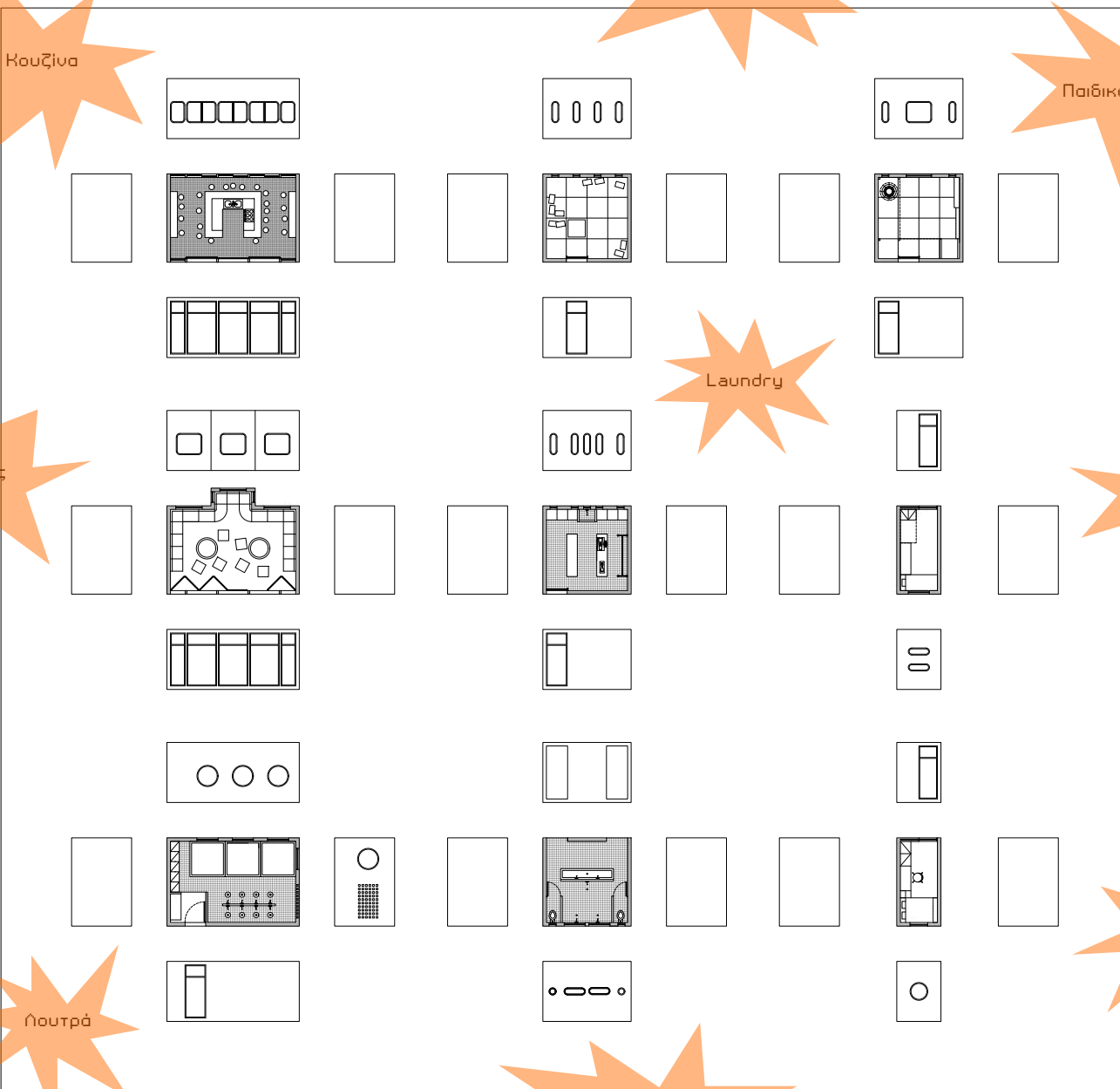
Laundry

Capsule 2

Ώουτρά

Ευδιάμεσα μπάνια

Capsule 1

Κ Α Ψ Ο Υ Λ Α

Η ιδέα της κάψουλας δεν είναι καινοφανής στην αρχιτεκτονική. Η πιο εμφατική στιγμή της είναι αυτή στον πύργο του Kisho Kurokawa, Nakagin. Σε μια περίοδο νεοφουτουρισμού που επικρατούσε μετά τα μέσα του 20ού αιώνα στη διεθνή αρχιτεκτονική συζήτηση, η λογική της κάψουλας αποτέλεσε σημείο αναφοράς για μια σειρά από αρχιτέκτονες που προσπαθούσαν να διαπραγματευτούν τα ζητήματα της μεταβλητότητας, της προσαρμοστικότητας και της επαναληψιμότητας με καινούρια μέσα και μορφές στην αρχιτεκτονική τους. Σε αυτή τη λογική κινείται και το Κύτταρο για οποίο έγινε λόγος παραπάνω με την Κάψουλα να αποτελεί το modulator.

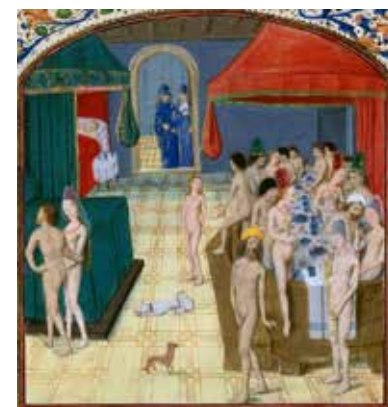
Πιο συγκεκριμένα, η επιλογή της λογικής της κάψουλας ως τρόπου υλοποίησης των επιμέρους χώρων έγινε με βασική σκέψη την δυνατότητα αντικατάστασης της. Ο αρχιτέκτονας είναι αυτός που είτε το θέλει είτε όχι, αφού παραδώσει έναν χώρο προς χρήση μέσω του τελικού του αποτελέσματος προτείνει το πως γίνεται η χρήση αυτού του χώρου. Ακόμα και αν δεν πει ρητά κάτι για αυτόν ο σχεδιασμένος χώρος βιώνεται σα τέτοιος και επιδρά στους χρήστες του. Καθώς η μελέτη αυτή φέρνει κοντά το πραγματικό με το φανταστικό εικάζοντας ένα πιθανό πρότυπο κατοίκων -που όμως δεν είναι το απόλυτα συγκεκριμένο αλλά χαρακτηρίζεται από προσδιορισμένες γενικές αρχές - κρίθηκε απαραίτητο να συμπεριληφθεί στο σχεδιασμό η δυνατότητα των χρηστών να μπορούν να μεταβάλλουν τους χώρους και τις χρήσεις τους όπως το επιθυμούν. Η λογική της κάψουλας που μπορεί να αντικατασταθεί και στη θέση της να τοποθετηθεί μια άλλη αποτέλεσε τη λύση.

Οι κάψουλες που τοποθετούνται στα Κύτταρα είναι τριών διαστάσεων: 2,50 x 5,00 , 5,00 x 5,00, 5,00 x 7,50. Όπως αναφέρεται και στη συνέχεια, η επιλογή της κάψουλας δεν έγινε με βάση την κυρίαρχη αντίληψη που επικρατεί για το τι σημαίνει αρχιτεκτονική της κάψουλας -αρχιτεκτονική με βάση τον ελάχιστο δυνατό χώρο για την ανθρώπινη αναπαραγωγή στη λογική της τειλορικής αρχιτεκτονικής αντίληψης- αλλά με βάση την οριοθέτηση των χρήσεων σε ατομικές και συλλογικές.

Όσον αφορά τις χρήσεις στις διαφορετικές κάψουλες, αυτή προέκυψε ύστερα από μια ευρεία ιστορική αναζήτηση σε διάφορα δημιουργικά πεδία. Αυτά τα πεδία ήταν διαφορετικών εποχών και πολιτισμών και παράλληλα διαφορετικών εκφραστικών μέσων. Οι αναφορές για αυτούς τους χώρους προέρχονται τόσο από τον πραγματικό κόσμο όσο και από τον κόσμο της φαντασίας. Τόσο από την αρχιτεκτονική διάφορων πολιτισμών όσο και από την ζωγραφική.

Η αναζήτηση συλλογικών χώρων στην ιστορία της ανθρωπότητας και η σύνδεσή τους με σύγχρονες ανάγκες και δη μιας συλλογικής ζωής είναι που οδήγησε στην παραγωγή νέων χώρων με ρίζες στο παρελθόν. Τα ιαπωνικά λουτρά και οι ασιατικές κουζίνες, ο τούρκικος οντάς, η στρωματσάδα και τα μαροκινά δωμάτια, αποτέλεσαν χώρους πάνω στους οποίους βασίστηκε η ανάπτυξη κάθε κάψουλας. Όχι μόνο για να σχεδιαστεί η λειτουργικότητα του χώρου αλλά και για να αποδοθεί η αίσθηση του να βρίσκεσαι εκεί.

Επαναδιαπραγμάτευση της συλλογικής κατοίκησης

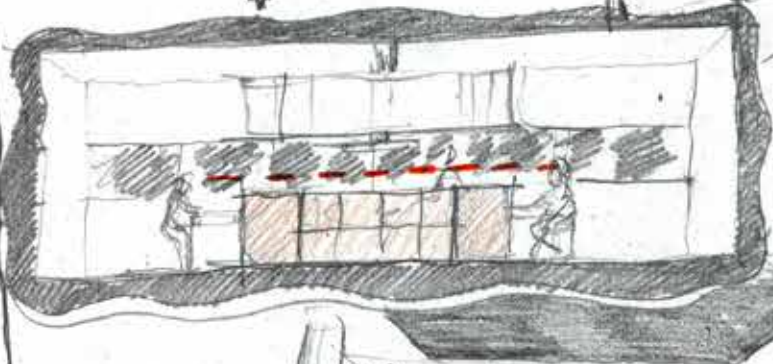
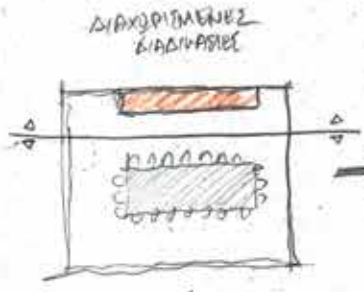
Κοινόβια στην Ακαδημία Πλάτωνος

Καλλιτεχνικές αναφορές αισθητικής διάστασης του χώρου

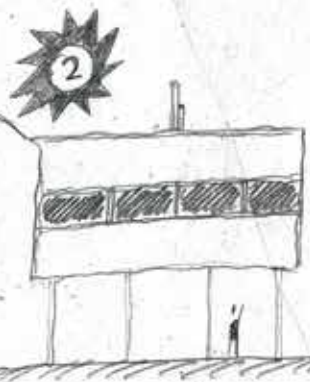
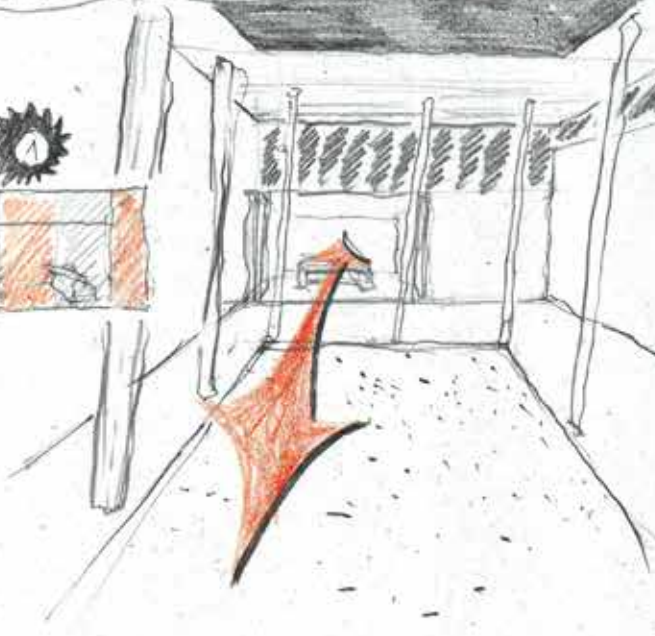

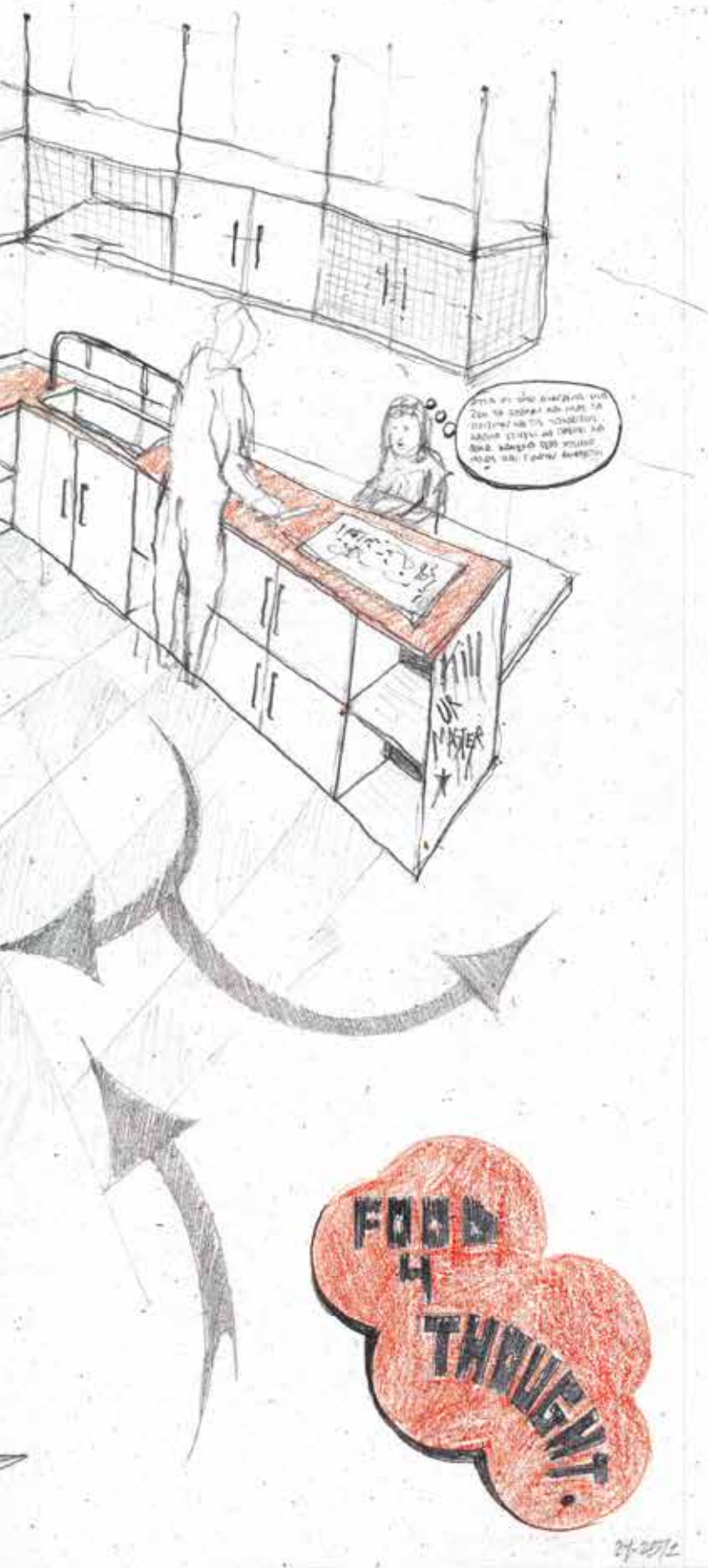
ΣΕ ΜΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΚΟΥζίΝΑ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΤΟΥ ΦΑΓΗΤΟΥ, ΑΠΟ ΠΑΡΕΜΒΟΛΕΣ ΕΤΗΣ ΗΨΑΝΑ ΑΝΤΙΣΤΗΝ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΣ ΣΥΛΛΑΒΑΝΟΜΕ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΗΣ ΧΑΤΑΚΑΡΔΙΑ ΦΑΓΗΤΩΝ ΣΤΑΝ ΑΥΤΗ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΜΕ ΑΛΛΟΤΕ. ΕΤΕΙ ΕΙΝΑΙ ΠΥΛΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΕΝΟΣ ΧΩΡΟΥ ΦΑΓΗΤΩΝ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ-ΣΑΝ ΣΥΜΒΟΛΟ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ. ΟΜΩΣ ΣΕ ΜΙΑ ΚΟΜΜΟΥΝΙΑ ΚΑΘΕ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ, ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΠΡΟΣΩΠΟ ΓΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΥ ΉΤΟ ΧΩΡΟ

Η ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΩΝ ΣΩΤΗΡΙΩΝ ΦΑΓΗΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΧΩΡΙΣΤΑ ΣΥΝΤΕΤΑΜΕΝΗ ΜΕ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ ΕΠΙΣΤΕΜΕΝΕΣ ΚΑΙ Ο ΧΩΡΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΙΔΕΙΝΟΝ ΜΕ ΤΟΝ ΕΜΠΛΟΚΟ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ. ΤΑΥΤΟΧΡΩΝΑ ΑΥΤΟΣ Ο ΧΩΡΟΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΦΥΛΑΚΤΙΚΗ ΕΑΝ ΚΟΥΖΙΝΑ, ΠΟΛΥ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΣ ΉΤΟ "ΠΑΡΑΚΟΙΝΩΝ" ΑΝΑΠΡΟΚΑΤΑΡΤΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΡΟΚΑΤΑΡΤΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΩΣ Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΥΤΗ ΜΟΒΙΛΕΙ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΘΕΣΗ ΜΕ ΤΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗ ΕΑΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΟΙΝΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΑΠΕΖΙΟΥ ΑΡΧΙΣΜΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟ ΠΑΡΑ ΠΛΗΓΗ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΝ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΤΩΝ ΤΑΠΕΡΕΤΩΝ ΕΤΕΙ ΑΥΤΟ ΟΥΔΕ ΠΡΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ. Η ΜΙΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΡΧΙΣΜΟ ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΕΤΕΙ Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΙΝΑΙ ΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΟΥΚΕ ΤΩ ΚΤΗΡΙΟΥ. Η ΠΡΩΤΗ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΟΥΚ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΤΕΙ ΑΥΤΟ ΧΩΡΟΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΤΕΙ ΑΥΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ Ο ΧΩΡΟΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΜΕ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΑΝΤΩΝ, ΚΕΡΑ ΚΑΙ ΤΑΜΙΑ. Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΙΝΑΙ Η ΟΥΚ Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΤΑΜΕΝΩΝ ΧΩΡΩΝ, ΤΩ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΜΕΤΡΟΣ ΚΑΙ ΤΩ ΜΟΔΕΛΟ/ΜΕΤΕΒΟ ΤΩ ΜΕ ΜΙΑ ΑΝΑΠΡΟΚΑΤΑΡΤΙΣ ΚΑΙ ΕΤΕΙ ΟΥΚ ΠΡΕΠΕΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΕΣΤΕ, ΕΤΕΙ ΟΥΚ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΜΕ ΟΥΚ ΟΥΚ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΗ ΤΩΝ ΑΥΤΟ ΒΑΘΜΩΝ ΑΝΑΠΡΟΚΑΤΑΡΤΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ ΦΑΓΗΤΩΝ

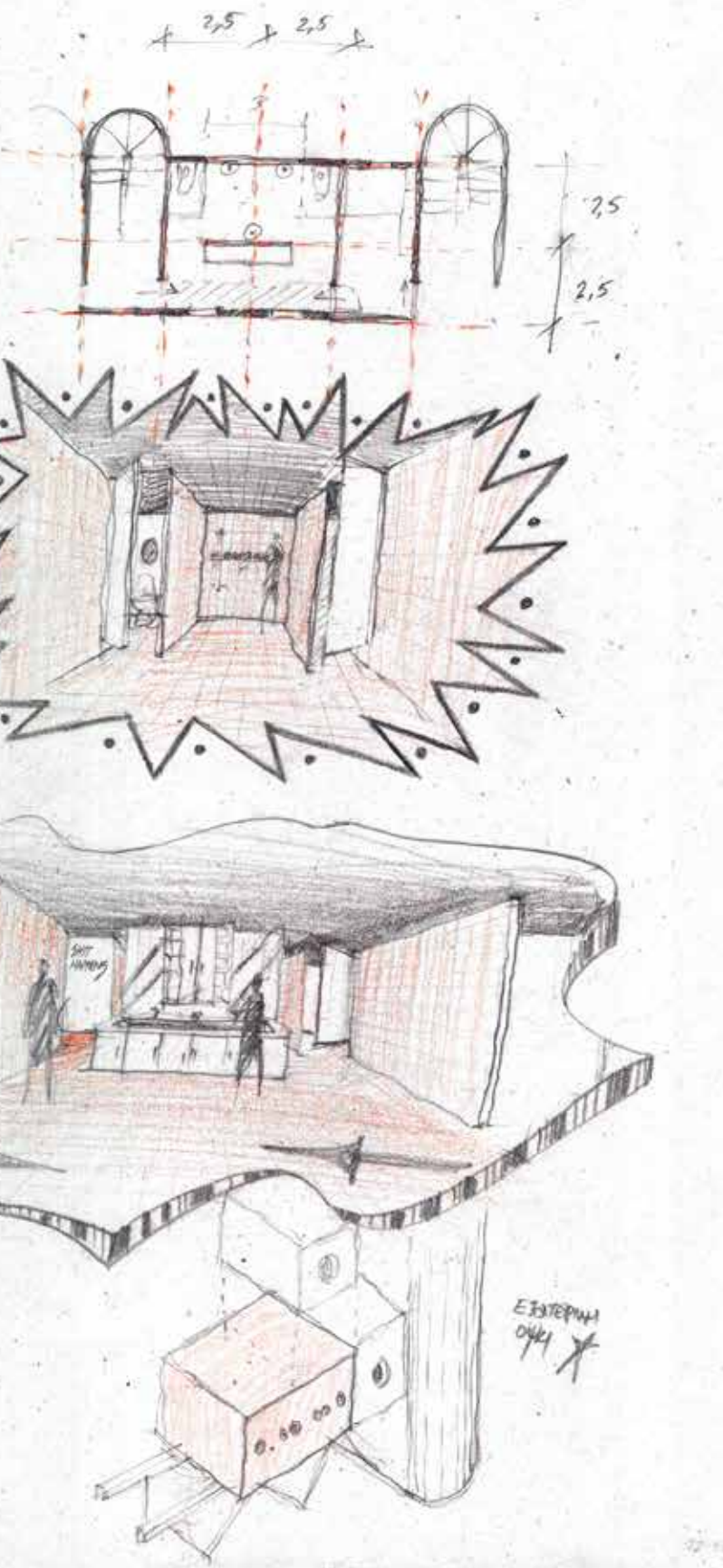

Κουζίνα

Αυτός ο χώρος των οποίων στη σύγχρονη αρχιτεκτονική ονομάζουμε κουζίνα, πολύ συχνά αποτελείούσε χώρο που κανείς συναντούσε στο "παρασκήνιο" ενός σπιτιού. Η σκοπιμότητα η όχι αυτής της επιλογής είχε και έχει ως αποτέλεσμα να αποκρύπτεται η εργασία που είναι απαραίτητη για την αναπαραγωγή του ανθρώπου. Η παραγωγική διαδικασία και ο απαραίτητος χρόνος για την παραγωγή του σπιτικού φαγητού είναι διαχρονικά συνυφασμένα με τη γυναικεία εργασίας. Στο χώρο που δημιουργείται εδώ γίνεται η προσπάθεια η διαδικασία αυτή να βρεθεί στην ίδια θέση με την κατανάλωση σαν δύο αναπόσπαστες και παράλληλα κοινωνικές διεργασίες ίσως σημασίας.

Σε μια συλλογική κουζίνα κέντρο δεν πρέπει να αποτελεί μόνο η διαδικασία της κατανάλωσης φαγητού. Αυτό παραπέμπει στην ήδη υπάρχουσα αντίληψη για το χώρο. Έτσι είναι πολύ σύννηθες το κέντρο ενός τέτοιου χώρου να βρίσκεται το τραπέζι. Σαν σημείο συνάντησης και επιτέλεση του σκοπού για τον οποίο βρίσκεται κανείς σε αυτό το χώρο. Επομένως, δημιουργείται ένας διπλός πάγκος σε σχήμα Π τον οποίο εσωτερικά οι χρήστες χρησιμοποιούν ως πάγκο παρασκευής και εξωτερικά ως πάγκο κατανάλωσης.

Με τον τρόπο που αρθρώνεται στην πλατφόρμα το παρόν plug in σε συνδυασμό με τη θέση στην οποία τοποθετείται δημιουργούνται 2 όψεις προς επεξεργασία. Η μια κοιτάζει προς το αίθριο που σχηματίζει η προσθήκη και τον υπολοίπων plug-in περιμετρικά, ενώ η άλλη αποτελεί κομμάτι της εξωτερικής όψης του κτιρίου. Η πρώτη είναι μία όψη μεταβλητή/ ανοιγόμενη προκειμένου να μπορεί να ανοίγεται στο αίθριο χωρίς όριο και να γίνεται προέκταση του ημιυπαίθριου χώρου όταν το επιτρέπουν οι καιρικές συνθήκες. Η δεύτερη αποτελεί την όψη η οποία εξωτερικά του κτιρίου καλείται να αποκαλύψει τη λειτουργία του συγκεκριμένου χώρου στην προσπάθεια να τον φέρει στο προσκήνιο ως ίσως αξίας με τους υπόλοιπους χώρους του κοινοβίου. Τα ανοίγματα της είναι διαμήκη και σε ύψος και μέγεθος ώστε, είτε κανείς είναι καθιστός είτε είναι όρθιος, να έχει οπτική επαφή και επαρκή φωτισμό για την επιτέλους των δύο βασικών λειτουργιών λαμβάνουν χώρα σε αυτό το plug in, αυτές της παραγωγής και της κατανάλωσης φαγητού.

Ενδιάμεσα μπάνια

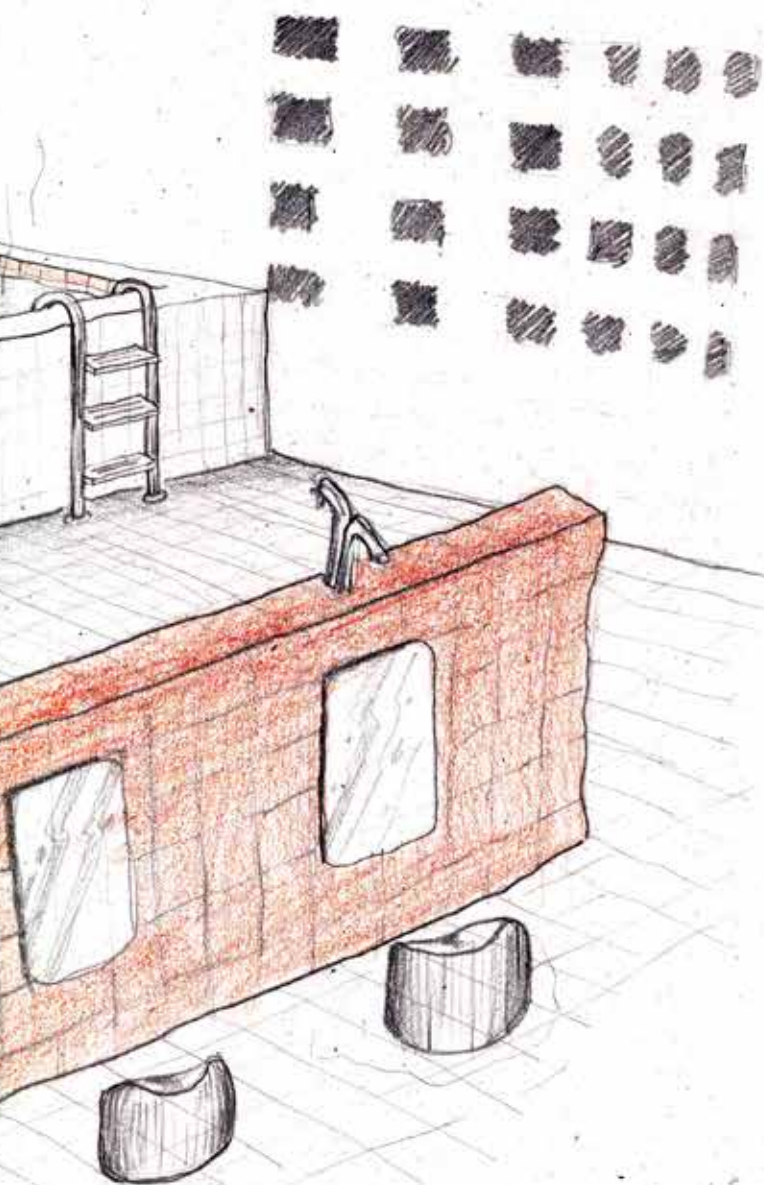
Τα ενδιάμεσα λουτρά βρίσκονται εκατέρωθεν καψουλών ή κλιμακοστασίων. Στην μια περίπτωση συνδέονται απευθείας μέσω πόρτας που μεσολαβεί μεταξύ μπάνιου και κάψουλας ή απευθείας από το αίθριο εάν βρίσκονται στα επίπεδα 1 και 2. Στην άλλη περίπτωση προσεγγίζονται απευθείας μέσω των κλιμακοστασίων. Σκοπός τους να εξυπηρετήσουν τις κάψουλες που βρίσκονται κυρίως στα ανώτερα επίπεδα όσων αφορά τη διαδικασία του πλυσίματος, καθώς ο κεντρικός χώρος του λουτρού απέχει μεγάλη απόσταση από αυτές. Πρόκειται για το χώρο ικανοποίησης των καθημερινών αναγκών υγιεινής που περιλαμβάνει δύο λεκάνες και τρία ντους στο πίσω μέρος, ενώ στον μπροστά ένα μακρύ νιπτήρα με αποθηκευτικούς χώρους για τα προσωπικά αντικείμενα των επιμέρους χρηστών.

Ένα από τα κύρια προβλήματα που συναντάει κανείς στους μαζικούς χώρους υγιεινής οι οποίοι είναι αυτοδιαχειριζόμενοι, είναι η βρομιά. Αυτή μπορεί να οφείλετε είτε σε υποκειμενικούς λόγους είτε σε αντικειμενικούς. Τους πρώτους δεν μπορούμε να τους ξεπεράσουμε εύκολα. Ωστόσο, μέσω των δεύτερων μπορούμε να περιορίσουμε το συνολικό πρόβλημα. Οι χώροι που χρησιμοποιούνται από μικρό αριθμό ανθρώπων είναι πιο εύκολα οικιοποιήσιμοι δίνοντας τη δυνατότητα οι χρήστες να συνδέονται τόσο μεταξύ τους όσο και με τον χώρο σε τακτική βάση ως οι κύριοι χρήστες του. Με αυτό τον τρόπο η υγιεινή του χώρου επιμερίζεται σαν εργασία απαραίτητη προκειμένου ο χώρος να είναι καθαρός για όλους και οι χρήστες του γίνονται υπεύθυνοι και υπόλογοι προς τους συγκατοίκους τους που χρησιμοποιούν το εκάστοτε ενδιάμεσο μπάνιο.

ΑΝΤΕΡΩΣΗ
ΤΗ ΧΩΡΗ
ΑΝΕ ΟΠΗ
ΕΡΕΤΙΣΗ
Ο ΚΑΘΗ-
ΜΕΡΕΣ
ΕΝΩΣΗ
ΝΑ ΕΙΝΑΙ
ΜΕΡΑΝ
ΤΗΝ
Ε ΕΜΝΟ

HADAKA NO TSUKIAI

ΣΤΑ ΙΑΠΩΝΙΚΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ
ΑΥΤΗ Η ΦΡΑΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΜΙΛΗΣΕΙ
ΓΙΑ ΤΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΜΑΧΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΗΛΕΠΙΔΡΑΣΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΣΩΜΑΤΩΝ
ΕΝΩΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΛΟΥΤΡΑ.
Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΝΑ ΕΠΙΔΡΕΙ ΚΑΘΕ
ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΩΝΤΑΣ ΤΟ
ΠΡΟΣ ΕΞ ΑΛΛΑ, ΠΑΡΑΤΗΡΩΝΤΑΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ
ΣΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΠΩΣ ΔΕΝ
ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΚΑΝΟΝΙΚΟ ΣΩΜΑ ΑΛΛΑ ΟΤΙ ΚΑΘΕ
ΣΩΜΑ ΑΝΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΚΟΣΜΟ-
ΣΤΑ ΙΑΠΩΝΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΝΕΙΝ ΝΑ
ΔΕΙ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΕΠΑΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΣΤΑΤΟΧΕΥΟΝΤΟ ΜΕ
ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΜΗΣΗ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΙΚΩΝ
ΠΡΟΤΥΠΩΝ.

Λουτρό

Τα λουτρά από την αρχαιότητα έχουν αποτελέσει σε διαφορετικά μέρη του πλανήτη χώρους με υψηλή κοινωνικότητα. Χώρους συσχέτισης της ανθρωπίνης δραστηριότητας ως σώματα πλάι πλάι. Σκοπός αυτού του χώρου είναι να γίνει ένα ακόμη σημείο εντός του μεγάλου σπιτιού που θα δεχτεί στο εσωτερικό του την περιποίηση και χαλάρωση των ανθρωπίνων σωμάτων σαν συλλογική διαδικασία.

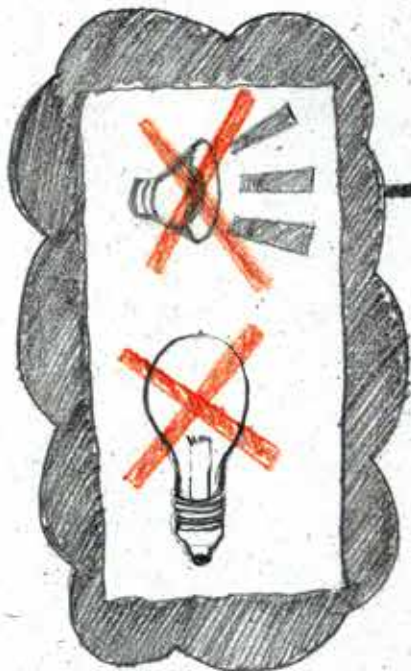
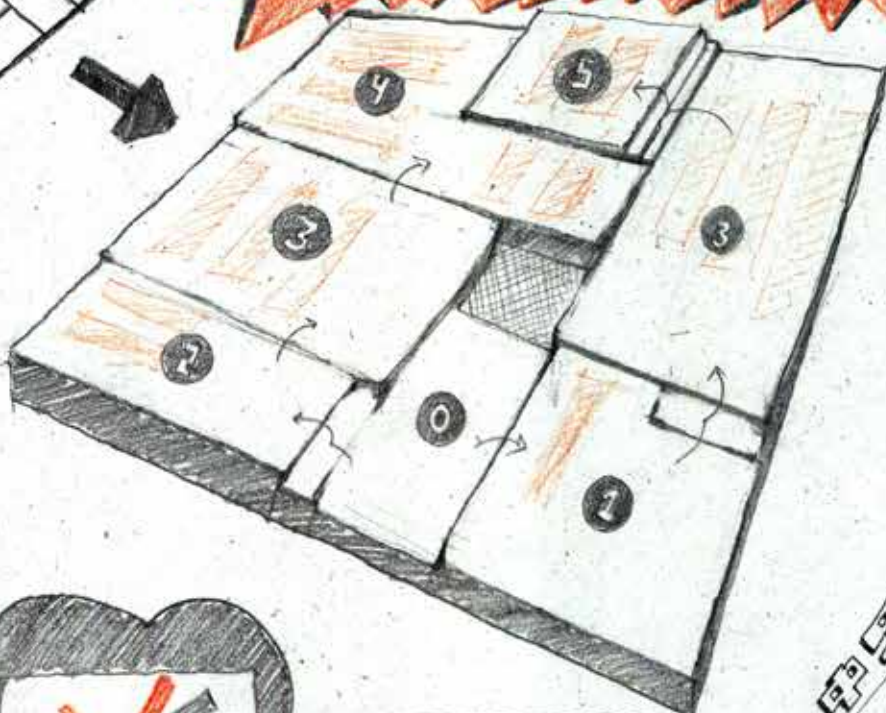
“Hadaka no tsukiai”.

στα ιαπωνικά χρησιμοποιείται αυτή η φράση για να μιλήσει για τη σημασία συνύπαρξης και αλληλεπίδρασης μεταξύ γυμνών σωμάτων στα δημόσια λουτρά. ο καλύτερος τρόπος να γνωρίσει κανείς το σώμα του είναι παρατηρώντας το πλάι σε άλλα, τηρώντας διαφορετικά σώματα και συνειδητοποιώντας πως δεν υφίσταται κανονικό σώμα αλλά πως κάθε σώμα αποτελεί ένα διαφορετικό κόσμο. στα ιαπωνικά λουτρά μπορεί κανείς να δει τον τόπο επανικιοποίησης του ανθρώπινου σώματος ταυτόχρονα με την αποδόμηση των σωματικών προτύπων.

Στις δυτικές μητροπόλεις εδώ και αρκετές δεκαετίες τα δημόσια λουτρά έχουν χάσει την κεντρική τους σημασία από την καθημερινότητα των ανθρώπων τους. Η στροφή προς την αντίληψη ότι υγιεινή είναι μία ιδιωτική και απομονωμένη διαδικασία, είναι κομμάτι μιας συνολικότερης αλλαγής που συμβαίνει με την εξάπλωση του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής και την επέκταση της σχέσης του εμπορεύματος σε κάθε πτυχή της καθημερινής ζωής.

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

ΤΟ
ΜΕΓΑΛΟ
ΚΡΕΒΑΤΙ

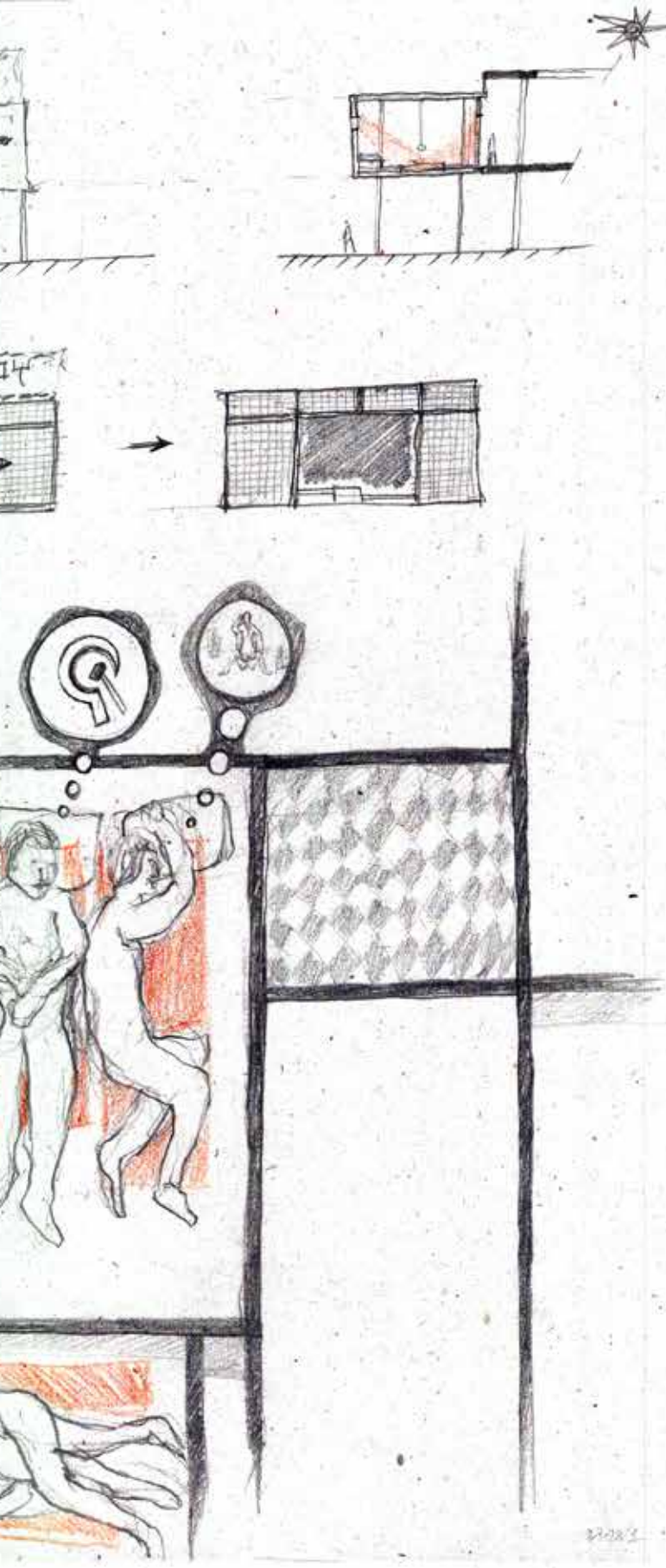
ΔΥΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΔΕΝ ΣΥΝΑΦΟΥΝ
ΣΕ ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΑΥΤΟ ΤΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΗΣ ΠΟΙ ΒΑΛΕΤΕ
ΣΤΗΝ ΔΙΑΚΗΜΗ ΠΟΥ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ
ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙ. ΔΕΝ ΚΑΘΑΡΙΖΕΤΑΙ
ΑΛΟ ΕΝΟΧΟΝ ΟΡΘΟΜΟΥΣ ΚΑΙ ΟΥΤΑ
ΤΑ ΟΡΘΑ ΜΕΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΡΑΧΩΝ
ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΝ
ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΝΕΙΣ ΓΙΑ ΝΑ ΦΙΛΩ
ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΣΗΜΕΙΟ
ΑΥΤΟ ΤΟ ΟΡΘΟ ΚΑΙ ΕΡΕΘΑ ΤΕΣΝΑ
Η ΠΡΟ-ΟΡΘΟΡΑΜΗ/ΜΑΡΙΝΑ ΟΡΘΗ.

ΕΙΣΙ ΔΕΚΑΤΕ ΓΙΑ ΤΟ ΑΙΟ ΚΑΡΔΙΑΚΑ
ΚΑΡΔΙΑΚΑ ΠΟΥ ΑΝΤΙΣΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΑΙΣΙΩΝΑ.
ΕΙΝΑΙ Ο ΧΑΡΟΣ ΠΟΥ ΕΡΧΕΤΑΙ ΝΑ
ΚΑΛΥΨΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΔΙΑΚΗΜΗ
Η ΚΑΘΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΤΟΜΙΚΟΥ ΧΑΡΟΥ.
ΕΙΝΑΙ Ο ΧΑΡΟΣ ΔΙΑΚΗΜΗ. Ο ΧΑΡΟΣ
ΕΙΝΑΙ ΟΡΘΑ ΤΩΡΑ ΕΣΜΑΤΑ ΜΟΡΦΟΤΥΠΩ
ΒΡΑΧΜΑΤΕ ΖΕΛΑΝΤΕΣ ΔΙΠΛΑ ΔΙΠΛΑ.
Ο ΧΑΡΟΣ ΟΥ ΑΝΟΙΧΤΩ ΕΝΔΟΧΕΜΩΝ
ΠΟΥ ΖΕΛΕΡΝΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΗΜΗΤΑ ΤΗΣ
ΕΣΤΕΩΝ.

ΕΡΕΘΙΣΜΟΣ

ΕΣΜΑΤΑ

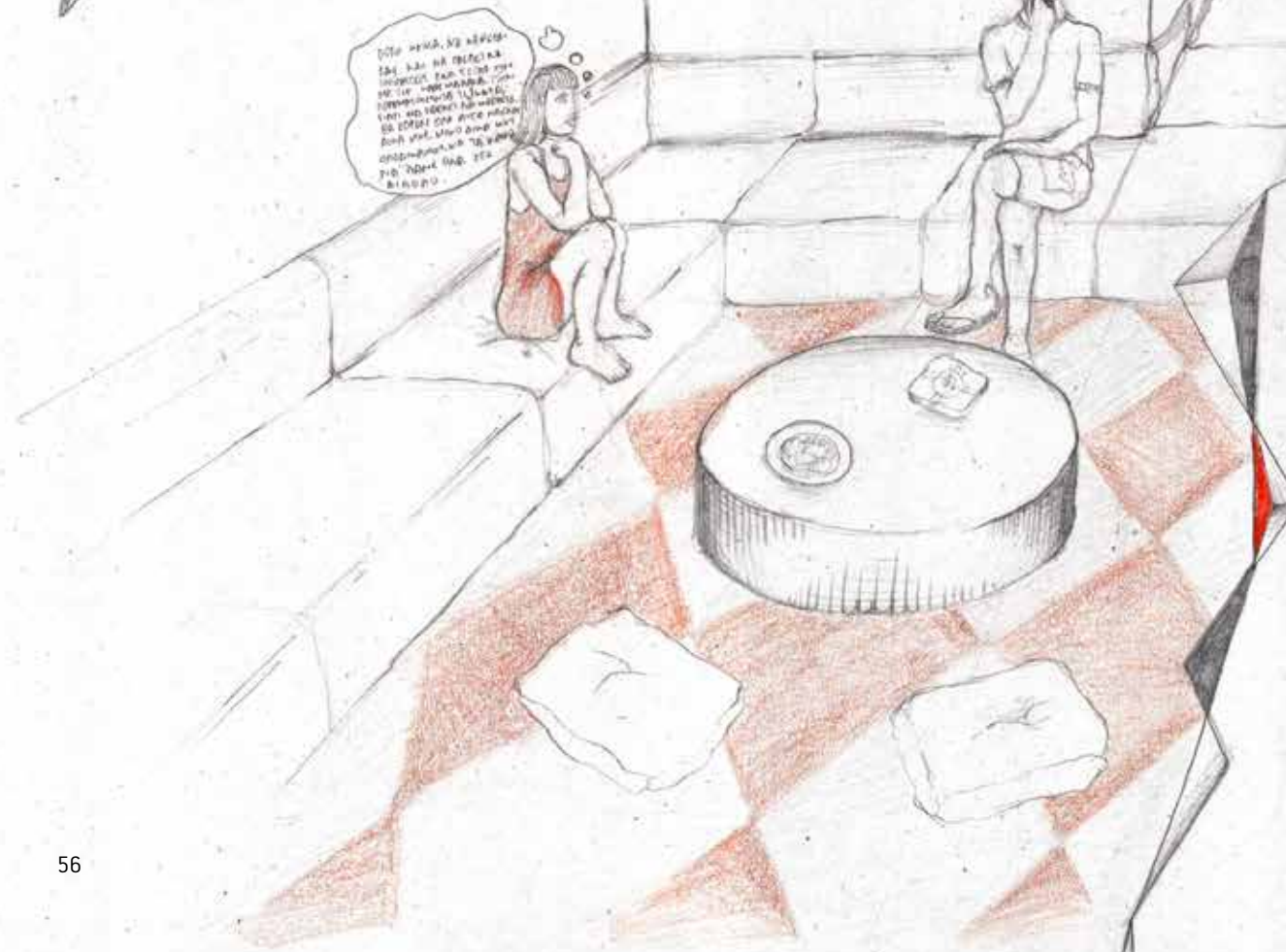

Μεγάλο κρεβάτι

Πρόκειται για έναν χώρο που συναντά κανείς σε διαφορετικές πολιτιστικές κουλτούρες ανά τα χρόνια και δεν έχει αυστηρά καθορισμένη χρήση. Βασικό του χαρακτηριστικό είναι η δυνατότητα και τα ενδεχόμενα τα οποία προσφέρει. Ένας ακόμα χώρος που προστίθεται στην πλατφόρμα με έντονη κοινωνικότητα. Είναι ο χώρος που έρχεται να καλύψει την ανάγκη φιλοξενίας, την πιθανή μοναξιά των κατοίκων του κοινοβίου, τη σωματική αλληλεπίδραση περισσότερων από δύο ανθρώπων. Σε αυτό το χώρο ανοίγονται ενδεχόμενα και αυτά είναι που τον καθιστούν μη αυστηρά προσδιορισίμο ως προς τη χρήση του.

Αυτό που ονομάζεται "στρωματσάδα" ίσως βρίσκεται πιο κοντά εννοιολογικά σε αυτό το χώρο. Η προσπάθεια ικανοποίησης αυτής της ενδεχόμενης ανάγκης των κατοίκων γίνεται με την δημιουργία ενός πολυεπίπεδου χώρου ο οποίος δημιουργείται από τατάμι προκειμένου να μπορεί κανείς να ξαπλώσει ή και να καθίσει στο σύνολο του αναπαυτικά. Ο χώρος δεν παρεμβάλλεται από έπιπλα, ο φωτισμός του είναι μυσταγωγικός και οι ήχοι δεν είναι έντονοι. Σκοπός να διασφαλίζεται κάθε φορά, μέσω των διαφορετικών καταστάσεων που μπορεί να βρεθούν οι χρήστες του, μια συνθήκη ικανή να μη διαταράξει την ενδεχόμενο εγκεφαλική κατάσταση που βρίσκεται ο άνθρωπος στα προ-ονειρικά στάδια του ύπνου.

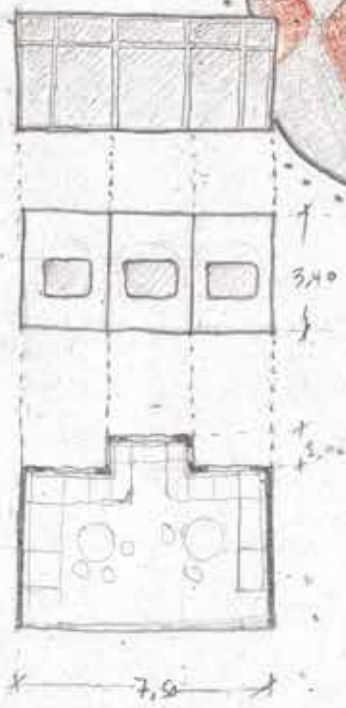
ONTAZ

ESTE É O MOMENTO
EM QUE VOUZ EXALTOU O VENTILADOR
DE VENTILADOR DE VENTILADOR, E O DE VENTILADOR
VANTO VENTILADOR DE VENTILADOR, VANTO
O DE VENTILADOR DE VENTILADOR, VANTO
O DE VENTILADOR DE VENTILADOR, VANTO

ESTE É O MOMENTO
EM QUE VOUZ EXALTOU O VENTILADOR
DE VENTILADOR DE VENTILADOR, E O DE VENTILADOR
VANTO VENTILADOR DE VENTILADOR, VANTO
O DE VENTILADOR DE VENTILADOR, VANTO
O DE VENTILADOR DE VENTILADOR, VANTO

ESTE É O MOMENTO
EM QUE VOUZ EXALTOU O VENTILADOR

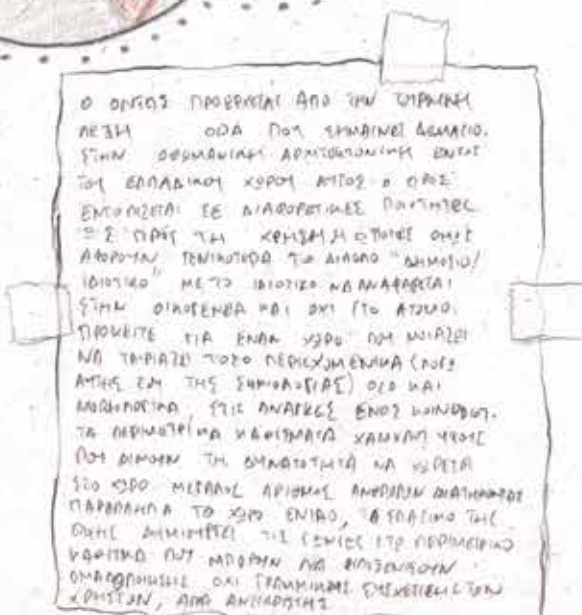

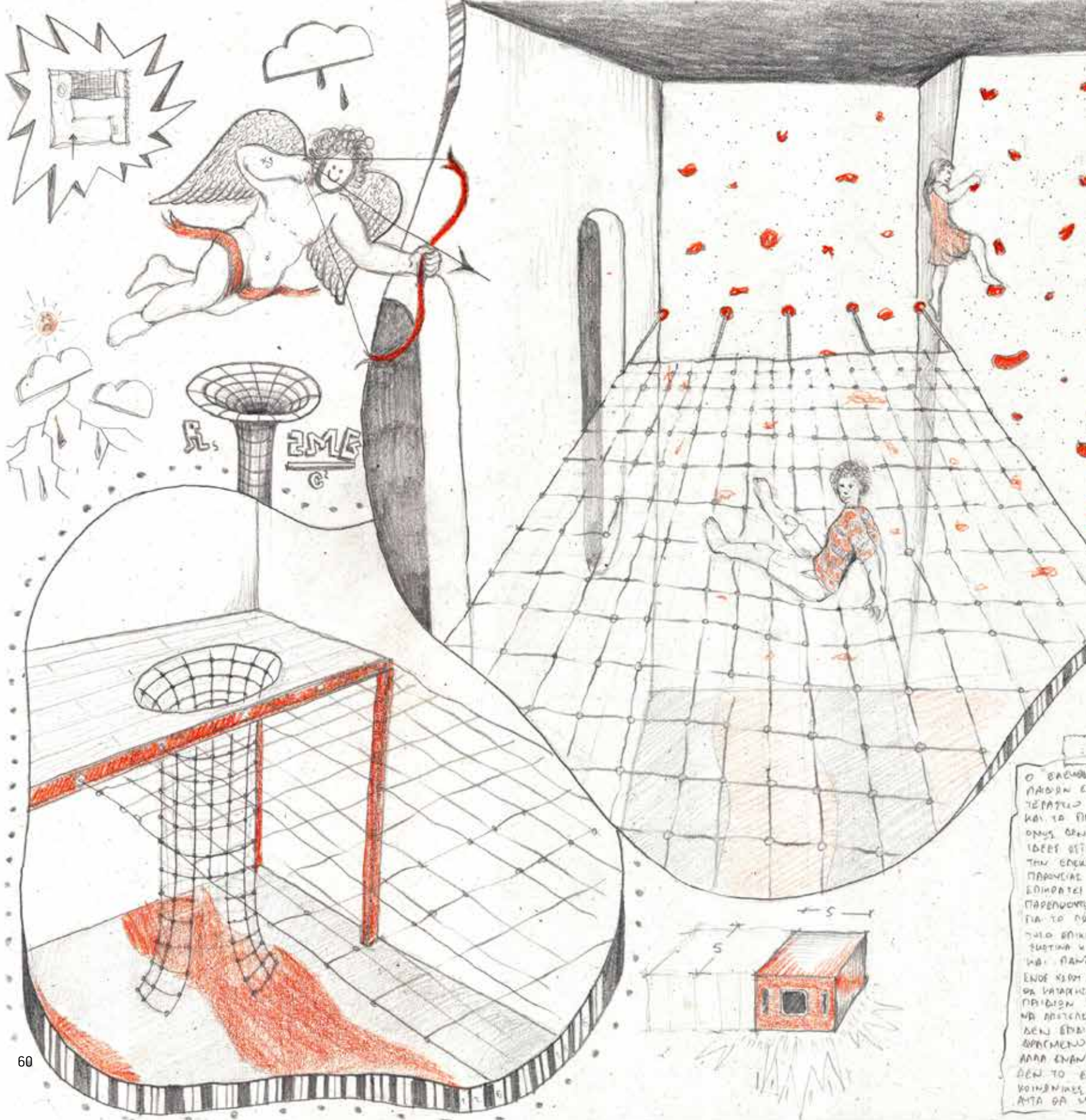

Οντάς

Σε ένα χώρο συλλογικής κατοίκησης είναι αυτό το κοινόβιο είναι κρίσιμο να μπορέσει κανείς να φανταστεί με ποιο τρόπο και σε ποιο χώρο θα επιτελείται η λειτουργία αυτή η οποία επιτελείται συνήθως στο χώρο που ονομάζουμε σαλόνι. Είναι απαραίτητο να φανταστούμε έναν άλλου τύπου χώρο αντί του τυπικού καθιστικού που θα στεγάζει σε καθημερινή βάση περισσότερους ανθρώπους από όσους μπορεί να αριθμεί μία πυρηνική οικογένεια. Ο οντάς απαντά τυπολογικά σε αυτή συνθήκη, δίνοντας δυνατότητα δημιουργίας δύο νοπτών κέντρων τα οποία όμως ταυτόχρονα μπορούν να αποτελέσουν κεντρικό πυρήνας όταν χώρος αυτός γεμίζει από ανθρώπους.

Ο οντάς προέρχεται από την τούρκικη λέξη oda που σημαίνει δωμάτιο. Στην οθωμανική αρχιτεκτονική εντός του ελληνικού χώρου, αυτός ο όρος εντοπίζεται σε διαφορετικές χωρικές χρήσεις, οι οποίες όμως αφορούν γενικότερα το δίπολο δημόσιο-ιδιωτικό, με το ιδιωτικό να αναφέρεται στην οικογένεια και όχι στο άτομο. Πρόκειται για ένα χώρο που μοιάζει να ταιριάζει τόσο περιεχομενικά (λόγω αυτής της της σημασιολογίας) και μορφολογικά, στις ανάγκες ενός κοινοβίου. Τα περιμετρικά καθίσματα χαμηλού ύψους δίνουν τη δυνατότητα να χωρέσει στο χώρο μεγάλος αριθμός ανθρώπων διατηρώντας παράλληλα το χώρο ενιαίο, ενώ το σπάσιμο της όψης δημιουργεί τις γωνίες στο περιμετρικό κάθισμα που είναι απαραίτητες ώστε να υλοποιηθούν δύο κέντρα που μπορούν να φιλοξενήσουν ενδεχόμενες ομαδοποιήσεις και όχι γραμμικές συσχετίσεις των χρηστών, φέρνοντας τους αντικριστά.

Ο ΒΑΧΟΣ
 ΠΑΙΩΝ Ε
 ΤΕΡΑΤΩ
 ΚΑΙ ΤΟ ΠΙ
 ΟΝΟΣ ΟΕΝ
 ΙΔΕΕΙ ΟΤΙ
 ΤΗΝ ΕΧΕΙ
 ΠΑΡΟΥΣΙΑ
 ΕΠΙΔΡΑΤΕΙ
 ΠΑΡΕΝΟΥΣ
 ΓΙΑ ΤΟ ΟΥ
 ΤΙΟ ΕΠΙΧ
 ΣΥΣΤΗΝΑ
 ΚΑΙ ΠΑΝ
 ΕΝΟΕ ΚΑΤΗ
 ΟΥ ΚΑΤΑΚΗ
 ΠΡΟΙΔΙΩΝ
 ΜΑ ΑΠΙΣΤΕ
 ΑΕΝ ΕΠΙΧ
 ΣΥΣΤΗΜΕΝΟ
 ΑΛΛΑ ΕΝΑΝ
 ΑΕΝ ΤΟ Ε
 ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
 ΑΥΤΑ ΟΑ

Χώρος παιχνιδιού

Ο ελεύθερος χρόνος των νέων παιδιών έχει διαμεσοληφθεί σε τεράστιο βαθμό από την τεχνολογία και τα προϊόντα της. Κι όμως, δεν προτείνονται παραγωγικές ιδέες ώστε αυτό να περιοριστεί από την επέκταση δραστηριοτήτων φυσικής παρουσίας και διάδρασης. Αντί αυτού επικρατεί μια ρομαντικοποίηση του παρελθόντος με γληφυρές αφηγήσεις, “πώς παλιά δεν ήταν έτσι, τόσο επικίνδυνα, τόσο βρόμικα, τόσο σκοτεινά”. Ποτέ δεν ήταν καλά και πάντα ήταν καλύτερα. Ο σχεδιασμός ενός χώρου παιχνιδιού δεν σημαίνει ότι θα καταργήσει την προσκόλληση των μικρών παιδιών μπροστά από μία οθόνη, μπορεί ωστόσο να αποτελέσει μια εναλλακτική. Επίσης, δεν επιδιώκεται να αποτελέσει ένα περιφραγμένο χώρο μαντρώματος των παιδιών, αλλά έναν χώρο στον οποίο όταν δεν το επιτρέπουν οι καιρικές ή κοινωνικές συνθήκες, θα μπορούν να παίξουν παρέα.

ΕΡΕΨΕ ΧΡΟΝΟΣ ΤΩΝ ΝΕΣΤΩ
 ΚΑΙ ΔΙΑΜΕΣΟΛΗΦΘΗΙ ΣΕ
 ΒΑΘΜΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ
 ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΡΗΘΝΟΤ
 ΠΡΟΤΙΘΟΝΤΕ ΠΑΡΑΣΤΕΙΝΕΣ
 Ε ΑΥΤΟ ΜΑ ΒΕΒΑΙΩΣΤΕ ΑΠΟ
 ΤΑΔΑ ΑΠΟΤΗΡΑΥΤΗΡΩΝ ΕΠΙΣΗΜ
 ΚΑΙ ΕΒΑΡΕΤΗ. ΑΥΤΕΙ ΑΥΤΩ
 ΜΙΑ ΡΩΜΑΝΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗ
 Ε ΜΕ ΤΡΑΝΥΡΕΣ ΑΝΗΚΕΙΣ
 Ε ΠΑΡΑΝΑ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΕΤΕΙ,
 ΜΕΝΑ ΤΑΕ ΔΡΑΜΑΤΕ, ΤΟΤ
 ΑΠΙ ΠΥΤΕ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΚΑΛΑ
 Α ΗΤΑΝ ΚΑΛΥΤΕΡΑ, Ο ΣΧΕΔΙΑΣΜ
 ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ ΔΕΝ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ
 Ο ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΛΛΗΣΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ
 ΑΠΟ ΜΙΑ ΟΘΟΝΗ, ΜΕΤΩΡΟ ΟΥΝ
 ΣΕΙ ΜΙΑ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ, ΕΠΙΘΕ
 ΣΥΝΕΤΕ ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΕΙ ΕΝΑ ΝΕΟ
 ΧΩΡΟ ΜΑΝΤΡΩΜΑΤΩ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ
 ΧΩΡΟ ΤΩΝ ΟΠΩΟ ΡΕΤΩ
 ΣΥΠΡΕΣΜΩ ΟΙ ΝΟΙΟΥΝΕΣ Η
 ΣΥΝΩΝΙΚΕΣ (ΚΑΤΩ ΟΙ ΝΕΙΣΕ)
 ΑΠΟΡΩΜΑ ΝΑ ΠΑΙΞΩΝ ΕΝΑΛΛΑΚ

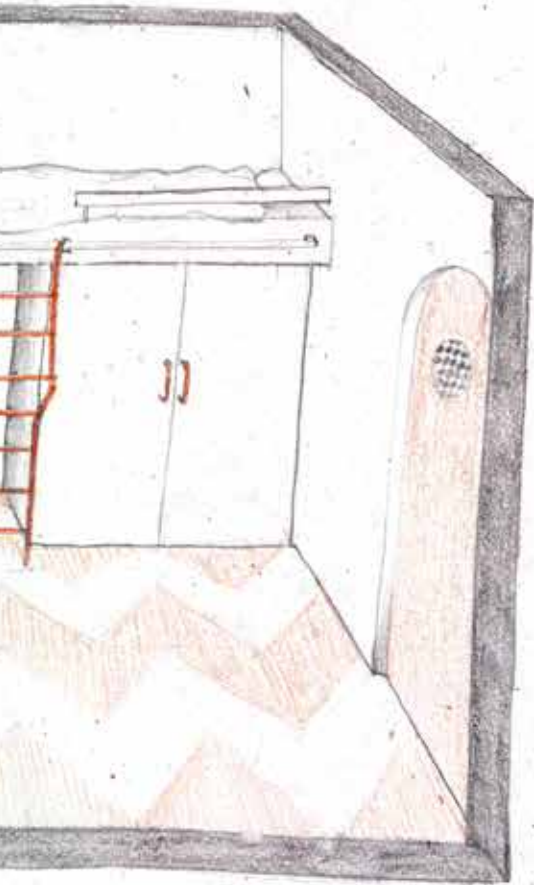
ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟ ΟΣΣ Η ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑ
 ΤΩΝ ΓΟΝΙΩΝ (ΕΙΣΙΣ ΣΤΟ ΑΠΕΤΟ ΠΑΡΑ)
 ΕΙΝΑΙ ΚΑΝΟΝ ΝΑ ΣΤΑΞΕΙ ΣΕ ΕΠΙΣΤΡΗ
 ΕΠΙΣΤΡΑ, ΓΑ ΚΑΝΗ ΚΑΙ ΤΥΝΗ ΕΟ ΑΥΤΟ
 ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΠΙΣ, ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΝΕΥΔΕΙΧΟΝ
 ΔΙΑΚΟΝΟΜΑ, ΑΠΟ ΜΙΑ ΚΑΛΟΚΑΤΑ,
 ΑΠΟ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ Ο ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΓΥΝΕ
 ΔΕΝ ΤΑΥΤΙΖΟΝΤΑΙ ΑΥΤΗΝΟ ΜΕ ΤΗ
 ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ (ΟΝΕΤΕ, ΤΟ ΚΑΘΕ ΤΗΣ
 ΕΝΑΝΤΙΟ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΑΠΕΙΝΗ
 ΑΠΟΣΤΕΙΟ, ΕΠΙΜΕΡΙΖΕΤΑΙ, ΑΥΤΗ ΚΑΝΟΥ
 ΝΑ ΕΧΕΙ ΣΤΟ ΝΟΥ ΤΟΙ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ
 ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΕΤΕ ΟΠΙ ΟΙ “ΜΕΙΟΘΕΝΕ” ΝΑ
 ΜΗΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΒΡΩΚΟΜΑΙ ΠΙΣ ΑΠΟ
 ΚΑΘΕ ΚΙΝΗΣΗ ΤΩ ΠΑΙΔΙΩΝ, ΠΑΡΑΡΗΘΝΑ,
 ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ
 ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΡΑΝΟΝ ΜΕΤΑΤΗ ΤΩΤΕ ΝΑ
 ΠΡΟΤΕΙΝΟΥ ΤΟ ΕΝΑ ΤΟ ΑΛΛΟ, Η ΔΡΟΜΙΑ
 ΚΑΙ ΤΟ ΜΟΙΡΑΣΜΑ ΠΙΝΟΜΑΙ ΣΤΑΥΕΙ
 ΤΟΙ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗΣ,
 ΟΚΙ ΤΡΟΧΕΣΕΙ, ΟΤΤΕ ΣΤΑΥΗ ΜΕ
 ΤΩΝ ΤΥΠΟ ΠΩ ΤΟ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ
 ΕΝΑΣ ΕΝΗΛΙΚΩΝ ΕΝΤΟΣ Ο ΧΩΡΟΥ
 Ο ΧΩΡΟΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΤΙΤΙ ΤΟΣΟ ΣΥΝΑΡΑΒΑΣΜΑ; ΕΠΙΘΗ ΟΥΝΑΙ
 ΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟ ΠΩΣ ΕΜΑ ΤΟ ΣΕΜΠΗΙΣΕΙ
 ΜΑΚΡΟΙ ΜΕΤΩΡΕΙ ΝΑ ΤΑ ΑΡΤΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΩΡΕΙ,
 ΕΙΤΕ, ΕΙΤΕ ΣΤΟ ΚΟΙΝΩ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ
 ΤΙΤΙ ΜΑΘΑΙΝΕΙ ΤΟ ΕΝΑ ΣΤΟ ΜΑΙ ΤΡΑΝΕ ΝΑ
 ΤΟ ΤΙΝΟΡΕΤΕ, ΤΙΤΙ ΑΝΑΡΤΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΑΡΑΒΕΙ

Είναι γνωστό πως η προστατευτικότητα των γονιών είναι ικανή να φτάσει σε σχιζοειδή επίπεδα. Για καλή μας τύχη σε αυτό το μεγάλο σπίτι οι άνθρωποι που κατοικούν διαπνέονται από μία χαλαρότητα. Από τη στιγμή που η πραγματική γονείς δεν ταυτίζονται αυστηρά με τους βιολογικούς γονείς, το άγχος της ευθύνης απέναντι στην παιδική απροσεξία, επιμερίζεται. Μπορεί κάποιος να έχει στο νου του το παιχνίδι των παιδιών ώστε όλοι οι “υπεύθυνοι” να μην χρειάζεται να βρίσκονται πίσω από κάθε κίνηση των παιδιών. Παράλληλα, στη βάση της κοινής ζωής των παιδιών, αυτά μαθαίνουν μεταξύ τους να προσέχουν το ένα το άλλο. Η φροντίδα και το μοίρασμα γίνονται στοιχείο του παιχνιδιού και της διασκέδασης. Ούτε υποχρέωση, ούτε ευθύνη με τον τρόπο που την αντιλαμβάνεται ένας ενήλικας. Αυτός ο χώρος είναι ο χώρος των παιδιών.

W L E

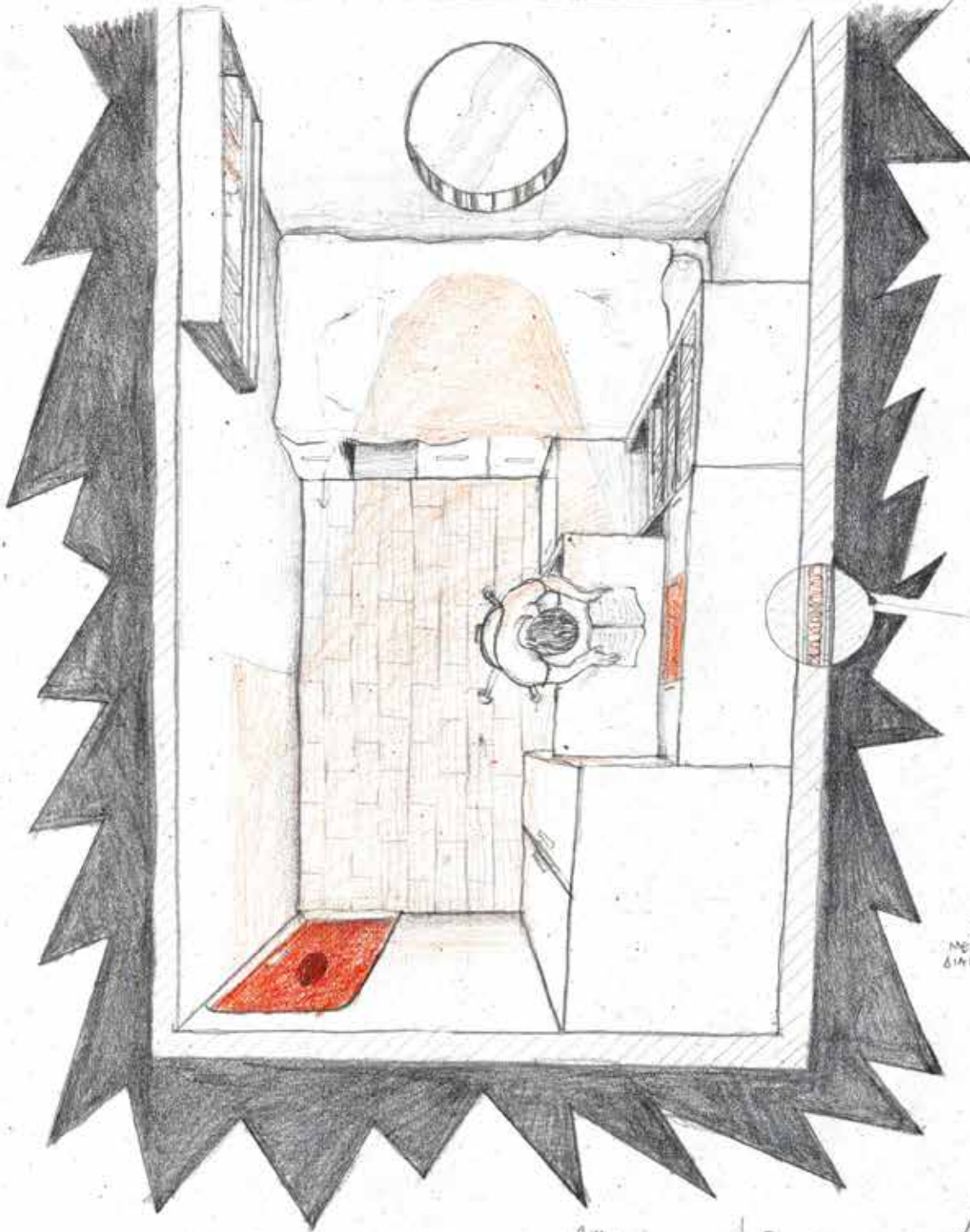

Capsule 3

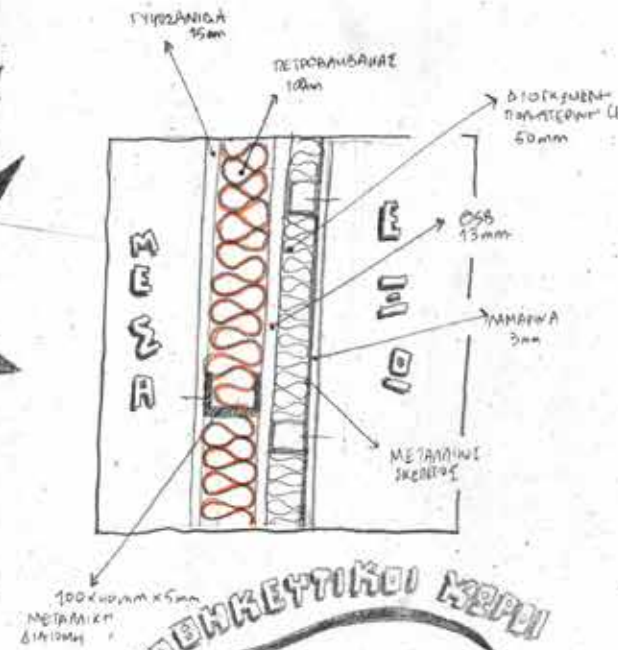
Ένα σημαντικό κομμάτι του χαρακτήρα των ανθρώπων διαμορφώνεται τα πρώτα παιδικά χρόνια. Συνήθειες και συμπεριφορές που υιοθετούνται και χαρακτηρίζουν τον άνθρωπο συνδέονται τόσο με τον τρόπο όσο και με το χώρο στον οποίο μεγαλώνουν. Στο παρόν πρότυπο κατοίκησης τα παιδιά μεγαλώνουν σε κοινά δωμάτια, μαθαίνουν να μοιράζονται και να εκτελούν κάποιες από τις βασικές καθημερινές ανάγκες και δραστηριότητες μαζί με άλλα παιδιά, με τα οποία δεν συνδέονται απαραίτητα μέσω σχέσεων αίματος. Έτσι εξοικειώνονται με την συνύπαρξη και συνδιαχείριση του χώρου τους μαθαίνοντας να συζητάνε και να αποφασίζουν μεταξύ τους για τις πιθανές ανάγκες του.

Η οικογένεια εδώ δεν εμφανίζεται όπως την ξέρουμε, ένα διευρυμένο πράγμα το οποίο παρά πέμπει σε κοινότητα χωρίς την ύπαρξη των κυρίαρχων γονεϊκών προτύπων. Τα παιδιά αν και έχουν 2 βιολογικούς γονείς μέσα σε ένα κοινόβιο σαν αυτό γίνονται τα παιδιά όλων. Επιμερίζοντας την ευθύνη του μεγαλώματος των νέων μελών της διευρυμένης οικογένειας, επωφεληούνται τόσο τα παιδιά με περισσότερα πρότυπα όσο και οι γονείς με περισσότερη ελευθερία χρόνου. Στην κάψουλα 3 τα παιδιά διαφορετικών βιολογικών γονέων μεγαλώνουν παρέα και ανακαλύπτουν τη ζωή και τον κόσμο μεταξύ τους και όχι διά στόματος των "μεγάλων".

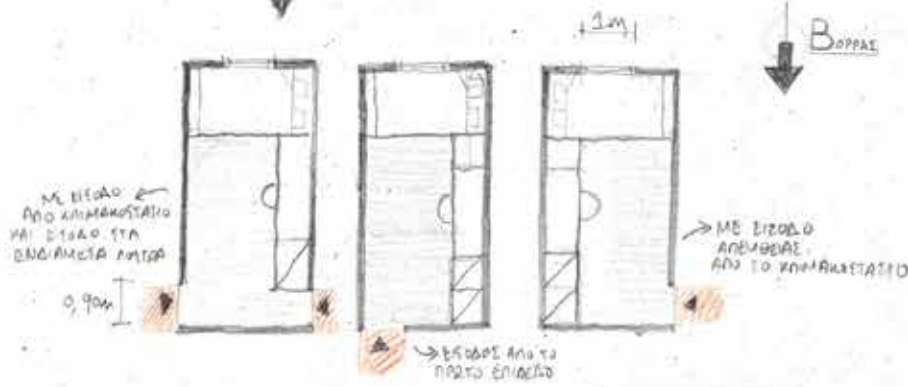
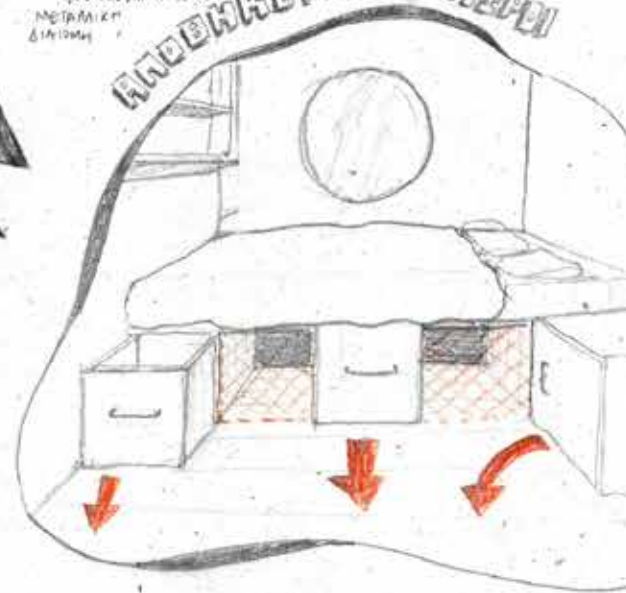
Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΕΔΩ ΔΕΝ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ
 ΟΣΩΣΤΕ ΤΗΝ ΞΕΡΟΥΜΕ. ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΔΙΑΡΚΕΣ
 ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΙ ΣΕ ΚΟΙΝΟΒΙΟ
 ΧΩΡΙΣ ΤΗ ΥΠΑΡΞΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΡΧΩΝ ΓΟΝΕΙΩΝ
 ΠΡΟΤΥΠΩΝ. ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΧΟΥΝ 2 ΒΙΟΛΟΓΙΚΟΥΣ
 ΓΟΝΕΙΣ ΑΛΛΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟΙ ΟΥΚΑΝΤΩΣ
 ΜΟΝΟΤΟΝΟΙ/ΒΡΟΜΕΙΣ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΤΩΝ
 ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ
 ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΝΤΑΙ ΤΟΣΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
 ΜΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΠΡΟΤΥΠΑ, ΟΣΟ ΚΑΙ ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ ΜΕ
 ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΧΡΟΝΟΥ. ΣΤΗΝ ΚΑΨΟΥΛΑ 3
 ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΔΙΑΦΕΡΕΤΙΚΩΝ ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΓΟΝΕΩΝ
 ΜΕΓΑΛΩΝΟΥΝ ΠΑΡΕΑ ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΟΥΝ ΤΗ ΖΩΗ
 ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΑΙ ΟΧΙ ΔΙΑ
 ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΤΩΝ "ΜΕΓΑΛΩΝ".

CAP

100x100mm x 5mm
 METALNA REZKA
 6/10/10mm

SULE

Η ΚΑΨΟΥΛΑ ΑΥΤΗ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΗ ΜΟΝΑΔΑ, ΤΗΝ ΑΦΕΤΗΡΙΑ, ΤΟ ΒΗΜΑ. ΑΠΟ ΑΥΤΗΝ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ Ο ΚΑΝΝΑΒΟΣ ΒΟΤΙ ΕΥΡΑΝΤΑΤΕ ΕΜΜΕΛΙΚΑ ΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ. ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ 2,5 Χ 5 ΜΕΤΡΑ. Η ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΝΑΨΩΔΑ ΕΙΝΑΙ ΕΙΧΘΗΡΗ ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΤΕ ΓΙΑ ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ NAKAGIN CAPSULE TOWER ΕΤΗΣ ΙΑΡΩΜΑ. ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΥΠΟΔΕΙΧΝΕΙ ΤΗΝ ΔΙΑΘΕΣΗ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΝΑ ΚΑΤΑΠΙΑΣΤΕΙ ΜΕ ΤΑ ΣΥΜΠΛΗΡΑΤΑ ΠΟΥ ΕΨΕΣΕ Ο ΜΕΤΑΒΟΛΙΣΜΟΣ, ΣΤΙΣΤΟ ΑΝΩ ΜΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ - ΕΚΘΟΝΑ. ΑΥΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣΙΑΣ ΖΩΗΣ.

Capsule 1

Η κάψουλα αυτή αποτελεί τη μονάδα, την αφετηρία, το βήμα. Από αυτή προκύπτει ο κάνναβος που συναντάται συνολικά σε όλο το κτίριο, διαστάσεων 2,5 x 5m. Η αισθητική της αναφορά είναι εμφανής και προκύπτει από κτίριο Nakagin Capsule Tower που βρίσκεται στην Ιαπωνία. Αυτή αισθητική ταύτιση υποδηλώνει τη διάθεση της συγκεκριμένης μελέτης να καταπιαστεί με ζητήματα που έθεσε ο μεταβολισμός, όμως σε μία διαφορετική βάση της κοινοτιστικής ζωής.

Η ΑΤΟΜΙΚΗ ΚΑΨΟΥΛΑ ΕΠΙΛΕΧΘΗΚΕ ΩΣ Ο ΑΤΟΜΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΣΕ ΕΝΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΟ ΚΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩ ΧΡΗΣΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΠΟΥ ΑΡΧΙΣΤΕΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΣΕ ΕΝΑ ΧΡΗΣΤΗ. ΕΠΟΜΕΝΩΣ ΔΕΝ ΠΡΟΣΒΟΛΕΙ ΝΑ ΚΑΝΕΙ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΩΝ ΗΜΕΡΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΤΗΝ ΚΑΨΟΥΛΑ ΤΗΣ, ΑΛΛΑ ΑΡΧΙΣΤΕ ΥΠΟΔΕΙΧΕΙ ΑΝΑΓΚΕΣ ΠΗ ΚΑΜΠΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΧΩΡΩΝ ΝΑ ΑΝΑΨΩΔΕΙ ΕΤΙΕ ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΠΗ ΕΝΑΙ ΑΝΑΨΩΔΕΙ ΚΑΝΕΤΕ ΟΤΙ ΘΕΡΕΙ ΑΡΑΡΑΨΤΗ ΝΑ ΤΗΣ ΕΠΙΤΕΛΕΙ ΜΟΝΟΣ. ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ Η ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΨΩΔΟ ΔΟΙΣΗ. ΜΕ ΤΗ ΝΑΚΑΓΙΝ: ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ ΔΥΝΑΤΟΣ ΧΩΡΟΣ ΠΗ ΧΡΕΙΖΕΤΑΙ ΚΑΡΔΙΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΑΨΩΔΕΙ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΩΡΟΣ ΤΗΣ ΑΡΑΨΩΔΕΙ ΧΡΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΩΝ. ΕΙΝΑΙ Ο ΧΩΡΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΗΣ ΠΗ ΚΑΝΕΙ ΚΡΑΨΕΤΑ ΓΙΑ ΤΙΣΤΑΙ Η ΝΑ ΜΕΛΕΤΗΣΕΙ ΧΩΡΟΣ ΣΤΕΡΕΤΗΡΕΣ ΠΑΡΕΜΒΟΛΕΣ, ΕΙΝΑΙ Ο ΧΩΡΟΣ ΤΗΣ ΚΑΨΟΥΛΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΒΟΛΗΣ ΣΕΨΜΑΨΗ ΑΝΑΨΩΔΕΙ, ΕΙΝΑΙ Ο ΧΩΡΟΣ ΠΡΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗΣ ΧΩΡΟΣ ΑΥΤΗ ΝΑ ΕΜΜΕΛΙΚΑ ΑΠΕΙΣΤΕ ΑΝ ΤΟ ΠΡΟΨΩΠΩΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΩΡΟΣ ΑΡΑΨΩΔΕΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΨΩΠΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ (ΣΩΜΑΤΑ, ΡΥΘΜΟΝ, ΚΑΨ). Ο ΑΤΟΜΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΥΠΝΟΥ.

Η ατομική κάψουλα επιλέχθηκε ως ο ατομικός χώρος σε ένα συμπλήρωμα κοινών και κοινοχρήστων χώρων, η οποία απευθύνεται αποκλειστικά σε ένα χρήστη. Επομένως δεν προσδοκά να καλύψει το σύνολο των καθημερινών αναγκών του κατοίκου της, αφού μεγάλο μέρος τους καλύπτεται στους συλλογικούς χώρους του κοινοβίου. Αλλά, επιδιώκει να απαντήσει στις προσωπικές ανάγκες ενός χρήστη τις οποίες επιθυμεί να ικανοποιεί κανείς μόνος. Αυτή είναι και μία από τις βασικές διαφορές με το Nakagin. Αυτή η κάψουλα δεν σχεδιάστηκε ως ο ελάχιστος δυνατός χώρος που είναι απαραίτητος ώστε κανείς να αναπαυθεί έστω και για μερικές ημέρες. Δεν είναι δηλαδή ο χώρος της αφαίρεσης χρήσεων και δυνατοτήτων, όπως αυτός του Capsule Tower, στον οποίο το αρχικό πλάνο ήταν η δημιουργία δωματίων για τη ημιμόνη διαμονή μεσοαστών/ατών που δεν προλάβαιναν να γυρίσουν πίσω στο σπίτι τους που βρισκόταν εκτός πόλης. Αντίθετα, είναι ο χώρος της προσωπικής περισυλλογής που κανείς χρειάζεται για να σκεφτεί ή να μελετήσει χωρίς εξωτερικές παρεμβολές, είναι ο χώρος της ικανοποίησης προσωπικής σεξουαλικής ανάγκης, ο χώρος ηρεμίας και απομόνωσης χωρίς, αυτό συμβαδίζει με την αποξένωση από το περιβάλλον. Παράλληλα είναι ο χώρος αποθήκευσης των προσωπικών αντικειμένων ατομικός χώρος ύπνου.

ΣΕΝΑΡΙΟ	ΕΝΔΙΑΜΕΣΑ	ΔΕΚΛΗΜΑΤΑ	
ΓΡΑΜΜΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ			
ΧΑΡΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ - ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ	ΣΚΙΝΑΚΑ 1/5000		
ΧΑΡΤΗΣ ΧΡΗΣΕΩΝ 1/1000	ΧΡΕΙΣΤΕΙΑ - ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΤΑ	✓	
ΧΑΡΤΗΣ ΥΨΩΝ 1/1000	-//-	✗	
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟ / ΚΑΤΟΧΗ ΙΣΟΒΕΙΩΝ 1/500	ΕΠΙΚΑΘΙΡΩΣΗ	✓	
Α ΚΑΤΟΧΗ ΙΣΟΒΕΙΩΝ 1/300	ΜΙΚΡΑ ΜΑΖΕΜΑΤΑ	✓	
ΚΑΤΟΧΗ 1ΟΥ ΟΡΟΦΟΥ 1/300	-//-	✓	
ΚΑΤΟΧΗ 2ΟΥ ΟΡΟΦΟΥ 1/300	-//-	✓	
ΚΑΤΟΧΗ 3ΟΥ ΟΡΟΦΟΥ 1/300	ΣΤΗΙΜΟ	✓	
ΚΑΤΟΧΗ ΔΟΜΑΤΩΝ 1/200	-//		
Β ΚΑΤΟΧΗ ΙΣΟΒΕΙΩΝ 1/300	ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ	✓	
ΚΑΤΟΧΗ 1ΟΥ ΟΡΟΦΟΥ 1/300	-//-	✓	
ΚΑΤΟΧΗ 2ΟΥ ΟΡΟΦΟΥ 1/300	✓	✓	
ΚΑΤΟΧΗ 3ΟΥ ΟΡΟΦΟΥ 1/300	✓	✓	
ΚΑΤΟΧΗ ΔΟΜΑΤΩΝ 1/200	✓	✓	
ΤΟΜΗ Α-Α 1/200	ΜΑΖΕΜΑΤΑ	✓	
ΤΟΜΗ Β-Β 1/200	-//-	✓	
ΤΟΜΗ Γ-Γ (Β) 1/200	✓	✓	
Δ+Ε ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΥΗ 1/200	ΑΝΑΡΤΗΜΑΤΑ	✓	
Α ΝΟΤΙΟΔΥΤΙΚΗ ΟΥΗ 1/200	-//-	✓	
Β ΝΟΤΙΟΔΥΤΙΚΗ ΟΥΗ 1/200	✓	✓	
Δ+Ε ΒΟΡΕΟΔΥΤΙΚΗ ΟΥΗ 1/200	ΑΝΑΡΤΗΜΑΤΑ	✓	
Α ΒΟΡΕΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΥΗ 1/200	-//-	✓	
Β ΒΟΡΕΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΟΥΗ 1/200	✓	✓	
ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑ ΤΟΚΟΥ-ΒΑΡΕΛΟ-ΕΣΧΑΡΑ 1/10	ΑΝΑΓΕΣ	✓	
ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑ ΤΟΚΟΥ-ΥΑΙΚΑ 1/10	ΑΝΑΓΕΣ	✓	
ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑ ΔΙΑΓΡΑΦΩΝ ΑΝΤΙΦΩΝ ΜΕ ΒΑΡΑΡΙ	✓	✓	
ΛΕΠΤΟΜΕΡΙΑ ΔΙΑΓΡΑΦΩΝ ΜΕ ΕΒΑΡΟΣ	✓	✓	
ΜΟΝΟΠΛΕΚΤΟ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΓΡΑΦΩΝ ΔΙΑΠΛΩΤΑ (50 ΔΕΚΑ)	ΤΕΛΕΙΜΟ	✓	
ΜΑΚΕΤΕΣ			
ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΗ 1/500		✓	
Α ΕΡΓΑΣΙΑΣ 1/200 (1)		✓	
Α ΕΡΓΑΣΙΑΣ 1/200 (2) (ΥΨΟΣ ΚΑΡΑ)		✓	
ΜΑΚΕΤΟΚΙ ΣΤΑΘΕ 1/200		✓	
ΤΕΛΙΚΗ ΜΑΚΕΤΑ 1000	?	✓	
Β 1/200	?	✓	
ΤΟ ΠΛΑΝ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΗ	?	✗	

ΥΠΗΦΙΑΚΑ ΤΥΠΟΜΑΤΑ	ΕΝΔΙΑΜΕΣΑ	ΣΕΛΙΔΑ	
ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΔΙΣΤΗΤΕΣ - ΚΟΙΤΙΒΕΣ	ΣΕΔΥΜΕΛΑ	✓	
ΑΝΑΦΟΡΕΣ ABSTRACT - ΙΔΕΕΣ - ΛΟΓΙΜΑ	-//-	✓	
ART REFERENCE ΚΟΥΖΙΝΑ (2)	✓		
ART REFERENCE ΚΟΙΝΑ ΤΕΝΔΙΝΑΜΑ ΛΟΤΤΑ	ΚΑΝΟΝΕΣ 11 ΔΟΥ 7Α 3		
ART REFERENCE ΜΕΓΑΛΟ ΚΡΕΒΑΤΙ	ΟΡΑΤΟ 1 ΔΟΥ 4		
ART REFERENCE ΟΝΤΑΣ	2 ΔΟΥ 4		
ART REFERENCE CLOISTER/ΑΙΘΡΙΟ	(?)		
ΒΙΝΤΕΟ ΠΡΟΒΟΛΗ			
STOP MOTION ΣΤΗΙΜΟ ΜΑΚΕΤΑΣ	(?)		
ΒΙΝΤΕΟ ΕΝΔΥΣ CONFINEMENTS	ΚΑΘΕ - ΟΡΑΤΟ		
ΣΧΕΔΙΑ ΣΤΟ ΧΕΡΙ			
ΑΙΘΡΙΟ (1)		✓	
CLOISTER - ΑΙΘΡΙΟ	(?)		
ΚΟΥΖΙΝΑ		✓	
ΛΟΤΤΙΑ (ΚΟΙΝΑ)		✓	
ΑΟΥΤΡΑ (ΕΝΔΙΑΜΕΣΑ)		✓	
ΜΕΓΑΛΟ ΚΡΕΒΑΤΙ		✓	
ΟΝΤΑΣ	(?)	✓	
ΔΩΜΑΤΙΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙΟΥ	(?)	✓	
ΔΩΜΑΤΙΟ ΠΡΩΜΠΕΛΟΥ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ	(?)	✓	
CAPSULE 1		✓	
CAPSULE 2		✓	
PLUG IN		✓	
ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ	(?)	✓	
ΑΡΧΙΚΗ ΚΤΙΡΙΟΥ	(?)		
ΑΡΧΙΚΕΣ ΙΔΕΕΣ		✓	

Αυτή η διπλωματική δεν θα μπορούσε να είχε πάρει σάρκα και οστά αν δεν υπήρχε η πολύτιμη βοήθεια των φίλων μου. Για τον Χρήστο, τον Ηρακλή, το Σπύρο, την Αλεξ, το Γιάννη. Την εργασία αυτή επέβλεψαν δίνοντας κατευθύνσεις και κάνοντας χρήσιμες παρατηρήσεις ο επιβλέπων Στ. Σταυρίδης και οι σύμβουλοι: Ε. Τσακανίκα και Τ. Παπαιωάννου

19/05 2/06

07/2023